

14 karátos autó

Írta: Varsányi Ferenc, Varsányi Kristóf, Vékes Csaba

Rejtő Jenő azonos című regénye alapján

Tricolor Film kft

varsanyifster@gmail.com

A lassan lebukó nap aranyszínű fényében egy arab város sziluettje látszik a délibábos levegő remegésén át. A város közepén, a várfalak mögött, egy gazdagon díszített palota terül el, a dús növényzettel borított oázis közepén.

NARRÁTOR

"Ifiriz-i királyságban béke és jólét uralkodott..."

A palota udvarán, pávák sétálnak és egy csobogó szökőkút melletti aranykupolás pavilonban díszes öltözékű fiú (KIRÁLYFI, 7) lábánál, fekete sörényű oroszlán hűsöl.

NARRÁTOR

"Gazdagságának híre a sivatagban irigységet és kapzsiságot szült".

A város falai felé fekete ruhás rablók csapata vágat kivont karddal a kezükben.

NARRÁTOR

"A város védői tudták hogy nem győzhetnek a túlerővel szemben, ezért a király segítséget kért Franciaország kormányától, amely egy csapat Idegenlégióست vezényelt Ifiriz védelmére".

A sivatag dűnéi mögül felbukkanva tevéken ügető, légiós csapat közeledik a már szinte teljesen lement nap vörös korongja előtt. Élükön lovagol, egy napbarnított arcú férfi (GUSTAVE LABOUX, 43). Elsőnek ér a domb tetejére, megtorpan, és kezét felemelve megálljt int a légiósoknak.

Kemény tekintetek, rezzenéstelen arcok merednek az alant elterülő lángban álló városra. Laboux jelére katonái hatalmas porfelhőt kavarva megindulnak a város felé és eltűnnek a betört kapu mögött. LÖVÉSEK, ROBBANÁSOK hangjai hallatszanak és mindent betölt a gomolygó fekete füst.

NARRÁTOR

"...Későn érkeztek, csak a kis királyfit és a kincstár arany készletét tudták kimenekíteni... A harcok után csak hárman maradtak életben"

A hold ezüstös fényében fürdő éjszakai sivatagban egy csapat közeledik. Két, tevéen ülő keménykötésű légionárius (LINGESTRÖM 45 és PORTENIF 43), és mögöttük, a paripáján lovagló gyerek királyfi. A málhahordó tevék kötőféken

(CONTINUED)

vezetve, nehézkiesen mozognak a rájuk kötözött nagyméretű ládák súlya alatt. Leghátul vonul az eszméletlen Labouxt hordozó teve.

NARRÁTOR

"Vezetőjüknek, Laboux-nak sebet halálosnak ítélve, a két bajtársa, Lingeström és Portenif elhatározták, hogy megölik a királyfit és elrabolják az aranyat. Laboux azonban magához tért... "

A tábortűz fényében sziklafalra vetülő sziluettek mozognak. Gomolygó árnyak, karok, fegyverek csapásai, teljes kavalkád, KIÁLTÁSOK.

Laboux lelövi Lingeströmet a saját pisztolyával. A királyfi megszökik és magával viszi az aranyat szállító tevéket. Portenif leüti Labouxt és magára hagyja haldokolni a sivatagban. Üldözőbe veszi a kinccsel menekülő királyfit. Utóléri, és a királyfi, hogy életét mentse, elengedi az aranyat szállító tevék kötőfékét és vágatva eltűnik a sötét sivatag mélyén.

NARRÁTOR

"A súlyosan sebesült Labouxt megtalálta egy légiós őrző, elfogták Portenifet, és visszavették tőle Ifiriz aranyát."

Portenifet fegyencruhában, bilinccsel a lábán egy kőbányában látjuk. A rekkenő hőségben, fegyveres őrkötől figyelve, nehéz kalapáccsal töri a követ a többi rabbal együtt. Szemében gyűlölet izzik.

3

KÜLSŐ / BELSŐ. IFIRIZ. NAPPAL

3

A kiszáradt szökőkút mellett keselyűk szállnak le a megölt oroszán tetemére, miközben az Ifirizt elfoglaló rablók a megszerzett értékeken osztzkodnak a palota udvarán.

A házak mélyéről, a sötét szobákból Ifiriz leigázott lakóinak dacos tekintete mered rájuk, és mint a sivatagi számun előszele, halk, majd egyre erősödő suttogás kel szárnyra az épületek belsejéből és morajlik fel egyre hangosabban...

NARRÁTOR

"A leigázott Ifirizben megszületett a Remény Legendája: egy sivatagból jött oroszán hozza vissza majd a város dicsőségét és felszabadulását."

DRÓN STILUSÚ FELVÉTEL, TIME LAPSE MEGOLDDÁSSAL TÉRBEN ÉS

(CONTINUED)

IDŐBEN (GYORSÍTVÁ) "ÁTREPÜL" A KAMERA AFRIKÁBÓL, DÉL FRANCIAORSZÁGBA.

NARRÁTOR

"A királyfinak 11 évre nyoma
veszett, majd hírt adott magáról:
kész visszafoglalni őseinek
trónját. Ezért a Francia
Külügyminisztérium elhatározta,
hogy egy titkos akció keretén
belül visszajuttatják a
királyfinak jogos tulajdonát.
Minden szereplő és a két tonna
arany is készen állt arra hogy a
történet gördüljön, akár egy
csodás Alfa Rómeó, ám ekkor...

NIZZA, 1935

4

BELSŐ. ÓCEÉNJÁRÓ HAJÓ GÉPHÁZA. NAPPAL

4

A gépészek, kazánfűtők pihenőjében egy asztal körül kormos arcú, olajfoltos munkaruhájú alakok állnak, és izgatottan figyelnek két kártyázót. Egyikük fiatal ember (GORCSEV IVÁN, 24) koszos matróztrikóban - valaha fehér, de most már inkább szénfekete sapkában - vigyorogva ül egy nagy halom pénz mellett.

Szemben vele, egy abszolút oda nem illő, elegáns öltözékű, hófehér kecskeszakállas idős úr ül. (BERTINUS PROFESSZOR, 80) Reszkető kezében kártyák, és hol azokra, hol kártyapartnerére néz idegesen pislogva.

A feszültséget és az asztal felett kavargó cigaretta füstöt vágni lehet. Ebben a pillanatban megszólal a HAJÓKÜRT. Gorcsev Iván felkapja a fejét.

GORCSEV IVÁN

Professzorkám, húzzon bele, mert
nem szeretném lekésni sem a
Riviérát, sem az ott rám váró
"dolce vitát"...

A professzor megtörli kezelőjével verejtékező homlokát, FELSŐHAJT és zsebéből előhalász egy nagyméretű arany plakettet, tétként maga elé helyezi, majd az asztalra teríti lapjait. A kártyák láttán az eddigi feszült csend elismerő CSETTINTÉSEKBE megy át a kibicek részéről.

Gorcsev erre szintén kiteríti saját lapjait. A körülöttük állók hangzavarban törnek ki, vállát veregetik Gorcsevnek, aki vigyorogva a pénzkupaca mellé húzza az arany plakettet is, majd az asztal alól elővesz egy tengerész zsákot és belesöpri a nyereeményét.

A degeszre tömött zsákot a vállára kanyaritja és búcsút int... elindul, de megtorpan. Beletúr a tengerészszsákba, kimarkol egy köteg pénzt és a fűtők közé hajítja, akik rávetik magukat a szállongó bankjegyekre.

GORCSEV

Aztán nem elkártyázni az egészset!
Maradjon valamennyi piára is!

Majd sietős léptekkel felszalad a vaslépcsőn. Bertinus professzor feláll és utána indul.

BERTINUS

Fiatalember, várjon...

A hajókürt ismét ELBŐDÜL:

5 KÜLSŐ. HAJÓHÍD. NAPPAL.

5

A matrózok elkezdik felhúzni a hajóhidat, a vasmacska nagy LÁNCCSŐRÖMPÖLÉS közepette kiemelkedik a tengerből, miközben Gorcsev vállán a zsákkal vidáman felszalad a lassan emelkedő hajóhídra. A fedélzetre felérő Bertinus professzor LIHEGVE és esdeklő tekintettel utána kiállt.

BERTINUS

Ha már elnyerte tőlem a Nobel
díjam teljes összegét, legalább
az Akadémia arany plakettjét adja
vissza!

GORCSEV

Nem én tehetek arról, hogy a
francia egyetemeken kihagyták a
tanmenetből a makaó nevű
szerencsejáték oktatását...

A professzor esdeklő tekintetét látva, vállat von és beletúr a tengerészszsákba. Előhalássza az arany plakettet, mit sem törődve azzal, hogy közben pénzek hullanak bele a vízbe. Áthajítja Bertinusnak, aki gyorsan elteszi és sóhajtva néz utána a félig felhúzott hajóhídról leugró Gorcsevnek, miközben a hajókürt még egy utolsót BŐDÜL.

6 KÜLSŐ. RAKPART. NAPPAL.

6

A kikötőben, tengerészek, alkalmi árusok, bálákat cipelő rakodómunkások színes kavalkádja nyüzsög, a távolban a világítótorony körül sirályok repkednek. Gorcsev letelepszik egy hajóbakra, cigarettára gyújt, egyik lábát kényelmesen a pénzzel teletömött zsákra helyezi, majd körbehordozza tekintetét a rakparton.

A kikötői munkások gyülekezőhelyét jelző tábla előtt, megpillant egy földön fekvő nagyméretű ládán, mozdulatlanul, egymagában álló különös figurát (VANEK, 56), aki egy fogpiszkálót rágcsál világfájdalmas arccal.

Térdig érő fekete fürdőnadrágot, ing helyett egy frottír törülközőt, és egy lyukas szalmakalapot visel. Gorcsev mosolyogva figyeli a fura figurát, akihez ekkor odalép egy munkafelügyelő.

MUNKAFELÜGYELŐ

Hé ember! Csináljon már valamit a ládával!

A különös figura unott arccal a fogpiszkálót áttolja a másik szája sarkába.

VANEK

Öt évvel ezelőtt sérvvel operáltak... nem emelhetek nehezet.

MUNKAFELÜGYELŐ

Hülye kretén!

Azzal dühösen kirántja a ládát a különös figura alól, aki a földre zuhanva a kikötőbakon ülő Gorcsev elé gurul, és belekapaszkodik Gorcsev lábába.

A munkafelügyelő a ládával elvonul. Gorcsev és a különös figura egymásra néznek.

GORCSEV

Ha már így összemelegedtünk, ne mutatkozzunk be egymásnak?

A különös alak a földön fekvő kalapot emel.

VANEK

Vanek B. Eduárdnak hívnak és fontos pozíciót töltöttem be egy elsőrangú idegszanatóriumban...

Gorcsev vigyorogva végigméri Vanek "úr" öltözékét.

GORCSEV

Én meg Gorcsev Iván "főherceg" vagyok, és egyben a világ legfiatalabb Nobel díjasa....

Vanek alúlról felfelé, végigméri Gorcsev szénporos, olajfoltos ruháját, aki látva Vanek kétkedését, előre hajol és suttogva folytatja.

GORCSEV (CON'T)

Psztt, de ez maradjon köztünk öregem, mert inkognitóban vagyok!

VANEK

Mint említettem: a nevem VANEK!

GORCSEV

Szeretem az önérzetes embereket,
akik annak ellenére hogy a
társadalom alján élnek, meg
tudják tartani emberi
méltóságukat.

VANEK

Akarja hallani hogy süllyedtem
ilyen mélyre?

GORCSEV

Nem érdekel, de elmondhatja, ha
mégsem teszi azzal lekötelez.

VANEK

Kérem, nem tolakszom...

GORCSEV

(tünődve)

Azt hallottam, hogy ládákat nem
cipelhet a sérve miatt, de mit
dolgozna legszívesebben?

VANEK

Titkár szeretnék lenni!

Gorcsev elvigyorodik.

GORCSEV

Alkalmazom! Vanek úr, ön megfogta
az Isten lábát!

Vanek erre elengedi Gorcsev lábát, amibe eddig
kapaszkodott.

GORCSCEV

Tessék, ez itt többhavi fizetési
előlege!

Átad egy köteg pénzt a feltápászkodó Vanek úrnak, aki
kimérten biccent, majd úszónadrágja zsebébe gyűri a
bankjegyeket, blazirt arccal, mint akit csekélységekkel
terhelnek.

GORCSEV (CON'T)

Viszont "öltözéke" nem
megfelelő...! Úgyhogy elmegy és
vesz alkalmas ruhákat. Én
fizetem! És vegyen nekem is
valami "úri" cuccot, mondjuk egy
szmokingot zsirárdi kalappal...
Azt is én állom. Munkára fel,
Vanek úr!

Gorcsev beletúr a tengerészszákháza és számolatlanul átad egy újabb marék bankjegyet Vanek úrnak.

GORCSEV (CON'T)

Ameddig vásárol, keresek egy helyet ahol ihatunk valamit...

VANEK

Nem szabad innom. Magas a vérnyomásom. Viszont egy hete nem ettem, pedig ennem szabad.

GORCSEV

Ételre is a vendégem, és vegyen egy napernyőt is hogy elkerülje a guta ütést, és ha mindent megvett, jöjjön utánam.

VANEK

Hol találom meg?

GORCSEV

Valami puccos "ötcsillagos" helyen.

Azzal Gorcsev ott hagyja Vanekot.

7 KÜLSŐ. NIZZA, SÉTÁNY. NAPPAL

7

Gorcsev Nizza pálmákkal teli festői korzóján sétál, ahol a Riviéra ötcsillagos szállodái sorakoznak. Egyszer csak megpillant egy még közülük is kiemelkedően elegáns szállót, amelynek bejárata fölött a „Méditerranée” név díszesleg. Gorcsev megtorpan, elégedetten biccent és elindul a terasz felé.

8 KÜLSŐ. SZÁLLÓ TERASZA. NAPPAL

8

A matrózruhas Gorcsev megjelenése komoly feltűnést kelt az ott unatkozva ejtőző, iszogató előkelő vendégek között. Ahogy Gorcsev lépked, megpillant egy nagyon szép ifjú hölgyet (ANETTE LABOUX, 19), aki nadrágkosztümben, kalappal fején, hosszú szipkából cigarettázik egy terasz szélén lévő asztalnál.

Gorcsev elismerően FÜTTYENT, erre a lány rápillant és meglepve méri végig Gorcsev olajfoltos ruháját és szénporos arcát. Gorcsev ezt "elismerésnek" véli és rámosolyog a lányra, aki ezt nem viszonozza. Gorcsev ezalatt egy közelben álló üres asztalhoz ér, leül és tengerész szákhát maga mellé teszi egy székre.

Gorcsev tekintete visszatér a lányhoz majd elmosolyodik, és az asztalán lévő szalvéták egyikéből villámgyorsan egy papír repülőt hajtogat, kivesz egy virágot a vázából, "beülteti" a repülőbe és a lányhoz hajítja.

(CONTINUED)

A repülő a fejek között vitorlázva megérkezik a lány asztalához és ott landol előtte az abroszon. A lány kiveszi a repülőből a virágot, majd meglepetten Gorcsevre néz, aki a "szemkontaktuson" felbuzdulva egy második repülőt kezd hajtogatni.

Ekkor megjelenik a lány asztala mellett egy széles vállú szőke óriás (BÁRÓ, 28) és öntelt mosollyal leül a lány mellé.

BÁRÓ

Anette kisasszony, megbeszéltem a főpincérrel az ételrendelést az esküvői partynkra és...

Abbahagyja, mert Anette gúnyos arccal közbevág.

ANETTE

Báró úr, azért, mert apám igent mondott a lánykésére, az esküvői torta rendeléssel még megvárhatná az én válaszomat is, nemde?

A báró kihúzza magát, szinte reped a zakó széles vállain, és, arcán öntelt mosoly jelenik meg.

BÁRÓ

De hát mire vár Anette? Mindenem megvan amire egy házasulandó ifjú hölgynek szüksége lehet...

Gorcsev ekkor útjára bocsájtja az újabb "repülő virágküldeményt". A repülő a vendégek között cikázva elér Anette-ék asztalához: a báró arcában landol, majd leesik elé az asztalra. A báró kiveszi belőle a virágot és csodálkozva nézi. Anette gúnyosan a báróhoz.

ANETTE

Látom "udvarlója" akadt....

Azzal Gorcsev felé int a fejével. A báró szeme ide-oda jár Anette, a két papír repülő, a kezében lévő virág, és a vigyorgó "pimasz csavargó" között.

Gyorsan összerakja a "puzzle elemeket". Megvetően végigméri Gorcsevet és magához inti a "csavargót" amúgy is gyanakvó arccal figyelő nagy darab pincért. Halkan mond neki valamit, és közben Gorcsevre mutat.

A pincér felszívja magát és szigorú tekintettel elindul Gorcsev felé, aki a következő repülőt hajtogatva, észre sem veszi a közeledőt.

PINCÉR

Attól tartok hogy az "úr" eltévedt. Ez nem egy kikötői matrózkocsmá...

Gorcsev felocsúdva végigméri a fölé hajló pincért.

GORCSEV

Érdekes, pedig esküdni mertem
volna, hogy ez itt a „Fel Vidám
Orgyilkosok” nevű csapszék, ahol
rendszerint ötórai bicskázásra
jön össze az úri közönség...

PINCÉR

Távozzon!

Azzal, hogy nyomatékokat adjon a szavainak, megragadja
Gorcsev vállát, és felemeli a székről.

Gorcsev erre egy pillanatra megdermed, majd fejét balra
hajtja, jobb szemöldökét felhúzza, szája félmosolyra
húzódik, majd lendületet vesz és egy hatalmas pofont kever
le a nagydarab pincérnek, aki ettől szabályos hármasszal-
szaltót produkál az úri közönség nagy ámulatára, majd a
teraszt keretező virágok között landol ájultan. Feje
felett - az előkelő helyhez illően - „öt-csillag kering”.

Az étterem közönsége FELHÖRDÜL, Anette döbbenetesen néz, a
báró pedig elképedve egy monoklit illeszt a szeme elé,
amikor megérkezik Vanek úr.

Magabiztos léptekkel, kimérten halad az asztalok között
egyenesen Gorcsev felé, új "titkári" öltözékében, ami egy
vakítóan zöld lóden térdnadrág, a kelleténél két számmal
nagyobb ing és frakk, valamint egy fekete Chaplin stílusú
keménykalap.

Egyik kezében egy csomag, a másikban strandokon
használatos tarka színű méretes napernyő. A vendégek már -
már megfélemlítve az előbbi incidensről, ámulva nézik
Vanek urat, aki megáll Gorcsev előtt.

VANEK

(jó hangosan)

Cservogornyec...fő...herceg úr,
sejtettem hogy ezen a "puccos"
helyen találom... Íme az ön
öltözéke!

Azzal kibontja a csomagot és átadja Gorcsevnek a
szmokingot, aki elégedett arccal nézegetve átveszi, majd
Vanekhez fordul.

GORCSEV

Vanek úr, ön most titkári
teendőinek magaslatára lép:
paravánt!

Vanek úr ünnepélyes arccal gazdája elé tartja a kinyitott napernyőt. Gorcsev pedig a "paraván" mögött villámgyorsan átöltözik, régi ruhái kirepülnek mögüle és mikor előlép már az előkelő környezethez illő úri öltözékben látjuk viszont, még a szénpor is lejött az arcáról.

Átváltozása és Vanek "főhercegi titulusa", nem marad hatás nélkül. Gorcsevhez siet egy elegáns úr, aki eddig távolról dermedten nézte az előbbi pofon jelenetet. Meghajol és bemutatkozik.

MARVIEUX

Marvieux vagyok, a szálló
titkára. Bocsásson meg kérem
pincérünk otromba viselkedéséért,
nem tudhatta, hogy ön ki...

Vanek ezalatt a napernyőt az asztal fölé rögzíti.

GORCSEV

Nem tesz semmit, néha kell az
embernek egy kis testgyakorlás
ugyebár...

Marvieux gyorsan int a főpincérnek, aki odasiet Gorcsev asztalához, miközben a háttérben feltámoogatják a lassan magához térő, dagadt arcú és szemű lepofozott pincért.

MARVIEUX

Vegye fel kérem a Főherceg úr
rendelését!

A főpincér hajlongva áll Gorcsev mellett, miközben a báró, meghallva a "főherceg" szót, feszülten figyel.

GORCSEV

Pezsgőt kérek...és persze
oroszt...kristály pohárral.

A báró, erre elszánt arccal odaint egy másik pincért.

BÁRÓ

Pezsgőt hozzon...franciát ...és
két üveggel!

Közben merően Gorcsev szemébe néz, aki erre elvigyorodik, és megigazítja a szemébe csippentett monoklit.

GORCSEV

Vörös orosz kaviárt is
hozzon...két teritékkel, Herendi
porcelánban.

Vanek erre leül Gorcsev mellé és a szalvétát a saját nyakába köti.

BÁRÓ

Dán kaviárt kérek...két kilót, és
Meisseni tányérokban!

Anette döbbenten néz a báróra, aki nem vesz tudomást a lányról, csak Gorcsevet fixirozza, aki "felveszi a kesztyűt" és a főpincérnek további rendelést ad le.

GORCSEV

Alaszakai füstölt vadlazacot
kérek...hat kilót és hozzá nyolc
kiló fehér szarvasgombát!

Vanek erre kezébe vesz egy kést és villát evéshez készülődve.

BÁRÓ

Nekem meg ...meg...aszpikos
libamáját hozzon...tíz kilót.

Gorcsev vigyorogva int a főpincérnek, hogy jöhet a megrendelt étel és ital. Báró ugyanezt teszi, közben gúnyos arccal fixirozza Gorcsevet. Anette hol az egyik, hol a másik férfira néz fejszóválva.

GYORSITOTT FELVÉTEL.

A pincérek hada villámgyorsan nyüzsögve kihozza a rendelést Gorcsevnek és a bárónak is. Vanek mohón ráveti magát az ételekre, Gorcsev pedig nem várja meg hogy töltsenek neki, leüti az egyik pezsgős üveg nyakát és az üvegből habzó pezsgővel gúnyosan int a báró felé - "egészségére" gesztussal.

A báró erre a kihozott tíz kiló libamáját a korzón fel alá sétáló galambok elé dobja konok arccal. A galambok rajban vetik rá magukat a libamájdarabokra. Anette döbbenten a báróra néz, de az továbbra sem vesz róla tudomást csak a "Főherceggel" folytatott párharccal törődik.

A kiéhezett Vanek közben rágás nélkül, egyben lenyelve befalja az összes kaviárt valamint a hat kiló lazacot és vörös fejjel ájultan zuhan le a székről.

GYORSITOTT FELVÉTEL VÉGE

Gorcsev elismerő tekintettel méri végig a földön fekvő titkárát.

GORCSEV

(Marvieuxhoz)

Ez aztán az igazi "Vanekolás"!

Marvieux ebből semmit se ért, de szolgálaián bólogat.

GORCSEV (CON'T)
Van a szállodában fejedelmi lakosztály?

MARVIEUX
Természetesen, van egy tizenkét szobás appartement.

GORCSEV
Helyezzék el titkáromat mind a tizenkét szobában.

Azzal beletúr a tengerészszsákba és egy köteg bankjegyet nyom Marvieux kezébe, aki meghajolva veszi át. Eddig a galambokat libamájjal etető báró erre belenyúl a zsebébe és elszánt arccal pénzeket kezd el osztogatni a pincéreknek.

Anette-nek ezzel betelik a pohár: elege lesz a két kakaskodó férfiből. Dühösen felpattan székéről és otthagya a bárót, kiviharzik a teraszról.

9 KÜLSŐ. SZÁLLÓ ELŐTTI UTCA. NAPPAL

9

A szálló előtt elegáns sportkocsi áll. Anette a vezető ülésre ugrik be, indít, gázt ad és CSIKORGÓ gumikkal elrohog.

Erre a "kakaskodás" véget ér. Gorcsev felkapva a tengerész zsákot, kirohan a teraszról és a szálló előtt parkoló taxihoz siet.

GORCSEV
Kövesse azt a kocsit!

Anette távolodó autója után mutat és beugrik a taxiba, amely komotosan elindul. A galamboknak kiszórt libamájdarabokon megcsúszó báró belekapaszkodik a segítségére odasiető főpincérbe, akit magára ránt, közben mindketten bezuhannak a virágágyásba. Miután a báró virágokkal borítva feltápászkodik, odalép az út szélén álló hatalmas túrakocsijához, és kissé megkésve, ő is utána ered Anette-nek és Gorcsevnek.

10 BELSŐ. TAXI. NAPPAL

10

Gorcsev türelmetlenül pillant a kilométer órára, majd a taxisra.

GORCSEV
Mi ez a tetű cammogás? Adja át nekem a volánt azonnal!

TAXIS

A taxi vállalat járműveit csak a meghatalmazott személy...

Gorcsev kezében egy vaskos bankjegyköteg jelenik meg, mire a taxis fékez, lelkesen átveszi a pénzt, és miközben átül az anyósülésre, Gorcsev előremászik, és beletapos a gázba.

11 KÜLSŐ. RIVIÉRA. NAPPAL 11

A járdára felmenve és áthajtva egy piros lámpán - fékcsikorgás, dühös DUDÁLÁS és szitkozódás közepette - a rohamosan távolodó, a lány által vezetett kocsit után ered.

Egy peckesen sétáló macska VISÍTVÁ ugrik el az autó elől, amely elsodor egy triciklist, aki ketté esve, egy keréken, mint egy cirkuszi artista halad tovább, miközben rakományának nagy része az autó motorházán landol.

A báró hatalmas túrakocsija, kitartóan robog Gorcsev taxija nyomában.

Egy szembe jövő kék színű Alfa Rómeóval hajszál hijján összeütközik Gorcsev, de az Alfa Rómeó sofőrje az utolsó pillanatban félre rántja kormányt, elkerülve ezzel a karambolt.

12 BELSŐ. TAXI. NAPPAL 12

A taxisofőr rémült arccal kapaszkodik az anyósülésbe.

13 KÜLSŐ. MONTE CARLO. NAPPAL 13

Anette kocsija szélvésztt kavarva robog tovább a Monte Carlóba befutó országúton, majd eltűnik a házak között.

A szűk utcákban Gorcsev sebességét nem csökkentve halad Anette kocsija nyomában. A taxin egyre több az oda nem tervezett „idegen elem”: zöldségecs láda, szárító kötélről lesodort ruha, cégtábla, egy kávéházi szék és egy születésnapi torta. Eközben az autó egyre több részét veszíti el.

Egy óvatlan kanyar után egy hentessegéd válláról lekapott fél disznó is ott „utazik” Gorcsev mellett pánikban ÜVÖLTŐ taxisofőr ölelő karjai között, ám Gorcsev mindezekkel mit sem törődve tovább üldözi a lány autóját.

Kissé lemaradva, de Gorcsev sebességét tartani próbálva, a báró is vadul követi őket.

Anette a mögötte FELBŐGŐ motorhangra a visszapillantóba néz és látja, amint egy taxi DUDÁLVA, vadul kanyarogva, a

többi autót őrült módon előzve halad a nyomában, majd az út hajlatán, egy bukkanón felrepül a levegőbe: nekiütközik egy hirdető oszlopnak megpördül a levegőben és fejjel lefelé nagy ROBAJJAL landol az úttesten. Anette fékez, és segítőkészen gyorsan visszatolat.

Gorcsev vigyorogva mászik ki a roncsból, majd erőteljes lökéssel felfordítja azt. Ekkor előmászik a remegő sofőr, a fél disznót még mindig a karjai között szorongatva.

Gorcsev a fejcsóválva álló Anette-hez siet, és meghajol előtte, közben elegánsnak szánt mozdulattal szeme elé helyezi a monokliját.

GORCSEV

Mademoiselle! Itt vagyok.

Anette végigméri Gorcsev behorpadt kalapját, elferdült nyakkendőjét, és felfeslett zakóján keresztben lógó szárítókötélen kitüntetésként csüngő ruhacsipeszeket.

ANETTE

Eleganciája - dacára
monoklijának, némi kívánni valót
hagy maga után...

Ekkor CSIKORGÓ gumikkal nagyot fékezve érkezik a báró, odalép Gorcsevhez és saját monokliját harciasan a szeméhez emelve föléje tornyosul.

BÁRÓ

Ismeri ezt az urat, Anette?

Gorcsev, mielőtt a leány bármit is mondhatna, közbeszól.

GORCSEV

Nem eléggé... És éppen ezen a tarthatatlan állapoton próbáltam változtatni!

BÁRÓ

Micsoda impertinens viselkedés!
Kérjen elnézést vagy felpofozom!

Gorcsev először Anettere pillant, majd újra a báróra néz.

GORCSEV

Ezek szerint ön "sem" ért az úri divathoz! Az olyan kétsoros zakóhoz, amit ön hord, ma már senki nem visel rossz modort.

BÁRÓ

Hajlandó ezért a sértésért elégtételt adni?

ANETTE

Báró úr, legalább magának legyen esze! Hagyják ezt abba!

A báró Anettere pillant, majd "pedálozva" megszólal.

BÁRÓ

A "mennyasszonyom" kérése számomra parancs!

Anette megenyhülten néz rá. Gorcsev viszont a bárót tovább provokálja.

GORCSEV

Megriadt saját merészségétől, és most az ifjú hölgy szoknyája mögé bújik? "Bocsásson meg", hogy modortalannak tituláltam, sosem tettem volna, ha tudom hogy milyen gyáva!

A báró a dühtől vörösen "ugrik" Gorcsev megjegyzésére.

BÁRÓ

Ám legyen! A monacói tisztiklubban, azt hiszem az urak ismeretlenül is a rendelkezésünkre állnak majd a párbaj ügyében.

GORCSEV

Megverekedhetünk expressz ajánlva!

BÁRÓ

Nevem: báró Linge...
izé...Gunnarson!

GORCSEV

Én pedig "ifjabb Gorcsev Iván, orosz főherceg" vagyok.

A báró beül a kocsijába. Gorcsev Anette-re mosolyog, és azzal bepattan Anette autójába és egyzsrrre inditóznak és mindketten elrobognak. Anette elképedve néz utánuk, majd a ronccsá vált taxihoz lép. A sofőr homlokát törülgetve mered a "kissé" megviselt állapotban lévő kocsiját.

ANETTE

A Laboux villához legyen szíves.

A sofőr bemászik a vezető ülésre, inditózik, erre a motor FELHÖRDÜL és a taxi rázkódva és füstölögve darabjaira hullik szét.

14 KÜLSŐ. NIZZA VILLANEGYEDE. NAPPAL 14

Nizza villanegyedében az úton a korábban látott krómozott, elegáns, acélkék színű Alfa Rómeó túrakocsi halad diszkrétén duruzsoló motorral, volánjánál egy színesbőrű sofőrrel (PARKER, 30).

Lelassít egy villa előtt, melynek névtábláján cirádás betűkkel a Laboux név díszeleg. Érkezésére számíthattak, mert a portás a kaput rögtön kinyitja neki. Az autó lassan begördül az udvarba, majd beáll a garázsba. A garázsajtó becsukódik mögötte.

TIMELAPSE

Nap az égen lejjebb megy, az utcai gázlámpák sárgás fénye sorra kigyullad, és a nap a tenger vöröslő habjai között lemegy.

TIMELAPSE VÉGE

15 KÜLSŐ. TÉRKÉPSZOBA A LABOUX VILLÁBAN. ESTE 15

Egy őszes halántékú, jó erőben lévő, katonás tartású úr (GUSTAVE LABOUX, 54) egy terepsztal fölé görnyedve egy kis kocsi modelt tologat a sivaragi tereptárgyak között. Arcán töprengő kifejezés. Az inas megjelenik az ajtóban.

INAS

A báró úr...

Laboux meglepetten int: jöhet! Az inas bevezeti a bekötött fejű bárót, aki már átöltözve - kinyújtott kézzel lép Laboux elé.

LABOUX

Magával meg mi történt?

BÁRÓ

Valami orosz herceg tolakodóan viselkedett Anette kisasszonnyal szemben.

(a kötésekre mutat)

Adtunk is és kaptunk is...Ezek csak "karcolások", kivéve a jobb fületem...de nem igazán hiányzik, mert arra nem hallottam jól...

Laboux egy pillanatra megdöbben, majd udvarisan biccent a báró felé.

LABOUX

Köszönöm báró úr, a lányom nevében is....

A báró gondterhelten előrehajol.

(CONTINUED)

BÁRÓ

Úgy vettem észre hogy Anette nem igazán lelkesedik a tervezett frigy gondolatáért...

LABOUX

Adjunk még egy kis időt Anettenek hogy hozzá szokjon a házassághoz, tudja kissé önfejű...

(visszafodulva a meketthez)

Egyébként is hamarosan Afrikába indulok és mire visszajövök, bízom benne hogy a lányom hozzáállása is megváltozik a házassággal kapcsolatban...csak udvaroljon kitartóan báró úr!

A báró eddigi feszült nézése és testtartása most hirtelen megváltozik, és érdeklődve kérdezi.

BÁRÓ

Afrika?... "Nosztalgia utazás"?

LABOUX

Nem...nem... a Külügy megbizásából megyek...bár van benne némi "nosztalgia" is...hiszen tizenegy év után újra Ifiriz földjére léphetek...

BÁRÓ

Hm...Ifiriz?

Közben ő is a makethez lép.

LABOUX

Egy apró királyság Szahara déli határán, kevesen tudnak róla, de számomra az a hely sokat jelent...

Elhallgat és merengve maga elé néz. A báró szemében furcsa fény villan fel. Laboux közben visszafordul a makethez és az autót előrébb tolja.

BÁRÓ

Nem is zavarom tovább. Üdvözletem Anette kisasszonynak!

Ahogy fordul és bokáját összezsapja, nekifarol a makettnek. Ettől a terepasztal felbillen, és LASSÍTOTT FELVÉTELBEN minden felrepül róla. Laboux a levegőben úszó Alfa Rómaó modell után nyúl, és sikerül ekapnia a levegőben, mielőtt leesne a földre.

A báró túrakocsija CSIKORGÓ gumikkal kiló és eltűnik a sarok mögött. Alig hal el a MOTORZÚGÁS amikor újabb autóhang közeledik, és megérkezik Anette piros sportkocsija, volánjánál Gorcsev Ivánnal.

A kocszi kissé megviselt állapotban van, "hála" Gorcsev vezetési stílusának, aki vidáman kipattan az autóból. Megnézi a villa bejáratánál lévő "Laboux" névtáblát, összehasonlítja a kezében lévő cédulán szereplő névvel, és elégedetten bólint. Arcán ragtapasz, egyik kézfeje bekötve.

Ekkor érkezik Anette egy háromkerekű fagyaltos kocsival. Leszál a kocszi tetejéről, átad egy bankjegyet a tricikli vezetőjének, aki átveszi és vigyorogva elhajt.

Anette dühösen Gorcsevre, majd a megviselt állapotú autójára pillant, és száját szólásra nyitja, de Gorcsev megelőzi.

GORCSEV

(egy szúszra)

Mademoiselle Anette...
parancsoljon, visszahoztam a kocsiját. Egy két apróság hiányzik róla, de ezeket könnyű pótolni, viszont a báró rosszabb állapotban van, mert levágtam a fülét... Bár állítólag vissza tudják varrni, mert az orvos-tudomány ma már csodákra képes.

Anette fejcsóválva végigméri Gorcsevet, és közben elindul a kapu felé.

GORCSEV (CON'T)

Ha már így elmélyült a kapcsolatunk, legyünk őszinték egymáshoz! Bevallom hogy nem vagyok herceg...sem "fő"... Ezt csak úgy mondtam a bárónak, mert emigrált orosz hercegnek lenni "menő mostanság a Riviérán"!

Gorcsev közben folyton Anette elé áll és bármerre lép a lány, próbál előtte maradni.

ANETTE

Ha apám megtudja, hogy botrányt kavart a személyem körül, akkor biztos lehet benne hogy felelősségre vonja magát!

Ebben a pillanatban NYIKOROGVA nyílik a kertkapu és megjelenik Laboux, és vasvilla szemekkel méri végig a ragtapaszos arcú Gorcsevet.

LABOUX

Maga az a bizonyos orosz akivel a lányom vőlegénye párbajozott?

GORCSEV

(pimaszul)

Nahát, miből jött rá?

LABOUX

Kompromitálta a leányomat! Súlyos leckét érdemelne, de most csak annyit mondok: távozzon!

GORCSEV

És, ha ahogy ez ilyenkor dukál, megkérem a kedves leánya kezét, azzal helyrehoznám amit tettem?

Anette megdöbbenve mered Gorcsevre.

LABOUX

Tűnjön el azonnal, vagy mőresre tanítom!

Gorcsev tűnődve néz a dühtől majd szétrobbanó Labouxra.

GORCSEV

Mondja uram... akkor is megtagadná az áldását a frigytől, ha kedves lányának a kérője megverné magát? Persze jó alapos verésre gondolok...

Laboux gúnyosan FELNEVET.

LABOUX

Úgy érte, hogy maga megverne engem, és „csak ezért” nem teszi?

(provokálón)

Hát ide hallgasson! Ha valami csoda folytán magához adnám a leányomat, akkor az említett affér csak a javára szolgálna!

GORCSEV

Ez esetben verekedjünk, jó?

Anette hitetlenkedve hallgatja az újabb "kakaskodást".

ANETTE

Na ne! Mi van ma, telihold?

Sem Laboux sem Gorcsev nem törődik Anette-el, aki erre dühösen beviharzik a kapun és eltűnik a villa főbejárata mögött. Laboux merően Gorcsev szemébe néz, és megnyalja a szája szélét, mint aki régóta nélkülözött ínyenc falathoz jut váratlanul.

LABOUX

Figyelmeztetem, hogy jobban teszi, ha sürgősen eltisztul innen!

GORCSEV

Maga csak "szájhősködik"! Döntse el végre hogy társalogni vagy verekedni akar?

LABOUX

(mohón)

Verekedni!

GORCSEV

Rendben! Kezdhethetjük?

LABOUX

Várjon! Ne itt az utcán. Nem akarok feltűnést kelteni. Legyen szerencsém az otthonomban!

Laboux udvarias házigazdaként betessékeli Gorcsevet a villa kertjébe, közben szemöldökét felhúzva mustrálja a szmokingos "főherceg" vállán lévő tengerészszsákot.

17 KÜLSŐ. LABOUX VILLA KERTJE. ESTE

17

Beérnek a hátsó kertbe, ahol a szökőkút mellett egy zsúrkocsi áll, rajta egy üveg konyak és poharak. Laboux tölt mindkettőjüknek.

LABOUX

Egészségünkre!

Koccintanak és isznak, majd harciasan egymásra mosolyognak.

LABOUX (CON'T)

Kezdhethetjük?

Gorcsev gondosan elhelyezi az egyik széken a zsákját és leveszi a kalapját, a kabátját és elkezd kikötni a nyakkendőjét.

LABOUX

(gúnyosan)

Verekedni vagy vetközni jött?

GORCSEV

Éjszaka nehéz a szakadt ruhadarabokat pótolni...

LABOUX

Ne csodálkozzon, hogy türelmetlen vagyok. Már évek óta nem verekedtem.

GORCSEV

Hm... ez esetben nem lenne jobb, ha előbb gyakorolna kicsit...?

LABOUX

Ha cipőjét nem kívánja levenni, akkor fogjunk hozzá!

GORCSEV

Tessék...

Laboux a szavába vág - szó szerint: Gorcsev berepül a szökőkút medencéjébe, majd szédelegve felbukik. Elismerően biccent, majd elkezdi kimászni a szökőkútból, de ekkor jön a újabb pofon, amitől megpördül, és nagyot CSOBBANVA elmerül a vízben.

A zajra egy ablakban megjelenik Anette feje, majd látva mi történik, fejcsóválva visszahúzódik és becsapja az ablakot.

Laboux kiemeli Gorcsevet, de csak azért, hogy a „szertartásos mozdulatsor” után lendületből pofon üsse, majd újra a víz alá nyomja. E műveletet többször megismétli: átlag egy pofon, egy víz alá nyomás.

A harmadik széria után, azonban Gorcsev feje helyett egy hosszú láb emelkedik ki a medencéből és egy rúgással Labouxat a kerti garnitúra közé repíti, aki a rommá vált bútorok közül szédelegve feltápáskodik és a vízből felbukkanó Gorcsevhez lép, aki pimaszul rávigyorog.

GORCSEV

Gratulálok! Korához képest egész jól verekszik, de a Gorcsev féle "máj geri" rúgással nem számolt, igaz?

LABOUX

(bőszén)

Na és mit szól ehhez....?

Villámgyorsan elindított ütése nem ér célba: Gorcsev elhajol, egy judofogással elkapja, és Laboux keringőszerű forgást végezve a válla körül - berepül a szökőkútba.

Laboux füléből rázva a vizet csuromvizesen kimászik a szökőkútból.

LABOUX

Bevallom, élvezet magával
verekedni! Ezt a "máj gerinc"
vagy mi a fene rúgást, pedig
megjegyzem magamnak.

Lihegve, víztől csöpögve ülnek a rommá lett kerti székek
között.

GORCSEV

Ha a veje lennék, annyit
verekedhetnék amennyit, csak
akar!

A tömött tengerészszsákra mutat.

GORCSEV (CON'T)

No meg pénzem is van, mellettem
nem fog éhen halni a feleségem...

LABOUX

Eszem ágában sincs a lányomat
férjhez adni egy éretlen és
komolytalan tacszkóhoz!

GORCSEV

Az én koromban ön sem lehetett
sokkal öregebb nálam.

LABOUX

De én kijártam az „Élet
Iskoláját"! Nem a Riviérán
„hősködtem", mint maga, hanem az
Idegenlégióban szolgáltam.

GORCSEV

(vállat vonva)
Na és akkor mi van?!

LABOUX

(gúnyosan)
Tudja mit? Lépjen be az
Idegenlégióba, és ha „túléli",
elveheti a leányomat feleségül!

GORCSEV

Rendben: belépek... túlélem és
enyém lesz a lánya, aztán majd
verheti a fejét a falba!

LABOUX

Csak blöfföl! Ha olyan ostoba
hogy mégis belép akkor beledöglök
és soha nem kapja meg a lányomat.

GORCSEV

Majd meglátjuk hogy "ki nevet a végén", de aztán tartsa a szavát!

LABOUX

(gúnyosan)

Tudja mi a Légió jelmondata?

Gorcsev összeráncolja a szemöldökét.

GORCSEV

Menni..és meghalni?

LABOUX

Majdnem talált... nos akkor "menjen" csak...a "meghalás" majd jön magától is!

Gorcsev menne, de megtorpan, visszafordul és kezét nyújt. Laboux először meglepődik, de utána erősen megszorítja. Gorcsev állja és közben merően Laboux szemébe néz, majd elengedi Laboux kezét, és elindul kifelé.

18 BELSŐ. LÉGIÓS KASZÁRNYA, ÜGYELETES SZOBA. ÉJSZAKA 18

Az íróasztalnál egy középkorú, bajuszos tiszt ül, gyűrött, álmos arccal, zubbonyának felső gombja kilazítva. Az előtte lévő papírokra mered, kezében toll, szájában félig elszívott cigaretta. Felnéz az előtte álló Gorcsevre.

TISZT

Neve?

GORCSEV

Gorcsev Iván.

TISZT

Vagyona van?

GORCSEV

Úgy cirka százezer frank...meg az apró...

A tiszt abbahagyja az írást, és figyelmesen végigméri Gorcsevet.

TISZT

És mi készíti arra, hogy ekkora összeg birtokában felvétesse magát a Légióba?

GORCSEV

A Szerelem!

A tiszt jelentősegteljesen bólint.

TISZT

Ez érthető! Szerencsére
Franciaország hagyományai
megóvják e szó pátoszatát és
tekintélyét a korunkban oly
divatos gúnyolódástól.

Majd Gorcsev elé tolja a papírt.

TISZT (CON'T)

Itt írja alá!

Gorcsev aláírja, mire a tiszt átnyújt neki egy
vonatjegyet.

TISZT (CON'T)

Ön most már katona! Az első
vonattal Marseillesbe utazik,
ahol jelentkezik a Fort
St.Jean-ban. Ha azonban a holnap
naplementéig nem érkezik meg,
katonaszökevénynek nyilvánítják
és országos körözést bocsátanak
ki maga ellen. Megértette?

Gorcsev vigyorogva tiszteleg.

GORCSEV

Igen hadnagy úr!

19

KÜLSŐ. TELEFONFÜLKE A KASZÁRNYA ELŐTT. ÉJSZAKA

19

A légiós kaszárnya bejáratánál őrség posztol, előttük
telefonfülke. Gorcsev kijön a kapun és körülnéz. Sorra
érkeznek az eltávozásról visszatérő katonák. Csupa
keménykötésű, durva külsejű, illuminált állapotban lévő
alak. Gorcsev megpillantja a telefonfülkét és a háttérben
lezajló eseménnyel mit sem törődve, belép a fülkébe,
leakasztja a kagylót és beleszól.

GORCSEV

Központ, a fejedelmi lakosztályt
kérem...Halló, Vanek úr,
sajnálom, hogy felzavartam
legszebb álmából, de
halaszthatatlan megbizatom van
a maga számára! Meg tudja
jegyezni?

VANEK (V.O.)

A memóriám kifogástalan,
Petrovics úr!

GORCSEV

Legyen inkább Gorcsev. Szóval
beléptem a Légióba!

(CONTINUED)

VANEK (V.O.)
 Hazaszeretete példamutató!

GORCSEV
 A feladata a következő:
 személyesen fog helyettesíteni
 egy napig! Ha elvállalja, külön
 egyhavi fizetéssel jutalmazom!

20 BELSŐ. FEJEDELMI LAKOSZTÁLY. ÉJSZAKA. 20

Vanek egy hatalmas márványkádban ejtőzik, egyik kezében libacomb, a másikkal egy aranyozott telefonkészüléket tart. Teli szájjal csámcsogva szól bele a kagylóba.

VANEK
 Parancsoljon velem! Ameddig ön
 katonáskodik, Gorcsenyec úr, én
 kifogástalanul ellátom az ön
 munkáját.

21 KÜLSŐ/BELSŐ. TELEFONFÜLKE A KASZÁRNYA ELŐTT. ÉJSZAKA. 21

Miközben Gorcsev Vanek úrral beszélget, a háttérben két részeg légiós valamin összeverekszik a kapu előtt. Nagyon durva bunyót nyomnak le: mindent törnek zúznak - egymást is....

GORCSEV
 Félreértett. A Légióban kell
 helyettesítenie, csak egy napról
 van szó...

VANEK (V.O.)
 Én? Önt? A Légióban?

GORCSEV
 Elmegy reggel Marseillebe, ahol a
 nevemben jelentkezik a St. Jean
 erődben, én pedig holnap délután
 leváltom önt. Ennyi az egész.

VANEK (V.O.)
 Mi történik, ha önhibáján kívül
 nem jöhet leváltani engem?

GORCSEV
 Ez először is nem fordulhat elő.
 Ha mégis megtörténne, önnek nem
 lehet baja: polgári személy és a
 katonai hatóságoknak nincs
 jogköre ítélni ön felett.

22 BELSŐ. FEJEDELMI LAKOSZTÁLY. ÉJSZAKA. 22

VANEK

Rendben, ez esetben vállalom.

Vanek közben végzett a libacombbal, és hanyag mozdulattal maga mögé hajtja, egyenest a szemetesbe amely már félig tele van lerágott libacombcsontokkal.

23 KÜLSŐ. TELEFONFÜLKE A KASZÁRNYA ELŐTT. ÉJSZAKA 23

GORCSEV

Köszönöm örege...pardon: Vanek úr! A Légiónak sokkal rosszabb híre van, mint amilyen az a valóságban. Ezt a kis "kóstolót" még talán élvezni is fogja.

A háttérben lazajlott bunyó még mindig hőzöngő győztesét az őrség puskatussal kiméletlenül leüti, és mindkét ájult katonát a lábuknál fogva, bevonszolják a kapun, amely DÖNGVE becsapódik mögöttük.

24 KÜLSŐ. KIKÖTŐ, RAKODÓ SOR. ÉJSZAKA 24

A sötét dokkokon egy-két gázlámpa halvány fénye világít mindössze. A rakpart macskakövein egy autó áll leoltott lámpákkal, körülötte marcona alakok cigarettázva várakoznak.

A tenger felől egy gőzös tűnik fel és lassan közeledik. A hajó orrában egy lámpa fénye háromszor felvillan, amire válaszként az autó reflektora visszajelez. A gőzös fedélzetén álló matrózok köteleket dobnak a kikötői bakokra, majd ahogy a hajó megáll, fedélzetéről egy alak lép a rakpartra, és a gázlámpa fényében megjelenik egy szikár, sebhelyes férfi.(PORTENIF, 54).

Az autó körül állók közül kiválik egy széles vállú, borostás alak (JÁZMIN, 42) és megindul feléje.

JÁZMIN

Portenif?

PORTENIF

(mély, rekedt hangon)

Attól függ ki kérdezi...

Jázmin elvigyorodik, kezét nyújt, majd az autó felé int.

JÁZMIN

Jázmin vagyok. Jöjjön, az ifjú báró Lingeström már várja magát!

Portenif biccent és beszáll az autóba.

25 BELSŐ. AUTÓ. ÉJSZAKA.

25

Az autó hátsó ülésén ott ül a báró. Kezet fognak. Portenif kíváncsian végigméri a bárót és a bekötött fülénél egy kicsit elidőz a pillantása.

PORTENIF

Kiköpött Lingeström vagy, bár ha jól emlékszem apádnak két füle volt.

A báró dühösen néz Portenifre aki gúnyos arccal állja a pillantását. A báró "feladja a farkaszemnézést" és int Jázminnak.

BÁRÓ

(Jázminhoz)

Indulás!

Az autó elindul.

26 KÜLSŐ. NIZZA VILLANEGYEDE. KORA REGGEL

26

Gorcsev egy virágszállító furgonnal leparkol a Laboux villa bejáratában. Elővesz egy hatalmas virágcsokrot és felnéz az ablakokra. Az egyik mögött mintha Anette sziluettje vonulna el egy pillanatra.

Gorcsev felvesz egy kavicsot és megcélozza az ablakot. A koccanásra nem történik semmi. Felvesz egy nagyobb követ és ismét dob. Semmi reakció. Egy még nagyobb követ dob az ablaknak, amely be is töri az üveget. A CSÖRÖMPÖLÉSRE a szomszédos ablakban megjelenik Anette csodálkozó arca. Gorcsev bocsánatkérően megemeli a hatalmas virágcsokrot.

GORCSEV

(hangosan)

Jó reggelt kedves Anette, jöttem elköszönni...

ANETTE

(emeltebb hangon)

Nem értem...mit köszön?

GORCSEV

(hangosabban)

Nem "köszönni", hanem

ELKÖSZÖNNI!!

(már kiabálva)

Mert hogy beléptem a Légióba!

Anette ledermed egy pillanatra, majd feje hirtelen eltűnik az ablaknyílásból. A fény bent kialszik. Gorcsev zavartan téblábol, semmi mozgás a házban, minden sötét. Tanácstalanul áll, mikor a lány megjelenik a kertkapuban és villámló szemekkel Gorcsev elé áll.

(CONTINUED)

ANETTE

Maga megőrült! Hogy jutott eszébe ez a...az... észveszejtő marhaság?

GORCSEV

(teátrálisan)

Ahogy megpillantottam a szálló teraszán, "fellobbant bennem a szerelem lángja" és elhatároztam, hogy az enyém lesz. És nem mellesleg: az volt édesapjának a feltétele, hogyha belépek a Légióba, akkor hozzám adja feleségül!

Anette egy pillanatig döbbenten áll, majd a dühtől elfulva megszólal.

ANETTE

Egy: eszembe sincs feleségül menni senkihez sem... Kettő: nem apám fogja kiválasztani a jövődöbelimet! Három: a Légió maga a Pokol, kizárt dolog hogy maga túlélje...

Gorcsev gyorsan közbeszól.

GORCSEV

Ugyan már! Egy kis menetelés, meg egy kis csetepaté, az nekem meg sem...

Anette nem engedi végigmondani.

ANETTE

Maguk férfiak nem normálisak! Párbajoznak, verekszenek, katonásdit játszanak... és csak saját magukkal törődnek...

Gorcsev csititólag felemeli a kezét.

GORCSEV

Ez nem így van. Azóta, hogy találkoztunk minden pofont - a kedves apját is beleértve - azért osztottam ki, hogy elnyerjem a kezét, és most még a Légióba is beléptem...

Anette dühösen közbevág.

ANETTE

Én a fél gyerekkoromat úgy töltöttem, hogy apám közben a

(MORE)

(CONTINUED)

ANETTE (cont'd)
 Légióban szolgált és nem tudtam,
 hogy élve látom viszont vagy
 koporsóban hozzák haza.

Gorcsev a virágcsokrot zavartan forgatva hallgatja a lány szóáradatát, aki hirtelen elhallgat és rámutat a virágokra.

ANETTE (CON" T)
 Ezeket meg tartsa meg mert jók
 lesznek a sírjára! Na pá,
 "katona"!

Azzal beviharzik a kertkapun, amely hangos fémes CSATTANÁSSAL becsukódik mögötte. Gorcsev némán áll egy pillanatig, majd keze bizonytalan búcsúintésre emelkedik.

GORCSEV
 Se puszi se pá?... Bár ha
 meggondolom, "pá" az volt...

Azzal a virágcsokrot begyömöszöli a postaládába, beül a furgonba, gázt ad és egy villanyoszlopot megstuccolva, sárhányóját otthagya, elfüstöl.

Egy túrakocsi motorja BEINDUL: a sarok mögül kikanyarodik a báró autója, és Gorcsev nyomába ered.

27 KÜLSŐ. ORSZÁGÚT. NAPPAL

27

Gorcsev a virágszállító furgonnal egy szakadékokkal keretezett serpentinúton hajt, félkézzel kormányoz, másikkal pedig cigarettára próbál gyújtani, amikor feltűnik mögötte a báró autója, és FELBŐGŐ motorral utóléri Gorcsev kocsiját, és lőerejét kihasználva megpróbálja leszorítani az útról. Gorcsev ide-oda rángatva a kormányt valahogy elkerüli, hogy lezuhanjon, de csak idő kérdése, hogy mikor vét el egy mozdulatot.

A visszapillantóba nézve látja a báró vicsorgó arcát, aki egy pillanatra elengedi a kormányt és kézjelekkel mutatja neki: "repülni fogsz!". Gorcsev szintén gesztusokkal jelzi hogy "te fogsz repülni". A báró ádáz arccal erre beletapos a gázpedálba és nyomja előre Gorcsev kocsiját aminek már füstölnek a kerekei a kétségbeesett fékezéstől.

Ekkor egy rövid egyenes szakaszhoz érnek, ahol Gorcsev hirtelen gázt ad és kifarol, majd a báró kocsija mellett visszafordulva, kilő. Közben rákacsint a meglepett báróra, és ujjából pisztolyt "formálva" úgy tesz mintha rá lőne.

A bárót viszi a lendület és a következő kanyarban "elszáll". Gorcsev lefékez és az ablakon kihajolva elégedetten figyel ahogy a báró kocsija LASSITOTT FELVÉTELBEN egy alatt elterülő benzinkút felé veszi az

(CONTINUED)

irányt. A báró a szélvédőn át kizuhan, LASSITVA tovább repül, közben dühösen felnéz Gorcsevre, aki "beint" neki... A báró még LASSÍTVÁ repül a levegőben, közben odakiált Gorcsevnek.

BÁRÓ

Elkaplak Gorcsev...!

Gorcsev a füléhez teszi a kezét és mutatja: nem hallja. A báró autója ekkor becsapódik a benzinkútba amely egy hatalmas detonáció kíséretében FELROBBAN. Mindent beborít a fekete füst.

28

BELSŐ. KOCSMA KÜLÖNTERME. NAPPAL

28

Portenif egy asztalnál ül és nagyot böffent Előtte vörösboros flaska és több üres tányér. Nyílik az ajtó és egy kancsal fickó (Csapos 40) egy újabb gőzölgő tálat tesz le elé.

CSAPOS

Tessék a "desszert": hagymás birkapörkölt.

Portenif kanalat vesz a kezébe és beleszimatol az ételbe.

PORTENIF

Ah, mennyei illatok...

A csapos kimegy, de még be sem csukódik mögötte az ajtó, amikor a báró érkezik, füstölgő ruhával és hajjal. Leül a telipofával zabáló Portenif mellé, és néhány korom foltot töröl le magáról. Beleszimatol a levegőbe és elfintorodik.

BÁRÓ

Mi ez, hagymás birkahús?

PORTENIF

Az. Kérsz?

Majd ő is elfintorodik, és végigméri a bárót

PORTENIF

Mi ez az égett szag?

A báró elkomorodik.

BÁRÓ

Volt egy balesetem...

Portenif csak kérdően felvonja a szemöldökét de rendületlenül kanalazza a pörköltet.

BÁRÓ (CON" T)

Egy bizonyos "Gorcsevvel"...

PORTENIF

Kinyírjam??

BÁRÓ

Megoldom. Ez az én "személyes
ügyem"!

Portenif bólint, és egy nagyot böffent.

PORTENIF

Én a helyedben azért előtte
lefürödnék...

29

BELSŐ. LABOUX VILLA. NAPPAL

29

Laboux és egy ősz bajuszú, katonás tartású úriember (De Bertin, 56) a télikertben konyakoznak. De Bertin székéhez egy elefántcsont markolatú bot van odatámasztva.

LABOUX

Mit tudsz: mikor indulhatunk
Afrikába?

DE BERTIN

A Külügy szerint napok kérdése
Gustave. Ez a jó hír, de van egy
rossz hírem is. Ma kaptam a
távíratot, hogy Portenif
megszökött a columb-béchar-i
büntetőtáborból...

Laboux-nak lemerevedik az arca.

LABOUX

Onnan soha még senki sem szökött
meg...

DE BERTIN

Neki sikerült...Segítői voltak
állítólag... és azóta nyoma
veszett.

Laboux egy hajtásra kiissza a poharát. Egy inas lép be a
télikertbe.

INAS

A báró úr!

LABOUX

Engedje be.

Az inas fejet hajt és kitárja az ajtót a bárónak, aki
kötéssel a fején, de átöltözve, tiszta öltönyben, belép.
De Bertin és Laboux felé maghajol.

(CONTINUED)

BÁRÓ

Tábornok úr...kedves apósom...

De Bertin vizsgálódva nézi a bárót. Laboux int a bárónak hogy üljön le.

BÁRÓ

Annette kisasszony itthon tartózkodik?

Ebben a pillanatban Anette viharzik be az ajtón. A báró felé kimérten biccent, De Bertint futólag megöleli és harcias testtartásban megáll apja előtt.

ANETTE

Te azt mondtad annak az örült orosznak, hogyha beáll a Légióba hozzáadsz feleségül?

A báró elképedve mered Labouxra, aki zavartan mentegetőzik.

LABOUX

Anette, ezt csak "úgy mondtam", de nem gondoltam hogy komolyan veszi.

ANETTE

De... komolyan vette! Ez a szerencsétlen nem éli túl még a kiképzést sem, te aztán tudod milyen a Légió! Kérlek intézkedj!

LABOUX

Nem tehetek semmit. Ha egyszer belépett, azzal aláírta hogy öt évet leszolgál.

ANETTE

Nem bírja ki... Bele fog dögleni... miattad!

Azzal Anette dühösen kiviharzik a télikertből. Utána néznek, majd a báró megszólal.

BÁRÓ

Nem értem önt. Hogy ígérhette oda a "mennyasszonyomat" ennek az... alaknak?

LABOUX

Nem gondoltam, hogy belép, de, ha már belépett, úgysem húzza sokáig, és utána már nem köt semmiféle ígéret. Addig kérem legyen türelemmel, és...

(De Bertin felé int)

(MORE)

(CONTINUED)

LABOUX (cont'd)
 ...ahogy tegnap említettem is
 önnek, Auguste-el amúgy is
 hamarosan Afrikába indulunk. Mire
 visszajövünk, remélem Anette
 hozzáállása is megváltozik...

De Bertin gyorsan közbevág.

DE BERTIN
 Gustave, a báró úrra nem
 tartoznak a Külügy "hivatalos"
 dolgai.

Kínos csend, miközben a báró ingerülten letépi a kézfejen
 kunkorodó ragtapaszt, majd hirtelen feláll.

BÁRÓ
 Elnézést kérek, most mennem
 kell. Uraim!

Sarkát összecsapva biccent, és kivonul a télikertből. De
 Bertin fejcsóválva a botjával vádlóan Labouxra mutat.

DE BERTIN
 Gustave! Az "autóról" is
 beszéltél neki?

LABOUX
 Dehogyan, mit képzelsz, arról
 nem...

Szimatolni kezd.

LABOUX (CON'T)
 Te is érzed ezt az égett szagot?

30 BELSŐ. „MEDITERRANÉE SZÁLLÓ”, FEJEDELMI LAKOSZTÁLY. NAPPAL
 30

Gorcsev tiszta ruhában, arcát és haját egy törülközővel
 szárítgatva jön ki a lakosztály fürdőszobájából. A
 sarokban heverő tengerészszsákából kiveszi a pénzkötegeket
 és zsebeibe gyömöszöli azokat, majd fog egy bőröndöt és
 különféle ruhadarabokat, fogkefét, tisztálkodó szereket,
 borotvát kezd belepakolni.

Közben kinyitja egy nagy méretű szekrény ajtaját, ahol
 legnagyobb megrökönyödésére, Vanek urat pillantja meg, aki
 szalvétával a nyakában egy tálból ételt kanaliz éppen.

GORCSEV
 Maga hogy-hogy itt van?

Vanek körbemutat.

VANEK

(teli szájjal)

Tériszonyom van ezektől a tágas termektől.

GORCSEV

Ne "Vanekoljon" itt nekem!
Magának ma reggel jelentkeznie kellett volna a nevemben, Marseille-ben a Légiónál! Ugye tisztában van azzal, hogy most rögvest leütöm?

VANEK

Petrovics úr! Üssön meg! Törjön össze! Égessen meg, de én úgy állok itt ön előtt, mint Galilei, azt kiáltva: „És mégis mozog a föld!”

GORCSEV

Önnek nem áll jogában tisztességes csillagászokhoz hasonlítania magát. Ha nem ad magyarázatot, akkor én bezárom a szekrénybe és odatolom a legnehezebb asztalt, hogy örökre bent rekedjen!

VANEK

Elmondom Zwillingen úr! A kaszárnya előtt egy a Légióba belépni akaró embernek felajánlottam, hogy kap pénzt, ha egy napra önt helyettesíti. Az illető így körülnézhet a Légióban, és ha nem tetszik neki, reggel elmehet, vagy új néven beléphet. Így most önnek van egy helyettese, és egy titkára is... Habár ez utóbbit elvesztette, mert nagyon megsértett és ezért felmondok és azonnali hatállyal távozom!

Beszéd közben Vanek elkezdi előszedni a szekrényből a „legfontosabb” holmijait: kedvenc tarka napernyőjét, a félig megevett borjúszeget és a hozzá való tejfölös uborkasalátát.

GORCSEV

Vanek úr, én ezennel megkövetem önt!

Vanek úr erre elkezdi visszapakolni kincseit a szekrénybe.

(CONTINUED)

VANEK

Na nem bánom, most az egyszer még maradok. De jegyezze meg Cservonyec úr: „És mégis mozog a föld!”

GORCSEV

Vanek úr! Történelmi pillanat ez a mostani: ezennel kinevezem magán-főtitkárrá!

Vanek behunyja a szemeit.

VANEK

A kitüntetést alázattal elfogadom.

GORCSEV

Havi penzuma a duplájára emelkedik, és abban a dicső megbízatásban részesítem, hogy távollétem alatt vigyázó szemeit menyasszonyom, Anette Laboux, épsége és biztonsága felett nyugtassa!

VANEK

(teátrálisan)

Egy Vanek B. Eduárd lovagi szolgálatára mindig számíthat!

31 BELSŐ. MARSEILLE-I KIKÖTŐI KOCSMA KÜLÖNTERME. NAPPAL 31

A báró és Portenif egy gyalulatlan faasztal körül ülnek. Előttük italok.

BÁRÓ

(Portenifre bök)

...Most bebizonyíthatod hogy hírneved nemcsak a "múltté", hanem ma is él még. Találj ki valamit ami Labouxnak nagyon fog "fájni"...

PORTENIF

Nagyon fog, garantálom...Durva "övön aluli ütés" lesz - "a la Portenif"!

32 KÜLSŐ. MARSEILLES, LÉGIÓS KASZÁRNYA. NAPPAL 32

A kaszárnya épületét őrtornyok veszik körül, az egyik bástyán a francia zászló leng a szélben.

33 BELSŐ. LÉGIÓS KASZÁRNYA. NAPPAL

33

A kaszárnya belső udvarán nyüzsögnek az újoncok: kezükben zsákok, katonaládák. Teljes a hangzavar. Gorcsev bőröndjével a vállán próbál utat törni magának, miközben egyik csoporttól a másikig megy, és „saját” nevét kiabálja.

GORCSEV

„Gorcsev”! Van itt valaki, akit
„Gorcsevnek” hívnak?

Egy hájas, borostás, kissé ittas alak (Cortot, 42) - felemeli a kezét, ahogy meghallja a nevet.

CORTOT

Szóval maga az „igazi Gorcsev”?

GORCSEV

Igen én vagyok, és most cseréljük
vissza „magunkat”!

CORTOT

Eszem ágában sincs! Épp most
találkoztam egy régi cimborámmal,
aki őrmester itt a Légióban, és
pont az ő keze alá kerültem.

GORCSCEV

Aha...attól fél hogyha ismét
belép a saját nevében, akkor nem
valószínű, hogy hozzá osztanak
be...

CORTOT

Pontosan cimbora!

GORCSEV

Ám legyen! Belépek újra a saját
nevemben! Mit érdeklí ezeket itt,
hogy hány Gorcsev szolgál a
Légióban! Legyünk ketten...hiszen
Gorcsevből sosem elég!

Azzal Gorcsev otthagyja "saját magát" és elindul az ügyeletes szoba felé, hogy újra belépjen a Légióba, most már mint "igazi saját maga"

34 KÜLSŐ. KASZÁRNYA UDVAR. NAPPAL

34

KÜRTSZÓ harsan, majd egy artikulálatlan üvöltés hallatszik. Az udvaron lebzselő újoncok felkapják a fejüket.

(CONTINUED)

VERDIER (V.O.)

Sorakozó!

Az újoncok csomagjaikkal a kezükben, össze-vissza tülekedve próbálnak valamiféle sort kialakítani. Egy bikanyakú, drabális őrmester (VERDIER, 45) undorral nézi a civil bagázs szerencsétlenkedését.

VERDIER

(álságos nyájassággal)

Verdier őrmester vagyok! Maguk mostantól kezdve Légionáriusok! Ennek a megtiszteltetésnek legyenek mindig a tudatában, és akkor arany életük lesz a kezem alatt. Szólítsanak bátran a „Legénység Jóságos Atyjának”...

Az újoncok közül páran gyanútlanul mosolyognak, erre az őrmester arca eltorzul.

VERDIER (CON'T)

(ordítva)

Maguk meg mit vigyorognak?! Majd én elveszem a kedvüket ettől a civil allürtől! Álljanak sorba, a mindenségit maguknak! Menjenek a legénységi terembe, és rakják rendbe a körletet, mert ha egy porszemet is találok a padlón, a fogkeféjükkel mossák fel! Rompez!

Az udvaron tülekedve elinduló újoncokhoz sietve csatlakozik a most már egyenruhát viselő Gorcsev is. Menet közben rakja tele katona zubbonyának zsebeit a civil ruhájából kiszedett bankjegyekötegekkel. A kiürített ruhákat lezser mozdulattal bedobja egy vashordóba.

35

BELSŐ. FOLYOSÓ. NAPPAL

35

Az újoncok lökdösődve mennek be az udvarról a legénységi hálóba vezető félhomályos folyosóra. A tömegben Gorcsev mellé sodródik egy cingár szemüveges ember, jegyzet füzet a kezében (Würfli Egon, 38)

WÜRFLI EGON

Würfli Egon vagyok. Könyvet akarok írni a Légióról és ehhez érdekes emberi portrékat gyűjtök. Magát hogy hívják?

GORCSEV

(nyeglén)

A nevem: "Tintoretto"!

(CONTINUED)

WÜRFLI EGON

Mintha már halottam volna ezt a nevet!

GORCSEV

Az meglehet... festő vagyok!

WÜRFLI EGON

Hová is való ön?

GORCSEV

Cinquecentóba.

Ebben a pillanatban az ajtóból valaki bekiabál a folyosóra.

HANG

Van maguk között egy Gorcsev nevű? Látogatója érkezett, kint várja az udvaron.

GORCSCEV

Én vagyok, megyek már...

Würfli Egon értetlenül néz Gorcsevre, aki odahajol hozzá.

GORCSEV

Psz! Inkognítóban vagyok!
Tintoretto a "művésznevem".

Azzal Gorcsev elindul visszafelé "szemben az árral", és próbálja magát átverekedni a szűk és félhomályos folyosón, a befelé tülekedő újoncok között, és félretolva az útjában állókat - igyekszik az udvar irányába. Valaki nagyot lök rajta.

GORCSEV

Nem illik lökdösődni, te tulok!

A "tulok"-nak nevezett egyén erőteljes hangon elbődül.

VERDIER

Újonc! Nevezze meg magát!

A félhomályos folyosón tülekedők közül kiemelkedik Verdier őrmester feje - szemei vérben forognak ahogy körülnéz. Gorcsev tovább sodródik a tömegben, közben visszafelé kiabál Verdiernek, aki nem látja a sok gomolygó újonctól, ki ez a "pimasz alak".

GORCSEV

Gorcsev Iván vagyok, "Tulokkám"!

VERDIER

Gorcsev...ezért felelni fog!

GORCSEV

(egyre messzebből kiabálva)
Súlyos tévedésben vagy "Tulok
pajtás"! Ameddig nem vagyok
felesküdve, addig nem követhetek
el függelemsértést.

Az dühtől vörös arcú őrmester a félhomályos folyosón, az
újoncok ide-oda hullámzó tömegében, próbálja alaposabban
megnézni ezt a „Gorcsevet”, de nem sikerül, mert közben
teljesen elsodrónak egymás mellől.

VERDIER

(teljes hangerővel)
Nézzenek oda, egy katonai büntető
jogász!? Na jó, akkor erről a
„Tulok” kérdésről még
elbeszélgetünk... persze csak ha
feleskették... "kedves Gorcsev".

36

KÜLSŐ. KASZÁRNYA UDVAR. NAPPAL

36

Gorcsev a kinti erős fénytől hunyorogva az udvar közepén a
tarka napernyő alatt Vanek urat pillantja meg, amint
újságot olvas. Közben megérkezik bentről az "új nevére
hallgató Cortot-Gorcsev" is, aki amint látja hogy az
"igazi Gorcsev" már ott van és elindult a látogatója felé,
megfordul és visszamegy a körletbe.

GORCSEV

(meglepődve)
Vanek úr!... Van esetleg valami
híre a mennyasszonyomról?

Vanek úr leereszti az újságot és feddően ránéz Gorcsevre.

VANEK

Gorcsovics úr! Megállapíthatom
teljes bizonyossággal, hogy ön
rosszul emlékszik a mennyasszonya
névére. Egész Nizzában nincs
egyetlen Anjou Lolette sem!
Nyomozásom eredményeként viszont
találtam egy Albouxrier nevű
hölgyet, aki ugyan nem ismeri
önt, de ennek ellenére hajlandó
randevúzni önnel.

Gorcsev elhúltan hallgatja Vanek szóáradatát.

VANEK (CON'T)

Ezután már csak egy név volt
valószínű: Zwillinge Lola, de ez
a hölgy is tagadta, hogy ismeri
önt.

(CONTINUED)

GORCSEV

Nem lehet Vanek úr, hogy rosszul emlékszik a mennyasszonyom nevére?

VANEK

Gorcsovecs úr! Ha én valamit megjegyzek az úgy marad ott előttem, mintha rányomtatták volna az agyamra, akárcsak mint ez a hír itt az újságban, hogy elrabolták Marseilleben ezt a lányt...

Gorcsev szeme kikerekedik, ahogy észreveszi Vanek úr kezében lévő újság címlapját.

„ELRABOLTÁK ANETTE LABOUX-T”

Gorcsev egy darabig döbbenten nézi az újságot, majd nagyot SÓHAJT, és Vanek vállára teszi a kezét.

GORCSEV

Vanek úr! Ruhát cserélünk és a kilépési engedélyével távozom! Ön pedig extra fizetésért helyettesít engem a légióban, ameddig én a menyasszonyom ügyében eljárak.

Vanek cinkosan kacsint egyet.

VANEK

Sejtettem, hogy csak ködösít az a Zwillinger Lola!

37 KÜLSŐ. KASZÁRNYA KAPU. NAPPAL.

37

Gorcsev Iván, Vanek úr enyhén szólva rá nem illő ruhadarabjaiban és tarka napernyőjével a kezében, elhagyja a Légió kaszárnyáját. A kapuban álló őr unottan veszi át a kilépőcédulát a fura öltözékű látogatótól.

38 KÜLSŐ. LÉGIÓSKASZÁRNYA ELŐTTI TÉR. NAPPAL.

38

Gorcsev elszánt arccal kilép a kaszárnya kapuján. Sietve körülnéz, majd gyorsan leint egy arra haladó taxit. Az autó csikorogva fékez Gorcsev előtt. Gorcsev bepattan a hátsó ülésre.

GORCSEV

Irány a kikötő!

A taxisofőr a gázba tapos és az autó sebesen megindul. A környék egyre kopottabbá válik.

(CONTINUED)

GORCSEV (CON'T)

Vigyen arra a helyre, ahova Isten
ments hogy elmenne. Ahol a
"belépés díjtalan, de a kilépés
bizonytalan", és amelynek még a
nevét sem merik kimondani
közönséges halandók.

Az autó csikorgó gumikkal lefékez. A sofőr hátra, Gorcsev
felé fordul.

TAXISOFŐR

Nincs az a pénz!

Gorcsev elővesz egy vaskos pénz köteget és a sofőr kezébe
nyomja. A fickónak felcsillan a szeme.

TAXISOFŐR (CON'T)

(cinkosan)

Titoknak, persze, nem titok. A
neve...

39

KÜLSŐ/BELSŐ. TEXAS VENDÉGLŐ. NAPPAL.

39

Gorcsev egy rozoga országúti kerékpárral lefékez a kikötő
egy romos részén egy lepukkant épület előtt, aminek ekkor
hirtelen kitörik az ablaka és egy asztal repül ki rajta,
bentről pedig egy tömegverekedés hangjai hallatszanak.

Az épület tetején ütött-kopott neoncsövekből kirakott
felirat villószik: TEXAS VENDÉGLŐ. Gorcsev elégedetten
elmosolyodik, és rápillant az ajtóra kitűzött felíratra:

'A KOCSMÁBA FEGYVERNEK LÁTSZÓ TÁRGGYAL BELÉPNI
SZIGORÚAN KÖTELEZŐ"

Gorcsev felhúzza a szemöldökét és nagy elánnal nyitná az
ajtót, de az magától kivágódik és kirepül rajta egy
matróz. Gorcsev óvatosan bepillant az ajtó helyén.

Bent - ahogy a hangok azt megelőlegezték - hatalmas
tömegverekedés zajlik. Gorcsev belép, de rögtön odébb is
ugrik egy felé repülő evező elöl.

Alvilági alakok és matrózok asztallábal, boxerrel, pusztá
kézzel és minden mozdíthatóval ütik egymást. Üvegek
törnek, asztalok borulnak: a hatalmas pofonoktól és
rúgásoktól ide-oda repkednek a verekedés résztvevői.
Gorcsev elégedett mosollyal az arcán figyel a bunyót, és
csak az utolsó pillanatban hajol el egy söröskorsó elöl,
mely széttörik mögötte a falon.

Alig emelkedik vissza, mikor egy repülő kés lesodorja a
kalapját. Még fel sem ocsúdik, mikor egy szék telibe
találja, amitől Gorcsev nekizuhan a mellette verekedő

(CONTINUED)

nagydarab alaknak, aki kapásból képen törli, amitől Gorcsev berepül a tömegverekedés kellős közepébe, ahol egy éppen lendülő asztal telibe találja. Gorcsev megrázza magát, feltúri ingujját és "na ebből elég" arccal, beleveti magát a bunyóba.

Sorra jönnek felé az ütések: pusztakézzel, bikacsökkel, széklábbal, amelyeket Gorcsev elkerül és kivéd, majd teljes erővel viszonz. Kiüt egy fickót, aki elszáll, ráesik egy asztalra, amiről kártyák és pénzérmék repülnek a levegőbe, közben a kiütött fickó csattogva repülő fogsora eltalál egy martalócot, aki fegyvert ránt, fordul és kapásból Gorcsevre lő.

A történet lassítva repül Gorcsev felé, de nem őt, hanem egy, a levegőbe repült pénzérmét talál el, ami eltéríti Gorcsev szíve elöl a golyót, aki elkapja a kilyukadt érmét a levegőben.

GORCSEV

Tudtok élni!

A hatalmas bunyóban egyre többen esnek ki: van, aki az ablakon kirepülve, van, aki a csilláron lógva és van, aki a falra kenődve fejezi be a verekedést. Végül csak Gorcsev marad talpon.

A bárpult felől laza TAPSOLÁS hallatszik.

CSAPOS

(elismerően)

Ez igen, ezt nevezem!

A bárpult mögött egy kancsal, negyvenes csapos áll, fogai között egy kilógó szivarral. Lelök a bárpultról egy összevert matrózt, poharat tesz a helyére és tölt Gorcsevnek.

CSAPOS (CON'T)

Jól használja az öklét, az hót zihér. Akadna magának egy kis meló.

Gorcsev lehúzza az italt.

GORCSEV

Kösz, nem érek rá. Meg kell találnom valakit...

CSAPOS

Ha valaki itt tűnt el, azt jobb ha nem keresi...

GORCSEV

Nem itt tűnt el, de egy tipp jól jönne, hol lehet.

CSAPOS
Ez nem a "Talált tárgyak
osztálya"...

Gorcsev megfordul és elindul.

CSAPOS (CON'T)
Várjon, még nem fejeztem be. Egy
helybéli banda "tagfelvételt
hírdet"...

Gorcsev megtorpan.

GORCSEV
Mégis, milyen banda?

A csapos kiveszi a szájából a szivart.

CSAPOS
(lelkesen)
A "Múmiák" a nevük, mert ha
valamennyi bűncselekményüket
átszámítanánk 15 évnyi börtönre,
akkor a British Museum legöregebb
múmiájának életkorát kapnánk
végeredményként. Repertoárjuk
széles: betörés, zsarolás, de az
emberrablás a specialitásuk...

Gorcsev hirtelen megfordul.

GORCSEV
(gyanakvóan)
Igen? Úgy hírlik az nagyon menő
lett errefelé...

CSAPOS
(bizalmasan)
Ha a "Múmiákat" bízzák meg
valamivel, abból előbb utóbb
újsághír lesz...

Gorcsevnek felcsillan a szeme.

GORCSEV
Jól hangzik, benne vagyok.

CSAPOS
A kikötőben van egy hajó, a neve
Gyanús Cápa. Mondja, hogy a
Kancsal küldte. Keresse Jázmint.
Ott majd eligazítják...

40 KÜLSŐ. GYANÚS CÁPA FEDÉLZETE. NAPPAL. 40

A kikötő legelhanyagoltabb dokkjánál egy viharvert, rozsdás gőzhajó áll kikötve, oldalán kopott felirat éktelenkedik: Gyanús Cápa.

Gorcsev körülnéz, majd határozott léptekkel felcaplat a hajóra vezető pallón. A fedélzetre érve körülnéz, de sehol egy lélek.

GORCSEV
Hé, van itt valaki?

41 KÜLSŐ. LÉGIÓSKASZÁRNYA UDVARA. NAPPAL. 41

Vanek egy hasa alatt megkötött katona nadrágban lépdel a kaszárnya udvarán. A zubbonya ki van gombolva, egyik zsebéből egy újság kandikál ki. Körülnéz.

Verdier őrmester ekkor lép ki a kantinból. Vanek odasiet hozzá és megütögeti a vállát. Verdier megpördül, és vasvillaszemekkel végigméri Vanekot, aki megemeli a sapkáját.

VANEK
Jó napot, „kolléga” úr!

Verdier-nek elvörösödik a feje.

VERDIER
(fenyegetően)
Mi a neve, újonc?

VANEK
(zavartan)
Nevem van, van nevem... Izé,
Zwillinger.. Nem! Petrovics! Nem!
Megvan! Gorcsev!

VERDIER
(hatalmasat ordítva)
GORCSEV!

VANEK
(rémülten)
Rosszul van?

Verdier hirtelen hangot vált és túlzott nyájassággal odahajol Vanekhez.

VERDIER
Örülök, hogy végre "személyesen"
találkozunk!

(CONTINUED)

VANEK

(megkönnyebülve)

Rézsemről a szerencse. Mondja,
merre van a legénységi hálószoza?
Nem ismerem a járást, mert még új
alkalmazott vagyok a véderónél...

Vanek szórakozottan babrálni kezdi az őrmester mellét
díszítő kitüntetést, és egy óvatlan mozdulat következtében
leszakítja azt.

VANEK (CON'T)

Pardon!

Verdier-nek vérben forognak a szemei, de a hangja nyugodt
marad, és miközben visszaveszi a leszakított kitüntetést,
karon fogja Vanek urat.

VERDIER

(nyájasan)

Én magam kísérem oda, tisztelt
Gorcsev úr! Önnel ugyebár
udvariasan kell bánni, hiszen még
nem tette le az esküt...

VANEK

Ez ráér, nekem nem sürgős ez az
izé...

VERDIER

(sokat sejtetően)

Én viszont már alig várom!
Parancsoljon, csak ön után,
kedves Gorcsev úr!

Az ajtóhoz érve előzékenyen maga elé tessékeli Vanek urat.

VANEK

Köszönöm! Tudja annyi hülyeséget
terjesztenek a Légiőről, hogy
elmondhatom: igazán kellemesen
csalódtam!

Verdier válasz helyett hatalmas ROBAJJAL rácsapja az
ajtót.

JÁZMIN (V.O.)

Hát, te meg ki vagy?

Gorcsev gyorsan hátra fordul. Előtte egy szélesvállú,
borostás fickó, Jázmin áll és rezzenéstelen arccal
fürkészi Gorcsevet. Mögötte öt-hat marcóna alak ugrásra
készen.

GORCSEV

Cservonyec. A Kancsal küldött.
Jázmint keresem.

JÁZMIN

(hidegen)

Mit akarsz tőle?

GORCSEV

Azt hallottam kerestek embert
valami melóra...

A martalócok összenéznek és RÖHÖGNI kezdenek. Gorcsev értetlenül nézi őket. A martalócok abbahagyják a nevetést.

JÁZMIN

Embert, azt igen. De te egy
kölyök vagy, heló. Nem is értem,
a Kancsal miért téged küldött,
mikor tudta mi a meló. Lehet
"elnézett" valamit...

A martalócok újra RÖHÖGNI kezdenek. Gorcsev felhúzza a szemöldökét.

GORCSEV

Kizárt, mert hogy én maradtam
egyedül talpon a kocsmában a
bunyó után, a többiek
eszméletlenül heverték...

A martalócok elhallgatnak.

JÁZMIN

(keményen)

Na jó, lássuk mit tudsz.

Jázmin az egyik mellette álló nagydarab fickóhoz fordul.

JÁZMIN (CON'T)

Köpcös! Legyél jó keresztény és
tartsd oda az egyik orcádat a
fiúnak...

A Köpcös előlép és megáll Gorcsev előtt.

KÖPCÖS

Csak finoman!

Gorcsev végigméri a fickót, balra biccenti a fejét, szája félmosolyra húzódik, lendületet vesz és akkorát behúz a fickónak, hogy az beleesik a tengerbe és csak egy csobbanás marad utána. A martalócok elismerően összenéznek.

JÁZMIN

Ez egy "emberes" pofon volt!

A Köpcöst a hajó fedélzetére húzzák, aki ájultan elterül a padlón. A martalócok próbálják élesztgetni, a Köpcös kómásan nyögdecsel.

MARTALÓC

Főnök, ez ma már nem fog volán mögé ülni...

JÁZMIN

(Gorcsevhez)

Kölyök, tudsz vezetni?

Gorcsevnek felcsillan a szeme.

GORCSEV

Vezetni? A nagy Gafirone hozzám képest smafu...

JÁZMIN

Köpcös helyett te leszel a sofőr. Velünk jöhetsz!

Jázmin a martalócokhoz fordulva Köpcös felé int.

JÁZMIN (CON'T)

Őt meg tegyétek be az árnyékra, nehogy ezek után még a guta is megüsse, aztán indulás!

A martalócok megindulnak. Gorcsev lelkesen követi őket.

43

BELSŐ. LABOUX-VILLA. ALKONY.

43

Laboux zaklatottan fel-alá járkál a szobában. A háttérben egy álló óra kattog s számolja a másodperceket.

De Bertin egy karosszékekben ül és a botjára támaszkodva töpreng. Kopogtatnak. Laboux feltépi az ajtót.

LABOUX

(üvöltve)

Igen!

A báró áll ott aggódó arccal.

BÁRÓ

Van már valami hírük?

Mögötte ott ál az inas, kezében egy ezüst tálca.

LABOUX

(ingerülten az inashoz)

Mit akar?

DE BERTIN

Úgy látom leveled érkezett,
Gustave...

BÁRÓ

(Laboux-hoz)

Anette...?

Laboux a tálcára pillant, amelyen ott egy levél. A báró odalép Laboux mellé, aki ingerülten felkapja a levelet, feltépi a borítékot, és előhúz belőle egy újságból kivágott, ragasztott betűkkel írt papirost, melyen ez áll:

AZ ARANY A LÁNYÉRT CSERÉBE. A RÉSZLETEKKEL JELENTKEZNI
FOGUNK. NE SZÓLJON SENKINEK.

Laboux dühösen feldönti az egyik közelben lévő
mellszobrot, mely ezer darabra törik.

LABOUX

Merde! A rohadékok...

DE BERTIN

Mi az, Gustave?

Laboux odaadja De Bertin-nek a levelet, De Bertin elkezd
olvasni. Laboux De Bertinhez.

LABOUX

Csak egy valaki tudhat az
aranyról...

De Bertin homlokráncolva, a báró határozottan néz
Laboux-ra.

BÁRÓ

Anette biztonsága a
legfontosabb...

Laboux bólogatva a báróra néz. De Bertin felemeli a
telefon.

LABOUX

Mit csinálsz?

DE BERTIN

Hívom a Titkosszolgálatot...

LABOUX

Megőrültél?! Nem fognak belemenni
a cserébe.

Laboux lenyomja a villát és ezzel megszakítja a vonalat.

DE BERTIN

Ne aggódj, Gustave, meg van erre
is a protokoll!

(CONTINUED)

BÁRÓ

De a zsarolók azt írták...

LABOUX

Nem vonok be senkit! Ha kell
egymagam megcsinálom!

DE BERTIN

Ne kockáztass! Nem tudod egyedül
megoldani...

BÁRÓ

Nincs egyedül, monsieur Laboux!
Magával megyek...

Laboux elégedetten a báróra néz és bólint.

LABOUX

Köszönöm báró úr.

44

BELSŐ. TEXAS VENDÉGLŐ - KÜLÖNTEREM. ESTE.

44

Egy asztalnál ül Portenif és Jázmin, körülöttük és
mögöttük rosszarcú martalócok, az asztal fölött egy lámpa
ég, füst tölti be a termet. Előttük a kikötő térképe.

PORTENIF

Két helyszín van. Az egyiknél
átvesszük az aranyat, a másiknál
átadjuk a lányt...

A martalócok bólogatnak.

JÁZMIN

A két furgon kint várakozik.

Portenif biccent.

PORTENIF

Stukkerek, bökők?

A martalócok előrántják fegyvereiket. Az egyik előránt egy
hajkefét. A többiek kérdően ránéznek. A martalóc gyorsan
elteszi és elővesz egy bökőt.

PORTENIF (CON'T)

Helyes.

A martalócok elrakják fegyvereiket.

Ekkor az ajtón ütemes kopogtatás hallatszik:
tá-ti-ti-tá-ti-ti-ti-tá-ti-tá. A martalócok felkapják a
fejüket, Jázmin int, mire egyikük felpattan, az ajtóhoz
siet, előkap egy stukkert és kiles a kémlelőn.

MARTALÓC

A báró...

Portenif biccent, Jázmin odaszól a martalócnak.

JÁZMIN

Engedd be!

A martalóc kinyitja az ajtót. A krimó belső teréből zsivaly szűrődik be és az erő ellenfényben feltűnik a báró alakja.

BÁRÓ

Beijedtek...

Belép a terembe, a martalóc bezárja mögötte az ajtót.

PORTENIF

Azaz?

BÁRÓ

Csak ők lesznek ott. A Titkosszolgálat kizárva...

Portenif elégedetten biccent.

PORTENIF

Uraim! Könnyebb dolgunk lesz, mint reméltük, de azért ne bízzuk el magunkat!

JÁZMIN

(a martalócokhoz)

Ha biztonságba értünk az arannyal akkor és csak akkor engeditek el a túszt!

PORTENIF

Ha bármi probléma felmerül: a lánynak annyi.

A martalócok bólogatnak.

BÁRÓ

Én is ott leszek és a "mennyasszonyomat" pedig bizzátok csak rám.

Portenif és Jázmin összenéznek. Portenif bólint, Jázmin erre vállat von, és embereihez fordul.

JÁZMIN

Kérdés?

A martalócok megrázzák a fejüket.

PORTENIF
Akkor hozzátok a lányt!

45 KÜLSŐ. SIKÁTOR A TEXAS VENDÉGLŐ MÖGÖTT. ESTE. 45

A Texas Vendéglő hátsó vas ajtaja egy kihalt sikátorra néz, fölötte sárgán izzik egy gázlámpa. Előtte egy furgon várakozik járó motorral, a volánnál Gorcsevvel.

Nyílik az ajtó, Gorcsev a visszapillantóba néz. Az ajtón kilép Jázmin, mögötte a martalócok körülfogva hoznak egy lányt, akinek a fejére egy zsák van húzva, kezei megkötözve. Kinyitják a furgon hátsó ajtaját és megpróbálják betuszkolni: a lány ekkor rúgkapálni kezd és fejbe rúg egy martalócot, aki hanyatt vágja magát.

JÁZMIN
Nyugodj le, kisanyám, vagy jön a kloroform!

Gorcsev izmai megfeszülnek, nyitja az ajtót és szállna ki, de a lány visszafogja magát és a martalócok berakják a furgonba. Egy martalóc Gorcsev mellé ül, ketten hátra. Gorcsev keze ráfeszül a kormánykerékre, amikor Jázmin kívülről megkocogtatja az üveglakot, és odaszól neki.

JÁZMIN
Mi a teherautóval a dokkokhoz megyünk. Utána a Cápán találkozunk. Nyomás!

MARTALÓC
Gázt neki, kölyök!

Azzal a kocsival CSIKORGÓ gumikkal kilő.

46 KÜLSŐ. KIKÖTŐ. ESTE. 46

A kihalt kikötő szélén a tenger sötét hullámai nyaldossák a rakpart fekete köveit, a gázlámpák sárga fényében élesen csillog a nedves macskakő.

A távolban egy világítótorony pászmája látszik és időről időre bevilágítja a sötét kikötőt. Beljebb a raktárépületek és egy köztük nyíló sikátor előtt, egy ponyvával letakart teherautó mellett, félkörben hét-nyolc martalóc várakozik. Ekkor AUTÓBERREGÉS hallatszik, odakapják a fejüket. Az egyik sikátor felől autók reflektorai világítják meg a rakpartot: kigördül két autó és megállnak az alakokkal szemben.

A teherautó reflektorai felkapcsolódnak: fényében láthatóvá válik az Alfa Rómeó és egy kísérő kocsival. Kinyílnak az ajtajaik: kilép Laboux és De Bertin. Kis késéssel báró is kiszáll a másik autóból. Velük szemben Jázmin és a martalócok, ugrásra készen.

A két tábor hunyorogva néz egymás szemébe.

BÁRÓ
Anette Laboux-ért jöttünk!

LABOUX
(fennhangon)
Hol van a lányom?

A teherautó felől egy hang hallatszik.

PORTENIF (V.O.)
Hol van az arany?

A teherautó mögül egy alak lép ki az árnyékból: Portenif az. Megállnak egymással szemben. A báró fürkészve Laboux-ra tekint. De Bertin összeráncolja a szemöldökét.

LABOUX
Portenif!

Az autók reflektorait lekapcsolják, csak a lámpáik égnek.

LABOUX (CON'T)
Reméltem, hogy életed végéig a fegyenc táborban rohadsz...

PORTENIF
Gustave "Naiv" Laboux.

Végig mérik egymást.

LABOUX
Pocsékul nézel ki, nem tett jót neked a kötöttség.

PORTENIF
Te viszont dagadt vagy mint egy disznó.

LABOUX
Leverlek mint részeg szpáhi a zászlórudat!

PORTENIF
Ne a pofád, hanem a kezed járjon!

LABOUX
Ezen ne múljon!

Azzal Laboux a pisztolytáskájához kap, erre Portenif is, mire körülöttük az árnyékból kalapos, ballonkabátos alakok lépnek elő, kezük mélyen a zsebükbe süllyesztve.

PORTENIF
Hát ez meg mi a fene?

A báró meglepve áll.

LABOUX
(halkan De Bertinhez)
Nem erről volt szó!

DE BERTIN
Nem, de ez a "protokoll"!

Portenif közbeszól.

PORTENIF
Hol az arany?

A martalócok és a ballonkabátos ügynökök feszülten néznek egymás szemébe. Laboux az Alfa Rómeó felé int.

LABOUX
Itt áll előtted. Négy keréken.

PORTENIF
(elismerően)
Ezt nevezem. Egy "tizennégy
karátos autó"!

Int Jázminnak. A martalócok csoportjából ekkor kiválik egy szemüveges, őszes hajú, pocakos férfi (Kvasztics Fedor, 58), egyik kezében egy bőrtáska, másikban egy laposüveg, meghúzza, majd a zsebébe süllyeszti.

JÁZMIN
Ne vegye bizalmatlanságnak, de
először megvizsgálánk az árut.

Laboux int nekik, hogy jöhetnek.

PORTENIF
Engedd meg, hogy bemutassam Dr.
Kvasztics Fedor urat, a kémiai
tudományok lezüllött
professzorát...

Fedor kinyitja a táskát. Elővesz egy sztetoszkópot, az autó oldalára helyezi és itt-ott megkopogtatja a karosszériát. Elővesz egy, a székek feltöréséhez használt kézifúrót és kis lyukat fúr az autó oldalába. Elteszi, kivesz a táskából egy lombikot meg egy csipeszt. A csipesszel egy aranysárgán csillogó fémdarabot vesz ki a lyukból és belepottyantja a lombikba: a folyadék FORTYOGNI kezd, majd elszíneződik. Fedor elégedetten csettint.

KVASZTICS FEDOR
Tizennégykarátos!

A bárónak felcsillan a szeme.

PORTENIF
(elégedetten)
Akkor részünkről rendben!

LABOUX
Részemről majd akkor, ha a lányom
biztonságban van.

Portenif biccent.

PORTENIF
Jázmin! Menjetek a B ponthoz és
adjátok vissza a tábornok úrnak a
lányt!

De Bertin és Jázmin beszáll egy autóba.

BÁRÓ
(határozottan)
Várjanak! Én is megyek...

47 KÜLSŐ. A KIKÖTŐ MÁSIK PONTJA. ESTE.

47

De Bertin és Jázmin, a báró társaságában, egy ügynök és
egy martalóc kíséretében - két autóval, csikorgó gumikkal
fékeznek le a kikötő egy távoli, eldugott pontján.

Sietve kiszállnak az autóból és döbbenten nézik a szemük
elé táruló látványt: szanaszét verve ájultan hevernek a
bandatagok - a lány és a furgon sehol. A báró és Jázmin
összenéznek.

DE BERTIN
Hát, ez meg mi a...?!

JÁZMIN
Ezt én is szeretném tudni...

A báró bepattan az egyik autóba és elrobog, De Bertin
kétkedő gyanakvással néz utána.

Jázmin visszaszáll az autóba és egy rádióba beszélni kezd.

JÁZMIN
Portenif, itt Jázmin...történt
egy kis izé, malőr...vagy mi a
fene...

48 KÜLSŐ. KIKÖTŐ. ESTE.

48

A furgon hátuljánál egy martalóc áll és egy recsegő
rádiókészüléket hallgat.

MARTALÓC
Azt üzeni Jázmin, hogy nincs ott
a lány és mindenki leütve
szanaszét hever.

Portenif Laboux felé fordul.

PORTENIF
(fenyegetően)
Nem kellett volna belekeverni a
Titkosszolgálatot...

LABOUX
(villámló szemekkel)
Ha ez valami aljas trükk,
kicsinállak a bagázsoddal együtt!

Laboux és Portenif fegyvert ránt, mire a ballonkabátos
ügynökök és a martalócok is. A két tábor ott áll egymásra
szegezett fegyverekkel.

LABOUX (CON'T)
Ha nincs lány, nincs kocsi!

PORTENIF
Márpedig a kocsi marad!

Ekkor hirtelen felgyulladnak az Alfa Rómeó reflektorai
elvakítva Portenifet és a szemben álló martalócokat. A
kocsi motorja felbőg, a martalócok tüzelni kezdenek az
Alfa Rómeóra, mire az autó - Parkerral a volánjánál -
driftelve elsodorja a martalócokat, erre az ügynökök és
Laboux az autókba pattannak, majd a martalócok sortüzétől
kísérve - hátrafelé viszonzva a lövéseket, elrobognak a
kikötőből nyíló egyik utca irányába. A macskaköveken és az
autó hátulján golyók pattognak. Portenif ráordít az
embereire.

PORTENIF (CON'T)
(villámló szemekkel)
Utánuk!

A martalócok felugrálják a teherautóra: az oldalán
kihajolva tovább lönek, és üldözőbe veszik Laboux-ékat. Az
Alfa Rómeó és a másik autó befordul és eltűnik az egyik
sikátorban. A teherautó sofőrje gázt ad és utánuk ered.

49 KÜLSŐ. SIKÁTOR A KIKÖTŐBEN. ESTE.

49

A teherautó ahogy veszi a kanyart, csikorgó gumikkal
vérszékezve megáll. Előttük katonai blokádnak, amely
összezárul, ahogy áthalad rajta az Alfa Rómeó és az
ügynöki kocsi és puskák csöve mered Portenifékre.

PORTENIF
(dühösen)
Ramasage! Megszívtuk!

Eldördül a sortűz. A szélvédő szilánkokra törnek, lövedékek
fúródnak a vezetőfülkébe. A sofőr rükvercbe teszi a
sebességváltót és a teherautó hátrafelé cikázva eltűnik a
kanyar mögött a süvítő golyózáporkíséretében.

50 KÜLSŐ. KIKÖTŐ. ESTE

50

A kihalt kikötő szélén a tenger sötét hullámai nyaldossák a rakpart fekete köveit, a gázlámpák sárga fényében élesen csillog a nedves macskakő. Szemerkél az eső.

A távolban egy világítótorony pászmája látszik és időről időre bevilágítja a sötét kikötőt. Beljebb a sötét raktáépületek között nyíló sikátorból autóberregés hallatszik, és csikorgó gumikkal lefékez egy túrakocsi. Kipattan belőle a báró és körülnéz. Sehol senki.

BÁRÓ
(ingerülten)
A rohadt életbe!

Dühösen belerúg egy üres konzervdobozba, amely hangos zörgéssel pattog a macskaköveken és beesik a tengerbe.

51 KÜLSŐ/BELSŐ. AUTÓ A SZERPENTINEN. ESTE.

51

A furgon ezerrel repeszt a Riviéra szerpentinjén: volánjánál Gorcsev, mellette pedig Anette, hajuk lobog a szélben a lehúzott ablakoknál.

A sziklákat hullámok csapkodják, süvít a tengerparti szél.

GORCSEV
Igazán szóra sem érdemes!

ANETTE
Nem mondtam, hogy köszönöm.

GORCSEV
Nem is kell semmit mondanod.

Anette elgondolkodva Gorcsevre néz.

ANETTE
Megmentettél...

GORCSEV
Bárkit megmentenék, de téged akár többször is...

Anette elmosolyodik.

ANETTE
Inkább azt áruld el, hogy jöttél ki a Légióból?

GORCSEV
"Kivanekoltam" magam...

(CONTINUED)

ANETTE

Mit csináltál?

GORCSEV

Izé, van egy Vanekom. Egy magántitkárom. Ő helyettesít.

ANETTE

Szép kis alak vagy, mondhatom.

GORCSEV

Szépnek kettőnk közül elég vagy te is. De mégis miért raboltak el? Bár ez elég indok így önmagában is...

Anette újra elmosolyodik, majd sóhajt egy nagyot. Látszik nincs kedve erről beszélni.

ANETTE

Gondolom a két tonna arany miatt, amit apámnak el kell juttatnia Afrikába...

Gorcsev a fékbe tapos és az autó csikorgó gumikkal cikázva megáll a szerpentin szélén egy leállónál.

GORCSEV

(elképedve)

Két tonna arany? Na ne?!

ANETTE

Egy Ifiriz nevű királyság aranykészletéről van szó...

Szemben a tenger és Nizza. A város aranyló fényei csillognak az öböl vizén.

GORCSEV

Hm... "aranyat érsz", azt meg kell hagyni...

Gorcsev közelebb húzódik. Anette kicsit zavarban van.

ANETTE

Míg hazaviszel elmesélem az egész storyt...

GORCSEV

Akkor inkább ne mond el...

Mindketten az előttük lévő látványba merülnek. Egy lány szellő meglibbenti Anette haját. Gorcsev Anette kezére teszi a kezét. A lány hagyja. Egyre több a csillag az égen, és Anette egyre nagyobb zavarban van.

ANETTE

(hadarva)

Egyébként a legenda szerint egy oroszlán viszi vissza egyszer majd Ifiriz dicsőségét...

A tenger hullámai hangosan zúgnak, ahogy a partmenti sziklákhöz csapódnak. Gorcsev Anette felé húzódik.

GORCSEV

Szép.

Anette Gorcsev felé fordul.

ANETTE

Te csak ezt tudod mondani?

GORCSEV

Én nem a legendáról beszélek.

Gorcsev egyre közelebb húzódik Anette-hez, aki lehúnyja a szemét...ajkuk szinte már összeér, amikor Gorcsev ahogy kifordul, rákönyököl a dudára ami fülsértően ELBŐDÜL. A "csókjelenetnek" annyi...Az égen a csillagok egy felhő mögé bújnak, a tenger hullámai elcsöndesülnek, és Anette elhúzódik Gorcsevtől.

ANETTE

(zavartan)

Azt hiszem, Iván, nekem mennem kellene, nem mintha...csak hát, tudod, elég rázós este volt, biztos apám is aggódik, máskor ez nem lenne probléma, csak, tudod, ez most nem egy szokványos este és most nem a fényekre gondolok, bár azok is nagyon különlegesek, de azért mégis...

GORCSEV

(zavartan)

Ó ugyan, ne viccelj, teljesen megértem, nekem is mennem kell... vissza a Légióba...

ANETTE

Figyelj, de miattam igazán nem kell...

GORCSEV

Oké, de bent van ez a "Vanekom", és te is azt mondtad: a Légió maga a Pokol. Nem hagyhatom ott.

ANETTE

Ha vissza mész, te halsz meg.

GORCSEV

Az nem szokásom, most meg pláne
nem hogy már mennyasszonyom is
van!

Azzal felcsillanó a szemmel előhúzza a zsebéből a kocsmai
bunyó során kilyukadt pénzermét - egy lyukas garast - és
mintha az egy gyűrű lenne, Anette felé nyújtja aki
átveszi, de látszik nem érti mire megy ki az egész.

GORCSEV

Gyere hozzám feleségül!

ANETTE

Iván, te nagyon kedves vagy, de
hagyjuk ezt...

Azzal visszaadná Gorcsevnek a "gyűrűt", ő azonban
széttárja a kezeit és nem veszi vissza.

GORCSEV

Öt év seperc alatt tovaszáll, és
ha leszereltem, elmegyünk
Casablancába nászútra.

ANETTE

Iván, nem nézel túl sok
hollywood-i filmet? Szerintem te
még mindig nem érted...

GORCSEV

De értem, ez egy ilyen "se veled,
se nélküled" kapcsolat lesz.

ANETTE

Félig. Az első fele telitalálat.
Azt hiszem, mára elég a
"romantikából"...Iván, vigyél
haza!

Azzal kimerülten ásít egy hatalmasat, de kezében még
mindig ott a lyukas pénzérme.

52

BELSŐ. LABOUX-VILLA. ESTE.

52

Laboux tombolva tépi fel az ajtót és belép a szalonba.

LABOUX

Rájuk küldöm az egész Francia
Haderőt, arra mérget vehetsz!

DE BERTIN

Nyugodj meg, Gustave...

LABOUX
 (tajtékozva)
 Már hogy nyugodnék meg?! Ráadásul
 egy csapat állig felfegyverzett
 titkosügynök volt a helyszínen és
 én nem is szóltál róla!

Azzal felborít egy vázát, amely ripityára törik.

DE BERTIN
 Nem kockáztathattam sem a te, sem
 Anette biztonságát!

LABOUX
 Hazudtál és igenis kockáztattad!

De Bertin dobbant egy nagyot a botjával.

DE BERTIN
 Értsd már meg, ez csak így volt
 biztonságos!

Laboux és De Bertin egészen közelről néznek egymás
 szemébe.

LABOUX
 (üvöltve)
 Biztonságos?! Mi volt itt neked
 biztonságos?

DE BERTIN
 (kiabálva)
 Már rég szitává lőttek volna
 téged és esélyünk se lenne
 megtalálni Anette-et!

LABOUX
 Miért, így most van?

Üvöltözésük közben Laboux kigombolja szűkös inggallérját
 és az italt pulthoz lépve tölt magának egy nagyvonalú adagot
 egy konyakosüvegből.

ANETTE (V.O.)
 Szia Papa!

A pohár - Laboux kezében - megáll a levegőben és a hang
 irányába néz: a kanapén ott ül Anette.

LABOUX
 (döbbenten)
 Anette! Hát, te hogy kerülsz ide?

ANETTE
 Mi az, nem is örülsz?

Laboux a sarokba hajítja a konyakos poharat és széttárja a
 karjait. Anette odaszalad, megölelik egymást.

(CONTINUED)

LABOUX
(elérzékenyülve)
Mi történt? Mesélj!

ANETTE
Iván...akarom mondani: Gorcsev,
kiszabadított.

De Bertin örömeiben felnevet.

DE BERTIN
Jó férjet találtál a lányodnak,
nem mondom!

Laboux és Anette - egyszerre és nagyon "csúnyán" néznek De Bertin-re.

53 BELSŐ. GYANÚS CÁPA. ESTE.

53

A tenger felett villámok cikáznak és a távolban mennydörgés hallatszik. A fedélzeten a martalócok Jázmin és Portenif társaságában ziláltan és fáradtan ülnek, egyesek a sebeiket kötözik. A tengeri szélben egy viharlámpa leng a fejük felett.

PORTENIF
Mindenki megvan?

JÁZMIN
A furgonnak és az új kölyöknek
nyoma vészett...

Ekkor a báró tűnik fel a fedélzeten. Egy villám megvilágítja az alakját.

BÁRÓ
Mi történt?

PORTENIF
Jázminék új embere - egy suhanc,
leütött mindenkit és elvitte a
lányt.

BÁRÓ
(felcsattanva)
A francba! De ki a fene az, tán
"Flesh Gordon a szuperhős", vagy
egy "beépült titkosügynök"?

PORTENIF
(metsző gúnnyal)
Ha te időben "beépültél" volna a
Laboux családba, mindez nem
történik meg!

BÁRÓ

Nem rajtam múltott...

PORTENIF

De minket majdnem szitává lőttek"

BÁRÓ

...Ez a rohadék Gorcsev az oka
mindennek...

PORTENIF

(legyint)

A te "személyes ügyed", mi?...

(csend)

Az autóval kapcsolatban új tervem
van...Ismered az "Itt a piros,
hol a piros" játékot?

A báró meglepetten bólint.

PORTENIF (CON'T)

Nos hát "ezt" fogjuk játszani
Laboux barátunkkal!

54 BELSŐ. LABOUX-VILLA. ESTE.

54

Laboux és De Bertin egy asztalnál ülnek és konyakoznak. A háttérben Anette egy kanapén fekszik egy pokróccal betakarva és kimerülten alszik. Lerúgja magáról a takarót, Laboux odamegy és betakarja, majd visszaül és kortyol egyet az italból. Némán ülnek. Laboux megköszörüli a torkát. De Bertin kérdően ránéz.

LABOUX

(töprengve)

Nem fér a fejembe, hogy ez a
Gorcsev hogyan tudott kijönni a
Légióból?

Csend.

DE BERTIN

A lényeg, hogy megmentette
Anettet...

LABOUX

Aztán meg visszament.

DE BERTIN

Sanszos....a lényeg hogy
megmentette Anettet.

LABOUX

(elgondolkodva)

Akkor annyival mi is tartozunk
neki, hogy "szólunk pár jó szót
az érdekében"...

(CONTINUED)

De Bertin egyetértően biccent.

DE BERTIN

Még ma felhívom a parancsnokát.
De az autót minél hamarabb el
kell szállítanunk Afrikába. Itt
nincs biztonságban.

LABOUX

Igazad van....és a legszigorúbb
katonai őrizettel.

DE BERTIN

Intézkedek.

Egymás szemébe néznek és megemelik poharaikat.

LABOUX

Irány Afrika!

DE BERTIN

Irány Afrika!

Koccintanak. Anette kócos hajjal, ásitva, feltápászkodik a
kanapén.

ANETTE

Én is megyek Afrikába!

LABOUX

Szó sem lehet róla.

Anette feláll, odamegy az asztalhoz és kiveszi Laboux
kezéből a poharat.

ANETTE

Márpedig nem engedlek el egyedül:
már nem vagy a "toppon".

LABOUX

Ezt kikérem magamnak! Különben
is, mi ez a "divatos"
megjegyzés?!

Belép az inas.

INAS

Monsieur Laboux, a...

Ekkor nagy elánnal belép mögötte a báró és döbbsenten
megtorpan.

BÁRÓ

(Anette-hez)

Anette! Hát maga hogy kerül ide?

Anette szórakozottan rápillant, de továbbra is Labouxhoz
beszél.

ANETTE

Jobb, ha ott vagyok, hidd el.

LABOUX

(Anette-hez)

Jobb, ha nem, hidd el...

ANETTE

Nem akarom, hogy bajod essék...

LABOUX

Te mondod, mikor az imént rabolt
el egy bandányi köztörvényes
"gorilla"?! Hát itt maradsz, az
már biztos!

Anette kiviharzik a szobából, és jól bevágja az ajtót.

DE BERTIN

Le se tagadhatnád: a te lányod.

Laboux int az inasnak, aki bezárja az ajtót és távozik.

LABOUX

(a báróhoz)

Remélem megbocsát
Anette-nek...kissé zaklatott még.

BÁRÓ

De hát... mi történ?

DE BERTIN

Ami nem sikerült magának, az
sikerült Gorcsevnek.
Kiszabadította Anettet!

A bárónak elvörösödik a feje, majd erőt vesz magán.

BÁRÓ

Az a fő hogy Anette épségben itt
van.

LABOUX

Konyak?

BÁRÓ

Csak érdeklődni akartam, van-e
valami hírük Anette-ről, de most
hogy látom minden rendben, nem is
zavarok tovább...

LABOUX

Holnap indulunk Afrikába. Kérem,
amíg távol vagyunk vigyázzon
Anette-re!

A báró előzékenyen meghajol és kényszeredetten
elmosolyodik.

BÁRÓ

Természetesen a "mennyasszonyom"
biztonsága mindennél
fontosabb...és ha most
megbocsájtanak!

Azzal távozik.

LABOUX

Rendes fiú...

DE BERTIN

A botomat sem bíznám rá, nemhogy
a lányomat!

55 KÜLSŐ. LABOUX-VILLA. NAPPAL.

55

Nizza villanegyedében kihalt utca.

A Laboux-villa előtt egy autóban két martalóc várakozik:
az egyik bóbiskol, a másik a volánnál cigarettázik. A
cigarettázó felfigyel valamire és oldalba löki a másikat,
aki hirtelen felriad.

A Laboux-villa kertkapuja lassan kinyílik és kigördül
rajta - katonai járművek kíséretében - az Alfa Rómeó és
lassan elhajtanak.

A cigarettázó martalóc kihajítja az ablakon a csikket,
sebességbe teszi az autót és óvatosan a konvoj nyomába
erednek.

56 KÜLSŐ. KIKÖTŐ. NAPPAL.

56

Az Alfa Rómeó a katonai kíséret gyűrűjében lassan begördül
a kikötőbe és leparkol egy katonai teherhajó mellett.

A martalócok furgonja kicsit messzebb megáll egy
sikátorban.

Kipattan Parker az Alfa Rómeóból, kinyitja az ajtót:
Laboux és De Bertin szállnak ki belőle, arcukon elégedett
mosoly.

Ekkor egy idősebb, kapitányi egyenruhát viselő férfi lép
oda hozzájuk. Tiszteleg, majd kezét ráznak.

A hajóról egy csörlőt eresztenek az Alfa Rómeó fölé.
Katonák hozzáerősítik az autóhoz a láncot, beemelik a hajó
fölé, és elhelyezik a hajó gyomrában. Labouxék ekkor
beülnek az egyik katonai autóba és elindulnak visszafelé
amerről jöttek. Alighogy elhal az autó hangja, a kapitány
lejön a hajóhídról, felül egy bakhoz kitámasztott
motorbiciklire és ellenkező irányba, elhagyja a kikötőt.

A martalócok furgonjának beindul a motorja és utána erednek a kapitánynak.

57 BELSŐ. TEXAS VENDÉGLŐ. NAPPAL.

57

Portenif nagy elánnal halad a matrózok és alvilági alakok között, akik kártyáznak isznak, páran heves szóváltásban vannak: a termet betölti a zsivaly, a dohányfüst és egy hamis pianínó foszlányai.

Portenif megérkezik a különterem bejáratához, kinyitják neki az ajtót: bent a félhomályos teremben Jázmin várja két martalóc társaságában.

JÁZMIN

Itt az emberünk.

A félhomályos asztalnál a katonai teherhajó kapitánya ül.

PORTENIF

Kapitány! Örülök, hogy megismerhetem.

KAPITÁNY

Én ezt nem mondhatom el.

Portenif gúnyosan elmosolyodik és leül az asztalhoz.

PORTENIF

Sok "jót" hallottam magáról...

KAPITÁNY

Hagyjuk a smúzt, térjünk a lényegre.

PORTENIF

Itt a "lényeg"!

Azzal Portenif előhúzza a zubbonya zsebéből egy köteg pénzt és az asztalra teszi. A kapitány feláll az asztaltól és köp egyet a földre. A martalócok összenéznek. Portenif erre még két köteggel megtoldja, majd biccent Jázminnak, aki egy láda rumot tesz az asztalra. A kapitány átpörgeti a pénzt, zsebre rakja, majd felemel egy üveg rumot és elismerően megcsóválja a fejét.

KAPITÁNY

Nem mondom, ízlésük az van!

PORTENIF

Kapitány, önnel öröm üzletelni!

Azzal kezét ráznak.

Gorcsev - az akcióhoz használt furgonnal - hirtelen leparkol a légióskaszárnya előtt, nagy elánnal kivágódik az autóból és sebesen megindul a kapu felé, majd elviharzik egy, a kapuban unottan strázsáló őr mellett, aki - szinte még fel sem ocsúdva - meglepetten néz utána.

Gorcsev az ürességtől kongó, félhomályos folyosón át beér a kaszárnya belső udvarára és lihegve körülnéz: sehol egy teremtett lélek, mindössze pár toborzó plakátot fúj a poros udvaron a szél.

Gorcsev megcsóválja a fejét. Elindul visszafelé, ekkor az üres árkádok alatt két őr - egy köpcös és egy cingár - siet feléje.

KÖPCÖS ŐR

Hát, maga?

GORCSEV

Látogatóba...

CINGÁR ŐR

Erről lekésett.

Gorcsev felhúzza a szemöldökét.

KÖPCÖS ŐR

Az újoncokat ma kora reggel behajózták...már aki túlélte az alapkiképzést...

CINGÁR ŐR

Az egész kaszárnyát átvezényelték az oráni erődbe.

GORCSEV

Hová?

KÖPCÖS ŐR

Afrikába.

Gorcsevnek - rosszat sejtve - elkerekedik a szeme.

GORCSEV

Mármint...?

CINGÁR ŐR

(értetlenül)

Mármint mi?

Gorcsev izzadni kezd.

GORCSEV

Ő...ismerek egy ilyen nevű kocsmát is...

A két ór összevigyorog, majd Gorcsev felé fordulnak..

CINGÁR ÓR/KÖPCÖS ÓR
(egyszerre)
Mi is, de nem "oda", hanem a
"kontinensre"!

Gorcsevnek leesik az álla.

GORCSEV
Hetedhét tenger és hét óceán,
hogy az a vasmacska rakja bele...

Azzal Gorcsev, mint a szélvész elhagyja a kaszárnyát.

59

BELSŐ - KASZÁRNYA, ORÁN, SZÁZAD IRODA - NAPPAL

59

Az írnok előtt nagy halom papír, azokat rendezgeti. Nyílik az ajtó, és belép Verdier, megviselt állapotban. Az írnok felugrik. Verdier legyint, majd lerogy vele szemben egy székre. Az írnok felemel egy papírt, és bocsánatkérően megköszörüli a torkát.

IRNOK
Őrmester úr!... Gorcsev közlegény
diétás kosztot kér.....

Verdier bajszának szálai rezegni kezdenek.

VERDIER
(felmordulva)
Rendben...

Az írnok felemel egy újabb papírt.

IRNOK
Gorcsev közlegény két nap,
gyengélkedőt kér, mert kiújult a
reumája...

Verdier-nek megremegnek az orrcimpái.

VERDIER
Aláírva...

Az írnok felemel egy újabb papírt.

IRNOK
Gorcsev közlegény kimenőt kér
holnapra, mert fürdőbe akar
menni...

Verdier-nek tikkelni kezd a szeme.

VERDIER

(remegő hangon)

Ha Gorcsev közlegény azt kéri,
 hogy holnaptól kezdve
 gyaloghintóban vigyék a
 menetgyakorlaton, és kísérjék el
 vidám hölgyismerősei, azt is
 aláírom...

(magából kikelve)

Azt a mennydörgős...!

60

KÜLSŐ. KIKÖTŐ. NAPPAL.

60

Gorcsev a furgonjával - sebesen befarol a kikötő melletti
 sikátorba, majd hirtelen - nagy fékcsikorgás közepette -
 lefékez és megáll: a kikötőben hatalmas tömeg. Gorcsev
 kipattan az autóból, becsapja az ajtaját és elvegyül a
 tömegben.

Egy hangszóróból recsegő hang hallatszik.

HANGSZÓRÓ

...a monacói versenyen elért
 páratlan futamidő után újabb
 rekord felállítása...

Gorcsev próbálja "átverekedni" magát a tömegen, és ahogy
 halad előre az embereket kérdezetli.

GORCSEV

Elnézését, nem tudja melyik hajó
 megy Afrikába?

Az emberek rá se hederítenek. A kikötő egy távoli pontján
 egy feldíszített pulpitus felé néznek.

HANGSZÓRÓ HANG

...És a nagy Gafirone nem kisebb
 tette vállalkozik, mint hogy
 egészen Dakarig...

Gorcsev ekkorra a pulpitus közelébe ér és meglepetten
 látja: a világhírű autóversenyző, Gafirone áll az
 emelvényen. A tömeg aláírásokért nyújtózik felé, ő azonban
 mit sem törődik velük, csak reszelgeti a körmét.

HANGSZÓRÓ

...és ennek reményében kívánunk
 új, fényes sikert és sok
 szerencsét!

Hatalmas ováció, a tömeg egy emberként UJJONG, TAPSVIHAR.
 Villognak a vakuk és a riporterek egymás szavába vágnek.

(CONTINUED)

RIPORTER

Gafirone úr! Gafirone úr! Egy kérdés! Elárulná a közönségnek, mégis miért reszelgeti a körmét?

GAFIRONE

Pályafutásomat, mint autószerelő kezdtem, de most végre megengedhetem magamnak, hogy a sok olajtól megviselt körmeimet a megfelelő bánásmódban részesíthessem...

Villognak a vakuk és a riporterek egymás szavába vágnek.

RIPORTER

Gafirone úr! Gafirone úr!

Ezzel azonban már nem törődik Gafirone, hanem a körmét tovább reszelve levonul a pulpitusról és felszáll egy a pulpitus mögött horgonyzó luxus jachtra.

A tömeg integet a partról, Gafirone visszaint a fedélzetről, majd eltűnik a hajó hátuljában. Gorcsev próbál közelebb menni a kikötött hajókhoz de az oszladozó tömeg miatt nincs könnyű dolga. Gorcsev szemben az ember árral, a vízen ringó hajókhoz igyekszik, amikor észreveszi, hogy a luxus jachton a báró üdvözli Gafironét!

Gorcsev majdnem beleesik a tengerbe, majd visszanyeri az egyensúlyát, megbújik egy láda mögött. Kilesve látja, amint a báró és Gafirone leereszkednek a jacht tulsó oldalán egy csónakba amely elindul. Gorcsev fogja magát és az egyik lehorgonyzott hajóról a másikra mászva követi a csónak útját, amely egyszercsak megáll egy hajó mellett - Gorcsev felismeri: a Gyanús Cápa az!

61 KÜLSŐ. GYANÚS CÁPA FEDÉLZETE. NAPPAL.

61

Gafirone és a báró felkapaszkodnak a fedélzetre.

BÁRÓ

Ez a hajó egy kész csodajármű, ne tévessze meg a szerény külseje! Amolyan "Habok Ferrarija" a hajók között, csakúgy szeli a hullámokat!

A fedélzeten Portenif és Jázmin várja őket.

PORTENIF

Gafirone úr! Örülök, hogy megismerhetem. Jelenléte megtisztelő és remélem, több mint kifizetődő lesz számunkra...

A báró elégedetten elmosolyodik.

(CONTINUED)

JÁZMIN

Nagy rajongói vagyunk...

Pár martalóc autogrammért áll sorba Gafironénél.

PORTENIF

Ami az Alfa Rómeót illeti: a különleges autómobilt csak Afrikában kapjuk készhez. Nagy út áll előttünk és még nagyobb kihívás vár önre, Gafirone úr!

Gafirone a körmét reszeli és lazán megbiccenti a fejét.

JÁZMIN

A hajó indulásra kész.

PORTENIF

Kiváló! Megmutatjuk a kabinját...

Azzal Gafironével tovább sétálnak a fedélzeten. Gorcsev csak erre várt, és lendületet vesz és a tajtékzó habok felett átkapaszkodik a Gyanús Cápára.

62 KÜLSŐ. NYÍLT TENGER. ÉJSZAKA 62

A katonai teherhajó kivilágítva, komótosan úszik az éjszakai tengeren. Mögötte a távolban feltűnik egy hajó sziluettje és sebesen közeledik. A Gyanús Cápa az - kéményéből fekete füst gomolyog, hasítja a hullámokat.

63 KÜLSŐ. GYANÚS CÁPA FEDÉLZETE. ÉJSZAKA 63

A sötét fedélzeten egy alak áll, cigarettázik. A felizzó parázs megvilágítja az arcát: Portenif az. A báró lép mellé, kezében neki is cigaretta.

BÁRÓ

(gúnyosan)

Hiányzott Afrika?

PORTENIF

(hidegen)

Az nem, inkább az arany...

BÁRÓ

Úgy érted az "arany fele"?!

PORTENIF

Hogy máshogy? ... És neked hiányzik az apád?

A báró a sötét hullámokra emeli a tekintetét és egy nagyot sercint a tengerbe.

PORTENIF (CON'T)

"Halottakról vagy jót, vagy semmit", de mégiscsak Laboux ölte meg őt...

BÁRÓ

Meg is lesz érte a "jutalma" és mint tudjuk: a "bosszú hidegen tálalva jó"...

Azzal a csikket nagy ívben a tengerbe pöcköli, miközben a Gyanús Cápa megelőzi és fokozatosan maga mögött hagyja a katonai teherhajót.

64 KÜLSŐ - AFRIKA PARTJAI - REGGEL 64

A nyílt tengerről a katonai teherhajó beúszik az öböl vizébe, miközben a távolban feltűnik a város fölé magasodó oráni vár.

65 KÜLSŐ - ORÁNI KIKÖTŐ - REGGEL 65

A dokk felé közeledő hajó nagyot KÜRTÖL, amire rakparton kötőféken, libasorban vezetett tevék BŐGÉSE válaszol. A parton hatalmas a nyüzsgés, árusok kínálják hangosan portékáikat. A hajó a rakparthoz ér és horgonyt vet.

66 KÜLSŐ. AFRIKA PARTJAI. REGGEL. 66

A kikötött katonai teherhajó fedélzetén, Laboux és De Bertin a hajókorlátnak támaszkodva néznek a part felé. Pálmafák hajladoznak a tengeri szélben, a sivatag felől portölcsérek kavarnak. Laboux nagyot szippant a levegőbe.

LABOUX

(merengve)

Afrika illata!

Katonák irányítása alatt, a hajódaru zörögve engedi be a hajó rakterébe a láncon lógó vastraverzeket, a mélyből fémes hangok hallatszanak. De Bertin csendben figyeli a munkálatokat.

A daru csikorogva kiemeli egy autót a hajó rakteréből. A magasban egy daru láncán a kék Alfa Rómeó leng a hullámok felett. Az imbolygó autó egy pillanatra megáll a levegőben, majd a daruról lelógó lánc hangos csattanással szétszakad, és az Alfa Rómeó, roppant víztőlcsért kavarna, nagy csobbanással bezuhan a tengerbe, majd elmerül a mélyben.

De Bertin és Laboux döbbenetesen nézik a lassan elcsituló vízgyűrűket. A hajó legénysége dermedten áll a fedélzetén.

LABOUX
(háborogva)
Ezt nem hiszem el! Hadbírótság elé
állíttatom, aki felelős ezért!

67 KÜLSŐ. GYANÚS CÁPA FEDÉLZETE. REGGEL.

67

Portenif leereszti a szeme előtt tartott távcsövet.
Körülötte a martalócok gyűrűje, mellette Jázmin.

PORTENIF
Szép munka! Az akciót később
folytatjuk fiúk. Most pedig - "jó
matrózokhoz" hűen - irány a
kocsmá, a Négy Bölcs Sintérhez!
Ott nyugalomban és
alkoholmámorban megvárhatjuk, míg
leszáll az éj...

A martalócok lelkesen elhagyják a hajót.

Gorcsev előbújik egy mentőcsónak ponyvája alól és nyakát
ropogtatva utánuk néz.

68 KÜLSŐ. AFRIKA. NAPPAL.

68

A martalócok a tömegben elvegyülve egy árkádos bazársoron
haladnak keresztül.

Az út közepén artisták, eróművészek, zsonglőrök és
bohócok, feldíszített elefántok a cirkuszt hirdető
röpcédulákat osztogatják.

KONFERANSZIÉ
Tessék csak tessék! Jöjjenek
közelebb! Itt a
Hagenbeck-cirkusz! Ne hagyják ki
a varázslatos előadásainkat!

A felvonulást pár csendőr biztosítja. Ahogy a martalócok
észreveszik őket, próbálnak átvergődni az út túloldalára,
azonban az egyik martalócnak nekimegy egy zsonglőr, a
martalóc elesik és fegyvere kiesik a felvonulók lába alá.

A csendőr fürkésző tekintettel nézi mi történik, de nem
látja a nagy kavalkádban.

Jázmin ezt észreveszi, és gyorsan átölel egy bohócot,
táncol vele pár fordulatot. Eközben a martalócnak sikerül
felszednie a pisztolyt a földről. Jázmin mosolyogva elvesz
a bohóctól egy szórólapot, és a martalóc kezébe gyúri, aki
gyorsan elrejt benne a fegyverét. A csendőr tovább megy.

A martalócok a kocsmá felé sietnek. Feltámad a szél és a
vihár egyre közeledik. A Hagenbeck-cirkusz pár eltévedt
plakátja ott repked a levegőben.

69 BELSŐ. LABOUX-VILLA. NAPPAL.

69

Anette egy kisebb bőröndbe csomagol. Öltözete egyértelműen jelzi, hogy nehéz terepre készül. Bőröndjébe is főleg a túlélést elősegítő holmik kerülnek, váltás ruhát leszámítva: távcső, kötszer, kulacs, zsebkes. Összezárja a bőröndöt, készen áll. Kimegy az ajtón.

Pár másodperc múlva az ajtó újra nyílik, Anette feszülten jön vissza, kihúzza éjjeliszekrényének a fiókját és belenéz, majd kiemeli belőle a lyukas garast - amit Gorcsevtől kapott. Hezitál, nagy levegőt vesz és zsebreteszi, és sietve távozik.

70 BELSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA. NAPPAL.

70

Az ég ragyogóan kék, szikrázva süt a nap. A távolban a sivatag dombjai húzódnak - fölöttük port kavar a feltámadó szél. Az arab stílusú rezidencia teraszán egy napernyő alatt De Bertin egy karosszékben ül és konyakot iszik. A teraszra vezető ajtón kilép Laboux és nehézkesen lerogy az asztal túloldalán lévő karosszékbe. Elővesz egy kendőt, és végigtörli vele tarkóját meg a homlokát.

De Bertin sóhajtván a látóhatár felé néz.

DE BERTIN

A tenger mélyéről kiemelni az autót csak egy aknaszedő hajóval lehetséges. A legközelebbi Dakarban állomásozik, és három nap legalább, míg ideér...

Laboux tölt magának egy nagy adag konyakot és egy hajtásra lehúzza. Megrázkódik.

LABOUX

(ingerülten)

Torkig vagyok azzal, hogy egy ostoba malőr miatt itt kell rostokolnunk, ahelyett, hogy a sivatagban száguldanánk Abu-Dabír felé!

Majd fáradtan megdörzsöli a halántékát.

Ekkor belép a teraszra egy inas és átnyújt De Bertinnek egy levelet.

INAS

A tábornok úrnak érkezett!

Inas el. De Bertin átveszi, és elolvassa. Döbbenten Laboux-ra mered, aki izzadságtól csatáros kendőjével az arcát törülgeti.

(CONTINUED)

DE BERTIN

Gustave!

Laboux fáradt tekintettel De Bertinre néz, aki átnyújtja neki a levelet. Laboux hangosan olvasni kezdi.

LABOUX

"Tisztelt De Bertin...!
Sajnálattal értesítem...Gorcsev
Iván közlegény...
elővigyázatosságunk ellenére...
kötelesség teljesítés közben... a
mai napon elhunyt... Fogadja
őszinte... Vive la patrie!"

Laboux leereszti a levelet, majd megtörten De Bertin-re néz.

LABOUX

A halálba küldtem ezt a fiút!

Laboux ismét a levélre néz, majd lázas szemmel a sivatag felé fordul. A homok kavarog az egyre erősödő szélben. Laboux végigsimítja gyöngyöző homlokát.

LABOUX (CON'T)

Nem érzem jól magam.
Visszavonulok...

DE BERTIN

Malária?

De Bertin megcsóválja a fejét.

LABOUX

(rezignáltan)

Előjött a rohadt életbe...
"Afrika csókja"...

Lassan feláll, majd fáradt lépésekkel elhagyja a teraszt. A látóhatár szélén a sivatag homokját felkavarják az egyre erősebb szélrohamok.

71 KÜLSŐ. AFRIKA PARTJAI. ESTE.

71

Leszáll az éj és a sivatag felől megérkezik a számun is. A városban egyre kisebb a látótávolság és a könnyű tárgyak csak úgy repkednek a levegőben. A martalócok az ellenszélben, arcukat takarva haladnak előre.

PORTENIF

(hangosan)

Gyorsan, mert az pokoli lesz, ha
közben itt kap el minket a
számun!

(CONTINUED)

Portenifék a viharos szélben visszamennek a kikötőbe, megbújva és tisztos távolságban, Gorcsev követi őket.

Megérkeznek a dokkhoz, ahol a katonai teherhajó van kikötve. A megvesztegetett kapitány várja őket a hajó előtt. FÜTYÜLVE SÜVÍT a szél.

PORTENIF
(kiabálva)
Jöhet az igazi Alfa!

Gorcsev árkádok mögött megbújva figyel és elkerekedik a szeme.

KAPITÁNY
(hangosan)
Gyerünk!

A kampót leeresztik a mélybe, a lánc csikorogva megmozdul és a viharos szélben elkezdik kiemelni a hajó gyomrából az igazi Alfa Rómeót.

A vihar egyre erősebben tombol. Az autót dobálja a szél a levegőben, sőt minden mást is: bódék, autók borulnak, csónakok csattannak a házak falán és halakat sodor a levegőben a viharos szél. A látási viszonyok egyre rosszabbak. Mindenki kapkod, a vihar ereje megdöbbeneti a martalócokat, nem vették komolyan Portenif aggodalmaskodását. Egyedül Gafirone nyugodt, aki még most is rendíthetetlenül a körmét reszeli.

Az autót sikerül nagy nehezen kitenni a partra, de gyalogosan szinte lehetetlen közlekedni a viharban. A martalócok próbálnak elvergődni az autóhoz, de a nagy ellenszélben ez alig sikerül.

Gorcsev kihasználva a szelet, egy leszakadt, hatalmas francia zászlóba kapaszkodva megelőzi a társaságot, és nagy nehezen beül a kocsiba és indítózni kezd. A MOTOR HANGRA Portenifék megdöbbennek.

PORTENIF
(ordítva)
Merde! Állítsátok meg!

Fegyvert rántanak és elszántan, a viharos széllel dacolva kezdik körbezárni az autót. Végre beindul a motor. A martalócok zseblámpával bevilágítanak a kocsik ablakán, mikor egy méterrel a fejük felett erőteljes ZÚGÁSSAL a semmiből előröppöl egy éppen kényszerleszálló kisrepülő, amitől mindenki hasra vágja magát. Ezt kihasználva, Gorcsev beletapos a gázba és elhajt a kocsival a sötét sivatagi éjszakába. A martalócok feltápászkodnak a tomboló szélben és célba veszik az autót, de azt elnyeli a vihar.

72 KÜLSŐ. SIKÁTOR ORÁNBAN. ÉJSZAKA. 72

A villámként becsapódó kisrepülő egy sikátorba hajt be és két szárnyát letörve, szinte totálkáros állapotban, hatalmas robajjal végül megáll egy kapualj előtt.

73 KÜLSŐ/BELSŐ. KIKÖTŐI PARANCSNOKSÁG. ÉJSZAKA. 73

A kikötői parancsnokság épületén a felirat alig kivehető a viharban.

Bent mindössze egy lámpa ég, körötte egy légy zümmög magányosan. Kint süvít a szél.

Az ügyeletes tiszt hangosan horkolva az asztalra borulva az igazak álmát alussza.

GORCSEV (V.O.)
(hangosan)
Vive la France!

A tiszt hirtelen felugrik, és ezzel lever az asztalról egy iratköteget, egy félig megivott, üveg calvados-t és egy Napóleon mellszobrot, de ahogy a szobor után kap, a szék felborul, a nekitámasztott tiszti kard csörömpölve a földre zuhan, magával rántva a sarokba támasztott francia zászlót, ami leveri a falról a köztársasági elnök képét, ami zuhantában letép egy táblát a "Liberté. Égalité. Fraternité" szöveggel, amit a tiszt még utolsó pillanatban elkap.

Majd az ajtó irányába pillant, és elhúlten a belépőre mered: ott áll Gorcsev, mint egy kelta hadisten, a palástként magára terített francia nemzeti lobogóban. Homokkal borított arcából csak a szeme fehérje világít, mögötte a szél csapkodja az ajtót, és kint ha kevésbé is, de tombol a számun.

GORCSEV
(szuggesztíven)
Sürgős küldeményt hoztam Laboux
tábornok részére! Kérem, azonnal
adja meg elérhetőségi
koordinátáit!

A tiszt kigúvadt szemmel, elképedve néz Gorcsevre.

GORCSEV
Gyorsan! Az ügy nem tűr
halasztást!

A tiszt kapkodva, idegesen az íróasztal fiókba tűr, előhúzza egy köteg papírlapot.

(CONTINUED)

TISZT
(hadarva)
Külügyi Rezidencia, Rue de
Gitane!

Gorcsev kimérten biccent.

GORCSEV
Merci bien!

Azzal megfordul és a szélben csapkodó francia zászlóval a vállán eltűnik a hajnal vörös fényében fürdő kikötőben.

74 BELSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA. ÉJSZAKA. 74

A sivatag felől szél zúgása hallatszik. Laboux az ágyában fekvő, lázrohamtól gyötörve, verejtékben úszva, hangosan felnyög álmában. A viharos szél megremegteti az ablaktáblákat.

Mellette egy éjjeli lámpa fényében ül De Bertin botjára támaszkodva. Előtte egy asztalkán porcelán tál, szélén egy kendő.

75 KÜLSŐ. ORÁN, SIKÁTOR. HAJNAL. 75

A számun már elvonult. A kikötőben mindent homok borít. Az utcákon a hullámok által a partra sodort csónakok és vergődő halak hevernek. A nemrég kényszerleszállást végrehajtó kisrepülő egy sikátorba szorulva áll, csonkolt szárnyakkal, ripityára törve.

A repülő ajtaja megmozdul. Belülről rúgják. A negyedik rúgásra megadja magát, és RECSEGVÉ kitörik a helyéről. Repülő szemüvegben, enyhén homokos arccal Anette hajol ki a gépből, és szétnéz a sikátorban, majd a rommá tört gépet veszi szemügyre. Hanyagul felfújja a szeme elé lógó haját.

A gép melletti kapualjban egy talpig homokkal borított, enyhén sokkos állapotú csendőr remeg. Elkerekedett szemekkel nézi a repülőgépet. Anette derűsen rámosolyog.

ANETTE
Jó reggelt. Tudna segíteni hogy
merre találom a Francia Külügyi
Rezidenciát?

A csendőr az abszurd helyzettől való zavarában csak szó nélkül elmutat az egyik irányba. Anette elégedetten "köszönömöt" bólint. Kipattan a roncsból és gyalogosan elindul.

76 KÜLSŐ. ORÁN, KIKÖTŐ. HAJNAL.

76

A Jázmin-banda tagjai, élükön Porteniffel, előkészülődnek a romok alól. Ki egy hajó maradvány alól bújik elő, ki egy összeomlott kikötői bodé deszkái alól. Mindenki a sebeit nyalogatja. Gafirone bosszúsan konstatálja, hogy rémesen piszkos lett a körme, így nyomban tisztítani kezdi. A báró arcára azonnal kiül a gyűlölet.

BÁRÓ

Gorcsev...

A név hallatára Portenif maga mellé sercint.

PORTENIF

Könyörögni fog a "kegyes halálért".

Portenif elszántan végignéz a viharvert bandatagokon. Tekintete megakad egyikükön, aki a Hagenbeck cirkusztól kapott szórólappal törölgeti homokos arcát. Portenif hozzálép, és szó nélkül kitépi a papírt a kezéből. A többiek Portenifet figyelik, aki lassan elvigyorodik. Kitalált valamit.

PORTENIF

Cirkuszba megyünk.

A martalócok zavartan néznek egymásra, egyik sem érti, mire célozhat Portenif.

77 BELSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA, LABOUX LAKOSZTÁLYA. HAJNAL.

77

A felkelő nap vörös fénye bevilágítja a szobát: Laboux SZUSZOGVA fekszik az ágyában, mellette De Bertin egy karosszékből ülve botjára támaszkodva bóbiskol. Laboux NYÖGVE felül, szeme karikás, haja csapzott. A mellette lévő vizeskancsót egy hajtásra kiissza. Felkel, az ablakhoz lép.

78 KÜLSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA ELŐTTI UTCA. HAJNAL.

78

A pálmafák az elvonult számun nyomait magukon viselve tépetten lógnak. Az utca vége felől feltűnik egy autó, egyre közeledik, és a túloldali járdán, szemközt az épülettel, egy lámpaoszlopnak koccanva kifarolva FÉKEZ. A vezetőüléstről kiszáll Gorcsev francia zászlóba burkolt alakja - nyomában egy vergődő hal ugrik ki az útra -, BEVÁGJA az ajtót, majd, mint aki jól végezte dolgát leporolja a tenyerét, és sietve, de FÜTYÖRÉSZE távozik.

Laboux kimeredt szemmel, hitetlenkedve nézi a jelenetet, majd betámolyog a szobába. A mosdótálhoz megy, felemeli, és egy határozott mozdulattal a fejére önti. Leroskad az ágyra, leemeli az éjjeliszekrényről az orvosságos tégelyt, egy nagy adagot a szájába önt, majd maga elé meredve, hangosan ROPOGTATVA rágni kezdi a tablettákat.

Kintről MOTORZÚGÁS hallatszik, Laboux két kezét a fülére tapasztja. A hangra De Bertin felébred.

DE BERTIN

Mi az, Gustave?

LABOUX

A tizennégy karátos hangját
hallom a fejemben...

Laboux megragadja De Bertin karját, az ablakhoz vonszolja.

LABOUX

Nézd!

Az utca túloldalán sehol semmi, csak homok és keréknyomok.

DE BERTIN

Mit néztek?

Laboux értetlenül kémleli az utcát.

LABOUX

Az előbb még itt volt...

De Bertin aggódva végigméri Laboux-t.

DE BERTIN

Lehet, hogy Anette-nek igaza,
volt. Nem való már ez neked.

Laboux dühös pillantást vet De Bertin felé, majd maga elé mered.

LABOUX

Megőrültem. Láttam, hogy a tenger
mélyére süllyedt Alfa Rómeót
visszahozta a francia zászlóba
burkolt, halott Gorcsev...

DE BERTIN

Semmi baj.

LABOUX

Semmi baj? Ez neked semmi baj?

DE BERTIN

Semmi baj, hívok orvost.

De Bertin kiindul, ajtót nyit. A küszöbön Parker áll, éppen kopogott volna.

PARKER

Pardon, Uraim, különös dolog történt. Az utca túloldalán, egy kék színű Alfa Rómeót találtam. Ez az autó nem más, mint AZ, az autó...

Laboux és De Bertin izgatottan egymásra mered.

LABOUX

És hol van most?

PARKER

Beálltam vele az udvarba...

Laboux megkönnyebbülten FELSÓHAJT.

DE BERTIN

Köszönjük, Parker.

LABOUX

Ne szóljon senki másnak. Menjen le az autóhoz, és el ne mozduljon mellőle!

Parker biccent, és távozik. De Bertin és Laboux egymásra néz.

LABOUX

Ha az autót tényleg láttam... akkor lehet, hogy Gorcsev is él?

De Bertin felvonja a vállát.

LABOUX (CON" T)

Auguste, te érted, hogy mi folyik itt?

De Bertin a fejét rázza. Laboux lelkesen folytatja.

LABOUX (CON" T)

Nekünk kettőnknek kell elvinnünk az autót az Ifirizi hercegnek!

De Bertin egyetértően bólint és Laboux kezdeményezésére elszánt arccal összeérintik az öklüket.

80 KÜLSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA ELŐTTI UTCA. NAPPAL. 80

Laboux és De Bertin az Alfa Rómeóval kigurulnak a rezidencia kapuján, majd nagy GÁZT adva, hatalmas port kavarva elszáguldanak. Ahogy eloszlik a por, megjelenik Anette sziluettje a nap erős sugaraiban. Határozott, vagány, de kecses léptekkel közeledik a teljesen homokkal borított repülős ruhájában az épület felé.

81 BELSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA, LABOUX LAKOSZTÁLYA. NAPPAL. 81

Anette nyit be a lakosztályba. Óvatosan belép, fél, hogy milyen reakciót fog kiváltani apjából, ha az meglátja. Becsukja maga mögött az ajtót.

ANETTE

Jó reggelt.

Kicsit vár. Semmi válasz. Lendületesebben bejárja a lakosztályt. Csak a nyomaikat találja, és a rendetlenségből arra lehet következtetni, hogy hirtelen távoztak. Anette az ablakhoz megy, kinéz. Csak a vihar utáni látkép.

Visszafordul a szoba felé. A komódon meglátja a táviratot Gorcsev halálhíreről. Odamegy, némi rosszérzéssel maga felé fordítja, majd, ahogy olvassa, lassan kézbe is veszi.

Megtámaszkodik egy kézzel, hogy ne rogyjon össze. A táviratot visszateszi a komódra. Zsebéből előveszi a lyukas pénzermét, megforgatja, majd az ujjára húzza, mint egy "kései jeggyűrűt". Nagy levegőt vesz, és lendületesen kifelé indul. Megtorpan. A falon meglát egy elefántlő mordályt. Leveszi.

82 BELSŐ. KÜLÜGYI REZIDENCIA, NAPPAL. 82

Anette a folyosón összefut Parkerrel. Anette-nek könnyes a szeme. Parker meglepve konstatálja, hogy itt találja őt.

ANETTE

Jó napot Parker. Nem tudja hová mentek apámék?

PARKER

Annak ellenére hogy éjszaka még malária rohama volt édesapjának, ma reggel mindketten elhagyták a rezidenciát az "Alfa Rómeóval". Úti céljukat csak sejtem...

Anette pontosan tudja, hogy ez mit jelent.

(CONTINUED)

ANETTE

Egy jeep-re lenne szükségem.

PARKER

Ha sürgős, nem javaslom a hivatalos utat. Itt egy sarokra a Hagenbeck cirkusz. Vadbefogással is foglalkoznak, és terepjáró kamionjaik vannak. Kívánja hogy elkísérjem?

ANETTE

Köszönöm Parker, elboldogulok egyedül is.

Anette vállára kanyarítja a mordályt, kinyitja a rezidencia dupla ajtaját, kilép a tűző napra. Összefogja a haját, felveszi a napszemüvegét, és elindul.

83

KÜLSŐ. HAGENBECK TELEP. NAPPAL.

83

Anette megérkezik a telepre. A cirkuszi sátor körül kamionok, terepjárók, lakókocsik sorakoznak. Egy elkerített karámban egy elefánt majszol egy görögdinnyét.

Anette elindul, hogy keressen valakit. Egy kamion mögül kifordulva riadtan látja meg Jázmint egy másik martalóccal, ahogy egy cirkuszi alkalmazottal alkudoznak. Anette felismerve elrablóját azonnal visszaugrik a kamion háta mögé. Onnan hallgatózik.

CIRKUSZI ALKALMAZOTT

(képen kívül)

Ezt a hálót javaslom, nappal szemben tökéletesen láthatatlan.

Anette kikukucskál. Jázminék egy fémszálal vadbefogó hálót vizsgálgatnak. Anette visszabújik a kamion mögé, majd óvatosan az oldalánál végig osonva beszáll a vezetőfülkébe. A kulcs az indítóban.

Anette az ablakon kiles. Jázmin éppen átveszi a hálót, és elindul Anette irányába, aki erre gyorsan indít, CSIKORGATVA kitolat, és elszáguld a cirkuszi kamionnal.

Jázmin, társa és az alkalmazott meglepve néz az elrobogó kamion után, és az alkalmazott döbbent arccal a távolodó kamionra mutat.

CIRKUSZI ALKALMAZOTT

Ellopták Verdiner Aladárt.

Jázminék értetlenül összenéznek.

A ragyogó napsütésben céltudatosan száguld Laboux és De Bertin. Az Alfa Rómeó hátsó ülésén fegyverek.

Egy nagyobb magaslatra érve, Laboux a fékbe tapos, az autó némi csúszkálás után megáll. Előttük egy légiós őrzőjárat. Meglátták egymást. A két öreg összenéz. Ha most menekülni kezdenek, azzal csak felhívják magukra a figyelmet.

Laboux az autóval az őrzőjárat elé gurul. Azonnal fegyverek szegeződnek rájuk. Eléjük lép a katonák mellől, Verdier őrmester szemmel láthatóan megviselt állapotban .

VERDIER

Ez katonai terület. Van engedélyük áthaladni?

De Bertin és Laboux egymásra néznek.

LABOUX

Stratégiaileg létfontosságú küldetést teljesítünk a Francia Külügyminisztérium megbízásából. Napnyugta előtt el kell érniük a célállomást.

Verdier gúnyosan méregeti őket.

VERDIER

Naná, én pedig a Köztársasági Elnök vagyok.

LABOUX

"Elnök úr", megtiszteltetés önnel terepen találkozni.

VERDIER

Nyilván nem én vagyok a Köztársasági Elnök, vicceltem!

LABOUX

De mi nem.

Verdier kissé megzavarodva ott hagyja őket a rájuk szegeződő fegyverek gyűrűjében.

VERDIER

A rádiót! Hívják a parancsnokságot.

Laboux az órájára pillant, majd bosszúsan egymásra néznek De Bertinnek. Egy közeli domb tetejére most ér fel négy légiós akik egy gyaloghintót cipelnek tántorogva. Utánuk jön Würfli Egon, egy felhúzható tölcéses gramafont cipelve, amelyből a "Kék Duna keringő" szól.

Gorcsev egy rideg, kopár váróteremben lépeget tétován egyik lábáról a másikra. Mellette egy nagy bajszú, pocakos tiszt, kezében egy hosszabb lista - névjegyzék. Azt böngészi.

BAJSZOS TISZT

Voilá.

A férfi a homlokát ráncolja.

BAJSZOS TISZT

Hm...de két Gorcsev Iván is van.

GORCSEV

Az könnyen előfordulhat, mert...

BAJSZOS TISZT

Vagy várjon csak! Nem.

GORCSEV

Nem? De.

BAJSZOS TISZT

Sajnos az egyik Gorcsev Iván nem rég elhunyt. Szóval csak egy van.

Gorcsev hirtelen megszólalni sem tud.

BAJSZOS TISZT

De elvileg őrzáraton, a marokkói határ felé. 100 kilós zsákok, minmális víz, fosztogató, fegyveres hordák. Nem tudom mikor jöhetnek vissza. Pláne nem, hogy hányan...

GORCSEV

Értem. És... melyikük... halt meg?

BAJSZOS TISZT

Mi vagyok én, "különleges tudakozó"? Na ugye. Tovább vár?

Gorcsev aggodalmasan még mindig gondolataiba merülve megcsóválja a fejét.

BAJSZOS TISZT

Ahogy gondolja. Hagy üzenetet, hogy ki kereste?

GORCSEV

Igen. Gorcsev Iván.

Azzal Gorcsev kimegy. A tiszt írni kezdené a nevet, mikor kis spéttel leesik neki, hogy milyen nevet hallott. Felnéz, de már nincs ott senki.

86

KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL.

86

Gorcsev egy teve hátán, kezében egy térképpel a sivatag perzselő hevében baktat. Igyekszik a tevét egy-egy GYÍ vezényszóval gyorsabb menetre ösztökélni, de nem sok sikerrel. Sőt.

A teve az egyik pillanatban összeesik. Lógó nyelvvel fekszik a homokban. Gorcsev miután felszedelőzködik a földről, az állathoz lép. A teve halkán PRÜSZKÖL egyet.

Gorcsev bosszúsan kulacsához nyúl, és az állat szájába csurgat egy kis vizet, megpróbálja felállítani, de annak négy felé csúsznak a lábai.

Fejcsóválva ellép az állattól, nagy levegőt vesz, és gyalogosan folytatja útját. Pár lépés után hátrafordul. A teve még mindig mozdulatlanul fekszik.

Gorcsev nem tudja ott hagyni az állatot, visszamegy hozzá, és kantárjánál fogva, nehézkesen elkezdi húzni magával a baromi nagy patást. A teve felkacsint, és örömmel nyugtázza, hogy teljes kiszolgálásban részesül.

87

KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL.

87

Verdier dühösen csapkodja a rádiót, ami nem működik. Egy lépés távolságra tőle a Rádiós, aki nem mer közbeavatkozni. Közben a háttérben a négy galoghintót cipelő légiós megérkezik, és a gyaloghíntót óvatosan leteszik a földre, majd lerogynak mellette a homokba. Wúrfli Egon szintén odadől melléjük és a gramafon zene elhallgat.

De Bertin Laboux felé hajol, sűg neki valamit, Laboux bólint.

LABOUX
Auguste, kaphatnék egy
cigaretta?

De Bertin a kesztyűtartóból előveszi cigaretta tárcáját, Laboux a szájába veszi a cigaretta. De Bertin fémöngyűjtőjéből tűzzel kínálja. Laboux elveszi az öngyűjtőt, meggyűjtja a cigaretta, jól esően beleszív. Majd a még égő öngyűjtőt egy lágy, de pontos mozdulattal elhajítja.

LABOUX
Hoppá.

(CONTINUED)

Az őrzőtagjai nézik a repülő öngyújtót, ami pontosan belezuhan a jelzőrakétákkal telepakolt ládába. A légiósok arca elkerekedik, majd hatalmas TÜZIJÁTÉK kezdődik, óriási ROBBANÁSOK közepette.

A zavart kihasználva Laboux azonnal a gázra tapos, de a kézféket nem ereszti ki, és egy 360 fokos kört ír le villámgyorsan a homokban, hatalmas porfelhőt csinálva maguk körül.

A légiósok arcukat takarva a portól félre ugranak, de volt, aki már a detonáció miatt a földre vágta magát. Kirobban közülük az Alfa Rómeó és az UJJONGÓ Laboux-ék elviharzanak.

A légiosók Verdier-rel az élükön döbbenten néznek az eltűnő autó után.

88

KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL.

88

Gorcsev egy kendővel a fején, a dögmelegben egyre nehezebben vonszolja maga mögött a tevét. Minden erejére szüksége van. A tevé hátsó lábaival picit segít Gorcsevnek, de csak annyira, hogy ne bukjon le.

GORCSEV

(lihegve énekel)

Baj van a részeg tengerésszel,
minden áldott reggel...Hejj-hó,
de húzz rá egyet, hejj-hó, de
húzz rá egyet...

Gorcsev autó KÖZELEDÉSÉT hallja. Megörül, megáll és a hang felé néz. Csak kisebb porfelhő, de lassan egy kamion képe bontakozik ki. Feléje tart. Gorcsev elmosolyodik.

Hüvejkujjával lazán stoppolni kezd. Ahogy közeledik a kamion, tisztán kivehető, hogy a Hagenbeck cirkusz egy vadbefogó kocsijáról van szó.

A kamion lassít. Megáll Gorcsev mellett. Az ablakból Anette hajol ki. Mikor Gorcsev meglátja, kimered a szeme, mivel az ő arca kendővel van takarva, Anette nem ismeri fel egyből.

ANETTE

Baj van a tevével? Merre megy?

GORCSEV

Bevallom én a tengerről
álmodoztam, de ez még jobb!

Gorcsev lekapja a fejéről a kendőt, így most már Anette is felismeri őt.

(CONTINUED)

GORCSEV

Hogy kerülsz ide, Anette?

Anette, lassan felfogja, hogy kit lát. Ajkait szóra nyitja, de semmilyen hang nem jön ki a száján a meglepettségtől.

GORCSEV

Hát igen, általában ilyen reakciót szoktam kiváltani a nőkből.

ANETTE

Te élsz?

GORCSEV

Nem halhatok meg csak úgy, hiszen menyasszonyom van.

Anette kinyitja az ajtót, kiugrik. Megáll Gorcsevvel szemben, aki kissé értetlenül figyel Anette-t, hogy miért van ledöbbenve. Anette erősen magához öleli a férfit. Gorcsev először meglepődik a heves érzelmi kitörésen, majd megőrül, és viszont öleli a lányt.

GORCSEV

Mostantól az összes randinkat ideszervezem...

Anette kibont az ölelésből.

ANETTE

De... egy táviratban... azt írták meghaltál.

Gorcsev kezdi megérteni, mi volt az öröm hátterében.

GORCSEV

Igen... én is hallottam róla, és ennek sürgősen utána kell járnom. Beszálhatok?

Anette felocsúdva már szégyelli, hogy így elragadtatta magát, távolságtartóbb lesz.

ANETTE

Persze.

Anette a tevére néz. Gorcsev követi a tekintetét, majd összenéznek. Gorcsev megvonja a vállát.

GORCSEV

Egy darabig ő vitt engem, aztán cseréltünk.

ANETTE

Tegyük be hátra.

A kamion hátuljához mennek, Anette elkezd kinyitni a raktér ajtaját, Gorcsev pedig vonszolja oda a tevét, aki mikor benéz a nyíló ajtón FELBŐG, és mint az örült felugrik, és elrohan az ellenkező irányba, amerről jöttek. Gorcsevék döbbenet bámulják. Egymásra néznek.

GORCSEV

Teve logika.

Anette visszazárja az ajtót, anélkül, hogy benézne a raktérbe, és beszállnak a vezetőfülkébe. Anette indít, és elindulnak.

89

BELSŐ. KAMION, VEZETŐFÜLKE. NAPPAL.

89

Anette láthatóan bírkózik a sivatagi tereppel, nehezen vezeti az autót. Gorcsev óvatosan megkapaszkodik.

GORCSEV

Anette, te, értem aggódtál? Engem jöttél meglátogatni?

ANETTE

Az apámat. Abu-Dabírba tart másodmagával, de segítenem kell neki. Hogy fogalmazzak... "nincs tisztában a korával".

GORCSEV

Én a szökőkútban akkor este másképp tapasztaltam.

ANETTE

De most maláriát kapott, nem bírja már ezt a meleget, és a szeme sem a régi...

Gorcsev közben a térképét kezdi nézi.

GORCSEV

Abu-Dabír a marokkói határ felé van?

ANETTE

Nem igazán.

GORCSEV

Csak, mert én arra mennék kideríteni, hogy ki halt meg, ha nem én.

ANETTE

Fontosabb egy élő menteni,
mint egy halottat beazonosítani.

GORCSEV

Az élő, akit meg akarsz menteni,
egy Alfa Rómeóban ül,
felfegyverkezve, önszántából. Én
pedig lehet, hogy megmenthetek
egy "Gorcsev Ivánt", de ezt nem
kezdem el megmagyarázni...

Egy hatalmas bucka megdobja őket. Gorcsev beveri a fejét.

ANETTE

Arra megyünk amerre mondom: én
vezetek...

GORCSEV

Azt "érzem".

ANETTE

És Abu-Dabbír felé megyünk!

Gorcsev elégedetlenül Anette-re néz, de meglátva a
kormányt szorító kezén a "gyűrűt", amit tőle
kapott, kiszakad belőle egy öröm KIÁLTÁS.

GORCSEV

Hohó! Te "hordod"!

Anette-nek fogalma nincs, Gorcsev miről beszél.

ANETTE

Mi van?

GORCSEV

Ott van az ujjadon!

ANETTE

Mi?

Anette kapcsol, a kezére néz, és azonnal megpróbálja
lehúzni a gyűrűt.

ANETTE

Ja, ezt nem hordom... ez csak...

A gyűrű rászorult az ujjára, és miközben azzal bajlódik,
egyre nehezebben tartja az irányt a kamionnal.

GORCSEV

Hogyne hordanád! Kerek-perec, ott
az ujjadon a Gyűrű!

ANETTE

De csak, mert meghaltál...

GORCSEV

Anette! Te szeretsz engem!

ANETTE

Meg vagy te bolondulva?

GORCSEV

Mi másért hordanád a jegygyűrűmet?

ANETTE

Először is, erre nem tekintek jegygyűrűként, másodszor, azért vettem fel, hogy gyászoljalak egy kicsit, mert... meghaltál.

GORCSEV

Napóleon is meghalt, még sincs rajtad a kalapja.

ANETTE

Ne ringasd magad téves illúziókba! Ez egy kis gyász volt, de túl vagyok rajta! ...Különben is akkor leszek a feleséged, ha a "legendabéli aranyszörű oroszlán arcon nyalja az ifirizi herceget"!

Közben Anette enyhén hisztérikusan rángatja a gyűrűt, amitől egyre nagyobb kanyarokat tesznek az úton, ide -oda zötykölődve.

ANETTE

Életem legramatyabb gyűrűje, minek ragadt ez ide?

GORCSEV

Figyelj jobban az útra, most nem a Riviérán vagyunk.

Anette erre dühösen a fékbe tapos, Gorcsev pedig kiszáll a szélvédőn és fejjel a homokba áll bele. Míg feláll és leporolja magát, Anette két kézzel próbálja lehúzni a gyűrűt az ujjáról.

Gorcsev egy elégedetlen grimasszal nyugtázza a lány törekvéseit, az ablaka mellé sétál, felhúzza magát, elkapja Anette kezét, magához rántja és szó nélkül bekapja az ujját, amin a gyűrű van.

CUPPANÓSAN lenyalja. Anette kihúzza a kezét Gorcsev szájából, és nincs az ujján a gyűrű, már a férfi nyelve hegyén táncol, majd Gorcsev zsebre rakja.

GORCSEV

Majd visszakapod, ha lehiggadtál.

Fejcsóválva elindul hátra a raktér fele.

GORCSEV

Ilyen mazsolát még nem láttam.

Anette kihajol az ablakon és utána kiált.

ANETTE

Ne mazsolázz!

GORCSEV

Egy kicsit ledőlök hátul, mert
nem bírom nézni a vezetési
stilusodat...te Mazsola!

ANETTE

(dühösen)

A legjobb, amit tehetsz!

Gorcsev kinyitja a kamiont hátul, felugrik és jó erősen
BEVÁGJA maga mögött az ajtót.

90 BELSŐ. KAMION RAKTERE. NAPPAL.

90

Gorcsev az újra induló kamionban a szalmából megágyaz magának, és kényelmesen lefekszik. A kamion rakterébe némi fény szivárog be az ajtó résein. Gorcsev elnéz a kamion belsejébe, ahol is a sötétben egy villogó szempár szegeződik rá. Majd felé lép, egy óriási hímoroszlán.

91 KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL.

91

Ezerrel tűz a nap. Az Alfa Rómeó volánjánál Laboux, mellette De Bertin. Sugárzó arccal haladnak szemben a nappal. A felforrósodott levegő délibábszerűen, zsongítóan vibrál a sivatagi út felett.

Ahogy egy kétoldalt sziklával borított részhez érnek, az autó előtt hirtelen egy fémes, vakító villanás látszik, Laboux a fékre tapos és félre rántja a kormányt. Nagy CSATTANÁS, az Alfa Rómeó megpördülve felrepül a levegőbe, és miközben tengelye körül átfordul, oldalára érkeve a homokba zuhan, majd nagy DÖNDÜLÉSSEL a kerekeire dől. Mögötte ott csillog a napfényben az acélból készült vadbefogó háló maradványa.

A homokban hever az autóból kizuhant De Bertin, míg Laboux a kocsiban maradva, ziláltan és sérülésekkel tarkítva révedezve tér magához.

LABOUX

Ez meg mi a fene volt?!

Két oldalt, a sziklák közül, burnuszos, fegyveres arabok bukkanak fel lóháton. De Bertin meglátva őket, gyorsan felméri a távolságot, és látja hogy ő már nem fog tudni eljutni az autóhoz. Egy közel heverő fegyverért nyúl, de lövés DÖRREN, mellette porzik a talaj. Visszarántja a kezét.

De Bertin és Laboux tekintete összetalálkozik.

DE BERTIN

Gustave! Rajtad a világ szeme!

LABOUX

Nélküled nem megyek.

DE BERTIN

Tedd meg... helyettem is!

Laboux elszántan biccent.

LABOUX

Ifirizben találkozunk... barátom!

De Bertin az utolsó szóra halvány mosolyra húzza a száját. Laboux nagyot tekerve a kormányon, porfelhőt kavarva kilő. A berberok vágtatva megindulnak a távolodó Alfa Rómeó után.

Laboux ezerrel repeszt a sivatag homokjában, mögötte a vágtató berberok szünet nélkül lönek utána, a golyók Laboux feje mellett SÜVÍTENEK el.

Az Alfa Rómeó egyik hátsó kereke ekkor hatalmas DURRANÁSSAL szétrobban, az autó kifarol, és egy homokbuckába fúródva megáll.

A berberok odavágtatnak a kocsihoz, és fegyvert szegeznek az ütközéstől kissé még kábult, lassan ocsúdó Labouxra. A berberok vezetője, lepattan a lóról és Labouxhoz lép.

Leveszi az arcát takaró kendőt. Portenif az.

PORTENIF

Hiányoztam?

Az enyhén szédelgő Laboux megcsóválja a fejét, ahogy kitisztul neki a kép és felismeri Portenifet, a dühtől szinte erőre kap.

PORTENIF (CON'T)

Ha talpra tudsz állni,
megverekedhetünk.

Portenif gúnyosan elvigyorodik. Laboux szemével felméri a helyzetét, majd bólint.

LABOUX

Öröm lesz arab cimboráid előtt
szétrúgni a seggedet.

Ekkor egy másik kendős arab az autóhoz lép, és szó nélkül a puskatussal tiszta erőből leüti Laboux-t, aki vérző fejjel a kormányra ájul, amitől az autó DUDÁLNI kezd.

Portenif meglepve néz a társára, aki leveszi a kendőjét. A báró az.

PORTENIF

Mit művelsz?

BÁRÓ

Nem érünk rá "nosztalgiázni".

A többi berber is leveszi a kendőjét, a Jázmin-banda tagjai azok egytől egyig.

JÁZMIN

Agyon lőjük?

A báró elmosolyodik.

BÁRÓ

Azért ennyira ne legyünk hozzá
kegyesek.

A báró int a fejével. Ketten segítenek neki. Kikapják a kocsiból az ájult Laboux-t, kezét hátra csavarják, és hozzákötik az autó szétlőtt kerekéhez. A báró letépi az inget róla, és a véres fejébe beletörli, majd a közeli sziklák felé indul.

Talál egy üreget a sziklák között. Beszimatol, valami rettentő bűzt érez. Kicsit undorodva elvigyorodik és a véres inget az üreg bejáratához dobja.

Visszamegy az autóhoz, aminek közben kicserélték a kilőtt kerekét. Portenif csípőre tett kézzel szemrehányóan nézi a bárót.

PORTENIF

Ez... nem méltó hozzá.

BÁRÓ

Ennyit érdemel.

Báró beül, Portenif mérgesen beugrik a kocsi hátsó ülésére.

BÁRÓ

Tudod min gondolkodom?

Portenif elégedetlenül Báróra néz.

BÁRÓ (CON" T)
 Hogy, ha Laboux itt meghal, akkor
 ki fogja oltár elé kíséni a
 "menyasszonyomat"?

Báró ELNEVETI magát, és a nyomukban lovagló burnuszos bandatagokkal elvonulnak.

92

KÜLSŐ. SIVATAG, ROMOS REJTEKHELY. NAPPAL.

92

A romok közé begördül a 14 karátos autó és belovagolnak a berberék. A volán mögül elégedett arccal kiszáll a báró. A martalócok is leszállnak a lovakról, és leveszik a burnuszt.

Gafirone egy kövön ülve várja őket. Abbahagyja a körömápolást, az autóhoz lép, és vizsgálódva körbejárja. A báró Jázminékhoz fordul.

BÁRÓ
 Jó melót végeztetek, fiúk! Akkor
 a megbeszéltek szerint, amint
 pénzre váltjuk a "cuccot"
 megkapjátok a részetekeket.

Báró kezét nyújt Jázminnak, és vigyorogva megveregeti a vállát. Portenif fejét csóválja Jázmin naivitásán.

PORTENIF
 Könnyebben el fog tűnni az a
 pénz, mint gondoljátok.

Jázmin nem érti a célzást. Szélesen vigyorog.

JÁZMIN
 Abban biztos lehetsz.

A bandatagok felpattannak egy, a sziklák között elrejtett Hagenbeck-kamionra. Csak Portenif, a báró és Gafirone marad ott.

JÁZMIN
 Irány a Gyanús Cáva!

A kamion elindul. Portenifék a távolodó autót nézik

PORTENIF
 Mennyiben maradtál velük végül?

BÁRÓ
 Korrekt osztalékot ajánlottam
 nekik.

Portenif arcán látszik, hogy nem hisz a bárónak.

BÁRÓ (CON" T)
Nemesi becsület szavamra!

A távolban már csak parányinak látszó kamion, hirtelen ROBBAN egyet, és fekete füstoszlop tör az égre. A robbanásra a hang felé kapják a fejüket.

BÁRÓ (CON" T)
Ó, micsoda malőr, biztos
valamelyik hülye a dinamittal
játszott.

Báró teljesen ártatlan arccal széttárja a karját. Portenif undorodva néz a báróra, majd Gafironéhoz lép, aki az egészből mit sem látott, halott - csak a körmét reszeli.

PORTENIF
Gafirone úr! Hogy van mindig?

GAFIRONE
A számun óta még sajnos nem
tökéletes.

Gafirone kicsit eltartja a kezét, úgy vizsgálja a körmeit.

PORTENIF
Készen áll, hogy meghódítsuk a
sivatagot, ezzel a szépséges autó
szörnyeteggel?

GAFIRONE
Én igen, de az autó nem egészen.
Van rajta egy-két sérülés, és
hiányzik az egyik pótkereke is,
márpedig ilyen terepen két
pótkerék nélkül elindulni
kockázatos...

PORTENIF
Egy közönséges halandónak
valóban, de egy Gafironénak ez
így kihívás!

Gafirone vállat von, majd beül a volán mögé. Portenif és a báró, fegyvert, hátizsákot és ivóvizet pakolnak a csomagtartóba.

BÁRÓ
Gafirone, magának nincsen
poggyásza?

Gafirone válaszként előhúzza mellényzsebéből egy reszelő készletet. Báró fintorog. Portenif beszáll Gafirone mellé egy térképpel a kezében, A báró hátra ül. Gafirone indítózik, majd az Alfa Rómeó, halkán DURUZZSOLÓ motorral elindul a sivatagban Nyugat-Szahara felé.

93 BELSŐ. KAMION, VEZETŐFÜLKE. NAPPAL. 93

Anette nehezen irányítja a kamiont, csúszik, nagyokat döccen, ennek ellenére igyekszik viszonylag nagy sebességet diktálni. A nap egyre jobban a szemébe süt. Maga mellé néz, az üres anyósülésre.

Egy táblát lát meg az út szélén maga előtt. A rozoga útjelzőn látszódik, hogy innentől válik ketté a céljuk Gorcsevvel. Egyik irányba a marokkói határ, másikba Abu-Dabír. Anette a tábla elé érve megáll. Kiszáll, és hátraindul Gorcsevhez.

94 BELSŐ. KAMION RAKTERE. NAPPAL. 94

Kinyílik a raktér ajtaja és Anette-t megdöbbentő látvány fogadja.

Egy óriási oroszlán fekszik a raktérben, két mancsát a meredten fekvő Gorcsev mellén tartva. Barátságosan megnyalja a férfi képét, aki grimaszolva tűri. Mozdulni nem mer, csak szemmel jelez Anette-nek.

GORCSEV
(suttog)
Tudsz segíteni?

Anette nagyon lassú mozdulatokkal távolodik az ajtótól, hogy ne ingerelje fel az állatot hirtelen mozdulattal. Az oroszlán ekkor hatalmasat ásít, és Anette meglátja, hogy az állatnak egyetlen foga sincs.

Anette megáll, és értetlenül kihúzza magát. Benéz a raktérbe. A földön rengeteg citrom, ami az állat tápláléka lehet, a falon pedig egy oklevélre hajazó tábla áll: VERDINER ALADÁR, NYUGALMAZOTT CIRKUSZI ARTISTA, A HAGENBECK CIRKUSZ ÖRÖKÖS TAGJA.

Anette megkönnyebbülve FELNEVET. Gorcsev nem pontosan érti a nő viselkedését.

GORCSEV
(suttog)
Számítottam erre a reakcióra, de azért reméltem, hogy kicsit empatikusabb leszel.

Anette gúnyosan csípőre teszi a kezét.

ANETTE
Aladár a légynek sem árthat...

Anette a tábla felé bök a fejével. Gorcsev is elolvassa a feliratot.

(CONTINUED)

GORCSEV
(suttog)
De ettől még miért vagy olyan
biztos benne, hogy nem fog
megenni?

ANETTE
Mert nincs foga.

Anette NEVETVE a citromokra mutat.

ANETTE
És mert nem vagy neki elég
savanyú.

Visszaindul a vezetőfülkéhez.

ANETTE
Amúgy végállomás, kiszállás,
köszönjük, hogy minket
választott!

Gorcsev a távolodó Anette-t nézi, majd az oroszlanhoz fordul.

GORCSEV
Te végig tudtad, hogy nincs
fogad, csak engem ijesztgettél?

Az állat jókedvűen megnyalja Gorcsev arcát.

95 KÜLSŐ. SIVATAG, KAMION ELŐTT. NAPPAL.

95

Gorcsev hátulról kitápászkodik, és előremegy a vezetőfülkéhez. Anette már bent ül, a kormányt fogva. Gorcsev a nőre néz, majd a leharcolt, kopott útjelző táblára.

GORCSEV
Akkor öt év múlva veled ugyanitt?

Körbepillant az üres sivatagban.

GORCSEV (CON'T)
Vagy nem pont itt..de veled?

Anette-t bosszantja a kérdés, enyhe grimasszal jelzi.

ANETTE
Nem tudom mi lesz öt év múlva,
most az apám után kell mennem.

Gorcsev bólint.

GORCSEV

Értem. Hát... köszí a fuvart, és jó volt látni téged.

ANETTE

Téged is. Örülök, hogy... élsz. Vigyázz magadra.

Anette indítózík. Gorcsev gyorsan az ajtajához lép.

GORCSEV

Várj!

Anette oldalra néz, az ablakban kapaszkodó Gorcsevvel, szinte összeér az arcuk.

GORCSEV

A gyűrűd. Nálam maradt.

Gorcsev a zsebébe túr, és kiszedi a gyűrűt. Anette szomorú mosolyra húzza a száját.

ANETTE

Add annak, aki majd örül neki.

Gorcsev eékomorodik, leugrik, a kamion elindul, és csúszkálva, döccenve, ahogy Anette eddig is vezette - lassan távolodik.

Gorcsev a táblára néz, majd el a nagy bűdös semmibe, amerre az útja vezet. Kendőt köt az arca elé, és elindul.

Madártávlatból látjuk, ahogy a kamion és Gorcsev ellentétes irányban távolodnak egymástól.

Gorcsev kitartóan lépked, mikor torz MOTORBŐGÉST hall. Hátrafordul. A kamion az útról kicsúszva egy buckánál, pörgeti a homokot, és CSIKOROG kellemetlenül. Ahogy Anette erőlteti, úgy ássa egyre mélyebbre magát.

Gorcsev elnéz a semmibe, amerre mennie kéne, majd vissza a bajbajutott kamionra. FÚJTAT egyet.

GORCSEV

Bocs öregem... vagyis Vanek úr.

Gafironével a volán mögött, elégedetten száguldanak Portenifék. Mikor egy emelkedőre érnek, annak a túloldalán feltűnik Verdier őrmester őrzárata. Portenif arcáról leolvad a mosoly. A báró a hátsó ülésen elfeküdve szunyókál, a sebesség vesztésre, megébred és felül.

Mikor Verdier őrmester meglátja ismét az Alfa Rómeót, elsőre nem hisz a szemének, majd kéjesen elvigyorodik.

VERDIER

Fegyverbe!

A légiósok a vezényszóra szuronyos puskáikkal becélozzák az autót, ami szép lassan megáll előttük. Verdier az autóhoz lép, kicsit furcsállja, hogy nem a két öreg ül benne, hanem egy szikár figura, egy kigyúrt alak és... felismeri Gafironét!

VERDIER

Maga! Maga?

Verdier hátrafordul a légiósokhoz.

VERDIER (CON'T)

Emberek! Maguk is látják?

Mindenki rajongva bólogat. Verdier visszafordul a kocsi felé.

VERDIER (CON'T)

A Nagy Gafirone, személyesen?

Gafirone szerényen biccent, és elkezdni reszelni a körmét, míg meg nem oldódik a helyzet. Portenif feltápáskodik.

PORTENIF

Tudják egy különleges rekord felállításán ügyködünk. A világ legjobb autóversenyzője, a világ legnehezebb terepén, a világ legszebb luxusautójával, és a rekord miatt, minden perc számít...

VERDIER

Ó, persze-persze...

BÁRÓ

De... egy autogram még beleférhet.

Verdier teljesen meghatva.

VERDIER

Leköteleznek.

Portenif lekapja róla a sapkáját, és Gafirone elé tartja, aki gyorsan az oldalára firkantja a nevét, Portenif pedig visszahúzza Verdier fejére, kicsit rá a szemére is.

Majd a kesztyűtartóból kiszed pár doboz cigit, amit a légiósok felé hajít lazán.

PORTENIF

De most már, igazán mennünk kell!

VERDIER
 (ordít a légiósoknak)
 Félre barmok, gondoljanak a
 rekordra!

Mindenki elhúzódik előlük, az Alfa Rómeó pedig az integető légiósok között elszáguld. Báró visszafekszik, kalapját arcára húzva, és újra felveszi a "pihenőállást".

Egy közeli domb tetejére most ér fel négy légiós akik egy gyaloghintót cipelnek tántorogva. Utánuk jön Würfli Egon, egy felhúzható tölcéséres gramafont cipelve, amelyből a "Radeczky mars" szól.

97 BELSŐ. KAMION, VEZETŐFÜLKE. NAPPAL.

97

Gorcsev ül a volánnál, Anette mellette az anyós ülésen és nem néz Gorcsevre, csak meredten előre figyel. A büszkeségét áthatóan nagyon sérti, hogy újra Gorcsevnek kellett segíteni neki. Gorcsev pedig ennek kényelmében lubickol.

GORCSEV
 Emlékszel, Nizzában azt mondtam,
 hogy téged akár többször
 ismegmentenék?

Anette dühös pillantást vet Gorcsevre.

ANETTE
 Néha te mentesz meg, néha én
 mentelek meg, nem kell belőle
 nagy ügyet csinálni.

Gorcsev erősen egondolkodik.

GORCSEV
 Nem pontosan emlékszem, hogy
 mikor mentettél meg. Lemaradtam
 valamiről?

ANETTE
 Hát az oroszlánál.

Anette nevetni kezd.

Gorcsev meghúzza a kulacsát.

GORCSEV
 Már bocs, de az nem volt
 megmentés.

ANETTE
 Hát mi volt?

GORCSEV

Az oroszlanak nincs is foga.

ANETTE

De te ezt nem tudtad, és majdnem szörnyet haltál.

GORCSEV

Ezt nem fogadom el megmentésnek.

ANETTE

Pedig az volt.

GORCSEV

Nem volt az.

ANETTE

De.

GORCSEV

Nem.

ANETTE

De.

Vita közben Anette a visszapillantóban meglát közeledni egy autót. A figyelme egyre inkább oda koncentrálódik. Ezt Gorcsev is észleli.

GORCSEV

Mi az?

ANETTE

Mintha... Ez nem az Alfa Rómeó?

Mindketten a tükröt figyelik árgus szemekkel, és egyre biztosabbak benne, hogy a 14 karátos autó érkezik sebesen mögöttük.

Ahogy egész közel ér az autó, és az előzésükbe kezd, az is látszik, hogy nem Laboux ül a volánál, hanem Gafirone, és mellette Portenif!

Anette és Gorcsev döbbenten egymásra néznek.

98

KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL.

98

A 14 karátos pont melléjük ér, Gorcsev pedig egy pillanatot nem gondolkodva megrántja a kormányt, és erőből nekiütköznek az Alfa Rómeónak.

Az ütközéstől mindkét autó megpördül. A Hagenbeck kamion, ahogy forogni kezd mind a négy kerekét kitöri és belefúródik a homokba.

(CONTINUED)

A 14 karátos hátulját egy sivatagi bucka megdobja, amitől 360 fokot fordul a kocsi a levegőben, majd hatalmas PUFFANÁSSAL a földre ér.

Gorcsev rögtön kipattan az autóból és a 14 karátoshoz fut, Anette követi, csak előbb felkapja az elefántölő mordályt maga mellől.

Mikor a 14 karátoshoz érnek, a benne ülők a meglepettségtől és a borulástól, még nem tértek magukhoz. Csak a báró az, aki a hátsó ülések alá besüllyeszti magát villámgyorsan - köszönhetően az alvó pozíciójának.

Gorcsev a még kábult Portenifet kikapja az anyósülésről és pár elképesztően nagy pofont lekever neki, amitől az maga körül pörögve elalél. Anette a fegyvert Gafironéra tartja, aki elővesz egy reszelőt és a körmét kezdi piszkálni vele. Mikor Anette látja a passzivitását a fegyvert Portenifre szegezi.

Az ütközéstől és Gorcsev pofonjaitól kóválygó Portenifnek kezd kitisztulni a kép. Anette rosszat sejtve Gorcsevhez hajol.

ANETTE

Ha itt a kocsi...hol az apám?

Gorcsev azonnal elkapja, és megszorítja Portenif torkát.

GORCSEV

Beszéelj! Hol van Laboux?!

Portenif fulladozva HÖRÖG, Gorcsev enged a szorításán. Portenif levegő után kapkod.

PORTENIF

Ájultan hever valahol a sivatagban...ha a hiénák még nem ették meg...

Anette a fegyverrel Portenif fejére céloz.

ANETTE

Mit csináltál vele?

PORTENIF

Sajnos semmit...esküszöm.

Anette és Gorcsev egymásra néznek.

ANETTE

Vezessen oda ahol hagyták...

PORTENIF

Én nem mennék vissza... Ha a hiénák megtalálták apádat, ronda látvány lehet ami megmaradt belőle...

Anette a puskatussal azonnal arcon üti Portenifet, aki ájultan a homokba zuhan. Anette felhúzza a fegyvert, de Gorcsev közbelép és megakadályozza.

GORCSEV

Anette, gondolkozz!

Anette kirántja magát Gorcsev szorításából és újra megcélozza Portenif fejét, de Gorcsev azonnal eléje ugrik.

GORCSEV

Ne tedd!

Anette a fegyvert még mindig Portenifre szegezve Gorcsevre néz.

GORCSEV (CON'T)

De a börtönt megérdemli, Rohadjon ott élete végéig.

Anette válasz helyett könnyes szemmel leereszti a fegyverét.

ANETTE

Menjünk vissza érte.

Gorcsev Anette vállára teszi a kezét és megcsóválja fejét.

Anette magába roskad. Gorcsev körülnéz, megállapodik a tekintete a cirkuszi kamionon. Elkapja a kába Portenifet, és odahurcolja a kamionhoz, kinyitja az ajtaját, majd belöki hátra.

Portenif az eséstől magához tér és egy hatalmas oroszlánt pillant meg. FELORDÍT és a kamion egyik sarkába kuporodik.

GORCSEV

Aladár, ne kérem..."ezzel" csak elrontaná a gyomrát!

Az oroszlán egykedvűen bólogatva kilép a kamionból.

GORCSEV

(Portenifhez)

Ha nagyon megszomjazol, egyél egy kis citromot. És nyugodtan dörömbölj, legfeljebb megtalál egy légiós őrzőjárat.

Gorcsev becsukja az ajtót, be is zárja, és még egy deszkával ki is feszíti, hogy semmiképp ne lehessen belülről kinyitni.

Az oroszlán hátát cirógatva visszanéz a kocsi felé. Anette még mindig a földön ül, maga elé nézve. Gafirone pedig a körmét reszeli a kormány előtt.

Gorcsev Anette-hez megy, és mellé ül. Gyengéden a vállára teszi a kezét.

ANETTE

Köszönöm.

GORCSEV

Mit köszönsz?

ANETTE

Hogy nem hagytad. Újra megmentettél.

Anette könnyeit letörölve feláll.

ANETTE (CON" T)

El kell vinnünk az autót. Ez volt apám célja. Tartozom neki ennyivel.

Gorcsev a lányra néz, bólint.

GORCSEV

Menjünk!

Az autóhoz lépnek, Gafirone bánatos arccal felmutatja a körömreszelőt.

GAFIRONE

El voltam foglalva a körmőmmel, és se láttam, se hallottam... de őszintén sajnálom az édesapját.

GORCSEV

Kap egy kis vizet, amivel eljut Oránig. És legközelebb ügyeljen arra hogy kivel áll össze.

Gafirone kiszáll a kocsiból, magához vesz egy kulacsot, és körömreszelve elindul, de visszafordul.

GAFIRONE

A helyükben tankolnék, ahogy lehet. A kocsi zabálja a benzint.

Gorcsev és Anette beülnek az Alfa Rómeóba. Egymásra néznek. Anette bólint.

Gorcsev beindítja az autót, elindulnak, majd lefékeznek. Gorcsev kihajol és FÜTTYENT egyet az egy helyben ülő oroszlának, aki örömmel fut, és beugrik az autó hátsó ülésére, a bárót maga alá préselve. Elindulnak.

99 KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL.

99

Laboux ébred. Nehezen nyitja ki a szemét, egyrészt a fájdalom miatt, másrészt, mert olyan erősen süt rá a nap. Ahogy hunyorog egyszer csak valami leárnyékolja a napot. Egy hiéna pofája rajzolódik ki előtte. A felé hajló állat nyála az arcába csöppen.

Laboux egy hirtelen mozdulattal felül. Az állat vicsorítani kezd rá. Felé lép, de Laboux a hozzá kötözött autókerékkel az állat felé csap, aki ezért egy lépést hátrál. De csak annyit, hogy Laboux ne érje el.

Laboux gyorsan szétnéz, sehol senki, de az autónyomok még látszanak a homokban. Feltápászkodik és követni kezdi a nyomot. A hiéna, mint egy hűséges kutya követi. Ha túl közel merészkedik, Laboux feléje csap, de egyértelmű a helyzet, ha gyengül - vége!

100 KÜLSŐ. SIVATAG, BENZINKÚT. NAPPAL.

100

Az Alfa Rómeó a semmi közepén lévő, ütött-kopott, rozoga benzinkúthoz érkezik. Ránézésre olyan, mintha évek óta egyetlen lélek sem járt volna erre.

Anette és Gorcsev összenéznek.

GORCSEV
Hátha működik a kút.

Gorcsev kipattan az autóból, és elindul az épület felé.

GORCSEV (CON'T)
(kiabál)
Hahó, jó napot!

Kicsit vár. Semmi válasz, visszafordul Anette-hez aki kipattan a kocsiból.

ANETTE
(kiabál)
Van itt valaki!

A ház mögül egy alacsony, idős arab baktat elő, egy kosár citrommal a kezében.

ARAB
Nem kell mindig úgy rohanni,
maguk folyton csak sietnek,
gyönyörködjenek inkább a tájban.

Anette és Gorcsev végignéz a tájon. A nagy bűdös semmi minden irányba. Aladár ahogy meglátja a citromokat, azonnal kipattan a kocsiból és a kosárhoz fut. Az arab lefagyva áll az oroszlán láttán.

(CONTINUED)

Az eddig a hátsó ülés, és az oroszlán alatt lapító báró óvatosan kikukucskál.

ANETTE

Nem bánt. Csak a citrom a gyengéje.

Arab remegve Anette-re néz.

ARAB

Van egy ültetvény a ház mögött.

Az oroszlán, mintha értené, elrohan az ültetvény felé.

GORCSEV

Kellene egy kis üzemanyag...

Anette visszaugrik a kocsiba és a kúthoz gurul. Az arab végignézi Anette-et elismerően bólint, majd Gorcsevhez fordul.

ARAB

Talpra esett kis asszonyka a felesége.

Anette azonnal megtorpedózná ezt a kijelentést, de Gorcsev megelőzi.

GORCSEV

Köszönöm, magam is elégedett vagyok vele.

ARAB

Nem kell egy másik is?

Gorcsev szeme elkerekedik.

ARAB (CON" T)

Adok mellé három tevét is. Nemis. Négyet.

Arab nem is vár reakciót, a ház felé fordul és beordít.

ARAB (CON" T)

Gyere már ki, kérőd jött!

Gorcsev Anette-re néz, aki a visszafogott nevetéstől majd szétduzzad.

Portenif hanyat fekszik a Verdiner Aladár tábla alatt. A kifüggesztés felett egy kis polc, rajta egy szerszámos láda.

Portenif felpattan és azonnal átkutatja a kis ládát. Talál benne egy csavarhúzó. Elszántan felkapja, elsöpri a szalmát a földről és erősen feszíteni kezdi a kamion alját.

102 KÜLSŐ. SIVATAG. NAPPAL. 102

A kamion rakteréből alul középen rengeteg citrom társaságában kizuhan Portenif is a homokra. LIHEGVE, de gúnyosan vigyorogva kimászik a kamion alól. Felegyenesedik, majd az autó nyomait kezdi keresni, de az már teljesen kivehetetlen. A napra néz, tájékozódni próbál, majd elindul egy irányba.

103 KÜLSŐ. SIVATAG, BENZINKÚT. NAPPAL. 103

Gorcsev, Anette és az arab a ház bejárata felé figyel, hogy mikor érkezik az áruba bocsátott leány. Anette közben kiszáll, hogy megtankolja az autót.

A báró látva, hogy senki nem figyel rá, előbújik, és egy gyors mozdulattal megkaparintja Anette elefántlő mordályát, majd azonnal a kúthoz lépő Anette fejéhez szegezi.

Anette ösztönösen szabadulni próbál a báró szorításából, közben hátranéz. Amikor felismeri a bárót, ledermed a döbbenettől.

BÁRÓ

Hát ez a mai nap tele van
meglepetésekkel, igaz?

A hangra Gorcsev gyorsan odafordul.

BÁRÓ (CONIT)

Anette bájos fejecskéje bánja ha
közelebb jön!

A fegyver csövét erősen Anette halántékához nyomja. Gorcsev megadóan felteszi a kezét.

GORCSEV

Őt engedje el, tudom hogy én
kellek magának.

A báró elégedetten elvigyorodik.

BÁRÓ

Eljön a maga ideje is...van még
hiéna a sivatagban!

Anette arcán egy pillanatra átvillan a felismerés, de erőt vesz magán és összenéznek Gorcsevvel, majd látszólagos könnyedséggel Gorcsevhez szól.

(CONTINUED)

ANETTE

Miért te kellenél neki? A báró
engem akart feleségül venni!

Báró szorításán nem enyhítve, Anette-re sandit.

GORCSEV

Dehogy akart elvenni, szerelmem,
csak közelebb próbált férkőzni az
aranyhoz! A házasság csak eszköz
lett volna piszkos célja
elérésében.

ANETTE

Ne szólíts szerelmednek!

GORCSEV

De, ha egyszer a szerelmem vagy!

Báró homlokráncolva hallgatja a fura párbeszédet.

ANETTE

Féltékeny vagy, ezért állítod be
a bárót aljasnak, de én tudom
hogy őszintén szeret...

GORCSEV

Egy ember van az egész
kontinensen, aki valóban szeret,
de neki azt sem engeded, hogy
"szerelmednek" szólítson?!

ANETTE

Te folyton csak magadra gondolsz!
(a báróhoz)
Mondjon már ön is valamit!

BÁRÓ

Volt egy "kósza házasság
ötletem"...mint A verzió...de...

ANETTE

(Gorcsevhez)
Na ugye.

BÁRÓ

(gúnyosan)
...De most hogy Laboux hiéna
eledel lett, az arany az enyém...
(kocsira mutat)
...vagyis a bosszú "pipa", így a
nősülést még megfontolom...

GORCSEV

(Anettehez)
Na ugye!

ANETTE
(báróhoz)
Bosszú? Mit kellett
megbosszulnia?

BÁRÓ
Apám halálát, akit a "szent"
Laboux lőtt le anno a sivatagban!

GORCSEV
A nehéz gyerekkor sok mindent
megmagyaráz a viselkedésében.

ANETTE
Ha az apám megölte az önét, akkor
nem lehetett más választása. De
önnek most van! Nem kell, hogy
olyanok legyünk, mint ők.

Báró maga mellé köp a földre.

BÁRÓ
(végtelen cinizmussal)
Hát ez nagyon megható... na és ha
"megfontolom" a nősülést, akkor
"ezek" után még hozzám jönne?

ANETTE
Boldogan...

Báró teljes elképedésében a válaszon enyhít Anette
szorításán.

ANETTE
Csak sajnós másnak ígértek.

Anette egy villám gyors mozdulattal kipördül a kezei
közül, és tökön rúgja a férfit. Báró összegörnyed, mire
felegyenesedne Gorcsev mellette terem, és a benzintöltő
pisztolyt a szájába dugva beleküld egy nagyobb adag
benzint a báró gyomrába.

A báró hátraugrik és Gorcsevre fogná a fegyvert, de
addigra Anette már egy szál égő gyufával áll mellette, és
kihívóan néz a báróra, aki dühösen vicsorít, de eldobja a
mordályt, amit Gorcsev gyorsan felkap.

Ekkor megremeg a föld, mindenki odanéz, és a ház ajtajában
megjelenik egy két méternél is magasabb, végtelenül
terebélyes debella nő. Ámultan néznek feléje.

ARAB
Lustálkodtál, kicsim?

A nő "bájosan" elmosolyodik. Nem áll jól neki. És az is
kiviláglik, hogy több füle van, mint foga.

DEBELLA
Kérőt mondtál, papácska?

Gorcsev gyorsan kapcsol.

GORCSEV
Uram! Kérem engedje meg, hogy
bemutassam báró Lingströmöt, egy
igazán nemes család, nagyszerű,
és végtelenül gazdag sarját.
Megjegyzem nőtlen, de mint
hallotuk, örömmel házasodna.

Arab szeme csillog a boldogságtól.

ARAB
Ó minő szerencse!

GORCSEV
De nem?

ARAB
(a báróhoz)
Jöjjön be egy teára!

A báró ingerülten megrázza a fejét, de a debella egy pillanat alatt előtte terem felnyalábolja a kapálódzó bárót, és befelé cipeli.

BÁRÓ
Hé! Tegyéél le, nem hallod?

GORCSEV
Ezt "bevanekoltad", barátom...

Debella eltűnik a báróval a házban. A nagy felfordulás hangjára előkocog a ház mögül Aladár - szájában egy citrom és beszáll a hátsó ülésre. Gorcsev a ház felé int.

GORCSEV
A helyükben én mai nap még
kerülném a vizipipára
gyújtást....

A kis ház ablakán ekkor egy hatalmas tűzcsóva robban ki, és füstösen, kormosan kirepül a debella lány - egyik kezében a vizipipával, a másikban pedig egy halvány körvonalú "szellemfigurát szorongat", akinek a feje a bárót formázza, de ördögszarva és villás farka van.

Laboux lihegve tapossa a homokot, a hiéna tisztos távolságban tőle kitartóan követi. A horizonton Laboux hirtelen megpillantja egy oázis sziluettjét, és megkönnyebbülten a térdére rogy. A hiéna ekkor felgyorsítja lépteit, Laboux hátranéz, és mint, aki végelgyengült, elzuhan a földön.

A hiéna a száját nyalogtva szimatolni kezdi. Laboux ekkor egy nagyon gyors mozdulattal az állat nyakára húzza az autókereket.

A hiéna pörögni kezd, és erős álkapcsával elharapja a gumit Laboux kezéhez erősítő kötelet. Laboux így szabadon tud mozogni, és miközben az állatra ORDÍT, és hatlamasat rúg az oldalába. A megzavarodott hiéna a testére húzott gumival eltakarodik. Laboux feláll, az oázis felé indul.

105 KÜLSŐ. OÁZIS. ALKONY.

105

Laboux megkönnyebbülve ér a pálmák árnyékába, és a kis tó elé rogyva, azonnal inni kezd. Megmossa az arcát a vízben. A víztől erőre kap. Felegyenesedik, és döbbenetesen néz a vízpart túlsó oldalára, ahol hasonlóan meglepve, elkerekedett szemekkel Portenif áll.

Egymással szemben, farkasszemet néznek, a lemenő nap vörös korongja előtt a víz két partján.

PORTENIF

Hányszor kell hogy megöljenek téged?

LABOUX

Egyszer is elég lett volna...

PORTENIF

Hát most talán összejön...

Labouxnak ökölbe szorul a keze.

LABOUX

Az nevet utoljára, aki először üt.

A vízbe vágatva egymásnak rontanak. Portenif Laboux felé üt, aki elhajol és bevisz egy hatalmas állast ellenfelének. Portenif a vízbe zuhan. Laboux ráugrana, de Portenif kirúg a vízből gyomron találva Laboux-t, aki melléje zuhan.

Egyszerre állnak fel, Laboux egy villanással gyorsabb és a tápáskodó Portenifet egy felütéssel visszaküldi a víz alá.

LABOUX
(lihegve)
Ha kipancsoltad magad, akkor
talán folytathatnánk...

Portenif nagy nehezen feltápáskodik, és ZIHÁLVA néznek egymás szemébe, majd Portenif csizmája szárából előkapja a csavarhúzó.

PORTENIF
Na ezt kapd ki!

Portenif veszélyesen szúr kettőt Laboux felé, aki elhajol a csapások elől, de a harmadik döfés már a hasánál éri és egy kisebb, véres sebet ejt rajta.

Laboux meglepetten Portenifre néz, aki elmosolyodik.

PORTENIF
Alakulunk.

Újra csap Laboux felé, aki elkapja a karját. Mindkét férfi teljes erejéből próbálja a csavarhúzó a másik teste felé nyomni, de Laboux áll jobban. A csavarhúzó lassan közelít Portenifhez, és már szinte eléri, aki minden erejével próbálja megállítani a testéhez közeledő éles szerszámot. Ekkor kihasználva hogy Laboux egyre közelebb hajol hozzá, Portenif lefejeli Laboux-t, aki a vízbe ájul.

Portenif azonnal ráveti magát, kirántja, megalázóan felpofozza, majd visszanyomja Laboux-t a víz alá. Ezt újra és újra megismétli. Utána azonban mikor ismét Laboux-ért nyúl, egy egyenes láb csap ki a vízből és kirúgja Portenif több fogát is.

Portenif kábultan tántorog. Laboux feláll. Érzzi, hogy a rúgással a csatát megnyerte.

LABOUX
Ezt én is nem rég tanultam. "Mai
geri", fej kivitelben.

Laboux a tántorgó Portenifhez lép.

LABOUX (CON" T)
Fogaidat keresed? Segítek.

Laboux a víz alá nyomja ellenfelét. Lent tartja a kapálózó Portenifet.

LABOUX
Ostoba halál... Vízbe fulladni a
sivatag közepén?!

Portenif karja egyre gyengébben csapkod. Majd elernyed. Ekkor Laboux megfogja, és a partra görgeti a testet, majd nagy lendülettel a hasára ül, amitől Portenif sugárban köpi ki a vizet. Él, de nem bír felkelni. Laboux kényelembe helyezi magát a legyőzött hasán.

A távolból feltűnnek a Légiós Őrjárat tagjai a lemenő nap, dombok mögött lebukó vörös korongja előtt. Az élén Verdier őrmester halad, utána kettős sorban az Őrjárat tagjai. Leghátúl jön négy légiós akik egy gyaloghíntőt cipelnek tántorogva. Mögöttük érkezik Würfli Egon, egy felhúzható tölcéséres gramafont cipelve, amelyből a "Eroica szimfónia" harsog. A gyaloghíntőben Vanek ül, és egy könyvet olvas. A borítóján P. Howard neve alatt a cím: "A 14 karátos autó".

106 KÜLSŐ. SIVATAG. ÉJJEL.

106

Gorcsev kis híján elalszik a volán mögött. Az anyósülésen Anette békésen bóbiskol. A hátsó ülésen pedig Aladár szunyókál. Gorcsev pofozgatja magát, hogy ébren maradjon, de nem fog neki menni. Félreáll, leállítja az autót.

Kiszáll, nyújtózik egyet, MEGROPOGTATJA a csontjait. Majd a motorháztetőre fekszik, és nézi a csillagokat. Az égbolt gyönyörű. Váratlanul Anette fekszik fel mellé, és mellére hajolva alszik tovább. Gorcsev meglepődik, majd óvatosan átkarolja a lányt, és mosolyogva lehunyja a szemét.

107 KÜLSŐ. OÁZIS. HAJNAL.

107

Laboux kimászik sátrából, De Bertin már ébren várja. Laboux megörül neki és átkarolja.

DE BERTIN

Sosincs elég késő újjá születni,
igaz Gustave?

LABOUX

Ezt most rendesen kicentiztük.

DE BERTIN

Szerencse hogy megtaláltak, és,
hogyan megtaláltak.

De Bertin egy gesztussal jelzi, hogy mintha meg sem történt volna. A tábor távolabbi pontján Gafironét éppen ültetik fel egy tevére, és két légiós kíséretében elindul Orán felé. Laboux furcsán nézi, és felismeri az autóversenyzőt.

LABOUX

Az nem Gafirone?

De Bertin is ránéz.

DE BERTIN

Éjjel érkezett. Kikérdeztük. A kamu "rekord kísérlettel" csúnyán átvágták. De, ami érdekesebb, nézd...

De Bertin átad egy papírt Laboux-nak.

DE BERTIN

Gafirone tanúvallomása.

Laboux olvasni kezdi. Egyre jobban ráncolja a homlokát. Majd értetlenül De Bertinre néz.

DE BERTIN

Tudom mire gondolsz. Hogy ezek alapján Anette és Gorcsev is lehetne, akikről beszélt.

LABOUX

De mit keresne itt a lányom, egy "halott légiós" társaságában, cirkuszi kamionnal, szelídített oroszlán kíséretében?

Laboux kérdően néz De Bertinre.

DE BERTIN

Ez a Szahara, Gustave...itt bármi megtörténhet.

LABOUX

Ha ez igaz, és még az sem kizárt, hogy Gorcsev kitüntetését fogom kérvényezni...

DE BERTIN

Meg a leszerelését, hogy elvehesse Anettet.

Látva hogy Laboux csúnyán néz rá, gyorsan hozzáteszi.

DE BERTIN (CON'T)

De most először kérjünk egy repülőt.

Laboux sietve bólint és elindulnak az őrmesteri sátor felé.

LABOUX

És Portenif?

DE BERTIN

Még éjjel elvitték... hát... nem lennék a helyében.

108 KÜLSŐ. SIVATAG, ABU-DABÍR. ALKONY.

108

Gorcsev FÜTYÖRÉSZVE vezeti az Alfa Rómeót, Anette mellette a térképet böngészi. Egy szurdokhoz közelítenek.

ANETTE
Valahol itt kéne pedig lennie...

Az autó lassulni kezd. Anette Gorcsevre néz, majd körbetekint, de semmit nem lát, ami miatt meg kéne állniuk.

ANETTE
Mi az?

GORCSEV
Balsejtelem.

Anette kicsit idegesebben körülnéz. Az autó lassan megáll.

ANETTE
De mit látsz?

GORCSEV
Hogy üres a tank.

Anette elképedve Gorcsevre néz.

ANETTE
De, hogy fogyott ki?

Gorcsev vállat ránt.

GORCSCEV
Gafirone mondta hogy ez a kocsi zabálja a benzint...

ANETTE
Nem láttad, hogy ki fog fogyni?

GORCSEV
De láttam, de most akkor mit csináljak? Már nem volt kút úgysem, gondoltam nem idegesítelek fölöslegesen.

ANETTE
Tegnap egy csomót fizettünk a benzinért!

GORCSEV
Igen, de a bárót tankoltuk meg nem a kocsit...

ANETTE
Francba.

Elnéznek a szurdok felé.

(CONTINUED)

ANETTE
Mit csinálunk?

Gorcsev fejcsóválva vakarózik.

GORCSEV
Ekkorát "vanekolni"...

Gorcsev elmereng.

GORCSEV (CON'T)
Szegény Vanek. Mi lehet vele?

Gorcsev elgondolkodik, beugrott neki valami. A csomagtartóból egy hosszabb kötelet vesz elő. Az oroszlánhoz lép.

GORCSEV (CON'T)
Bocsásson meg, Aladár. Ha most segít nekünk, garantálom a francia állampolgárságot.

Az oroszlán ásít egyet. Gorcsev kivezeti a kocsiból, és a kötéllel, mintha egy hintó előtt lenne befogja az állatot. Felül a motorháztetőre, és Anette-nek is mutatja, hogy jöjjön. Anette csodálkozva mellé ül, az oroszlán pedig lassan vontatni kezdi őket a szurdok felé.

A szurdok szájához érnek. A lemenő nap fényei csillognak az Alfa Rómeón. A semmiből lovas, kék ruhás, arab, nyilas harcosok jelennek meg. Körbeveszik a "fogatot".

Gorcsev és Anette a fegyvereseket nézik, kicsit közelebb húzódva egymáshoz a motorháztetőn.

GORCSEV
(súgva)
Szerinted nagy bajban vagyunk?
Vagy csak kis bajban vagyunk?

A sziklafal barlangjai megelevenednek, további fegyveresek érkeznek, élükön egy fiatal férfival, akit testőrök kísérnek. A díszkíséretben haladó férfi, az autó elé lép. Anette és Gorcsev felállnak.

A kőbe vájt lépcsőkön kék ruhás arab férfiak, nők és gyerekek kukucskálnak ki, és szaladnak lefelé. Az ijedtségtől egymást átölelő Gorcsevék előtt álló férfi leveszi kendőjét, mely az arcát takarja. Mosolyog, és potyognak az öröm könnyei. Az oroszlánra mutat.

IFIRIZI HERCEG
A Legenda valóság lett!

A herceg féltérdre ereszkedik, és mindenki más ÖRÖMUJJONGÁSBAN tör ki. Ugrálnak, ölelkeznek az emberek. Anette-ékre átragad az öröm, és ők is ELNEVETIK magukat.

ANETTE
(Gorcsevnek könnyezve)
Megcsináltuk.

GORCSEV
És most csak nekünk örülnek így,
mi lesz, ha megkapják az aranyat?

Gorcsev az ülés alól előkap egy kurbli vasat, beveszti a hátsó kerék sárhányója és az oldalfal közé, és teljes erővel megrántja. Az oldalfal nagy RECCSENÉSSEL kiszakad a helyéről, és a karosszéria belsejéből arany téglák zuhannak ki Gorcsev lába elé.

Még nagyobb öröm MORAJ fut végig az ünneplőkön. Az egyik arab gyerek az UJJONGÁS közepette az égre mutat. Mindenki felnéz. Egy kisrepülő érkezik.

A sivatag homokjában landol a repülőgép, gurul egy darabig a sziklák felé, majd leállnak a propellerjei. Pilótaszemüvegben Laboux és De Bertin szállnak ki a gépből. Szélesen vigyorognak, látva az örömnépet.

LABOUX
Ez a Gorcsev elcsaklizta a
küldetésünket.

DE BERTIN
Rosszul ítéltük meg a fickót.

LABOUX
Tévedni emberi dolog, de kínos.

DE BERTIN
Jöhet a kitüntetés.

Anette meglátja, hogy az apja él, leesik az álla a meglepetéstől, és hozzá rohan. Megölelik egymást. Gorcsev is boldogan nézi.

ANETTE
Én azt hittem...

LABOUX
(félbeszakítja)
Még nincs itt az ideje.

Laboux és Gorcsev tekintete találkozik. Laboux kihúzza magát, és tiszteleg. Gorcsev hanyagul legyint egyet.

GORCSEV
Ugyan már, egy család vagyunk.

Kicsit elbizonytalanodik.

GORCSEV

Vagy nem?

Laboux, Anette-re néz. A lány fintorogva megrándítja a vállát. Majd meglátja, ahogy az oroszlán éppen arcon nyalja az ifirizi herceget. Elmosolyodik.

ANETTE

(Laboux-nek)

Ha nagyon hozzá akarsz adni, nem ellenkezem.

Apja Anette-re mosolyog, és elengedik egymást. A lány visszamegy Gorcsevhez, a férfi egyetlen fél térdre ereszkedik, előveszi a garas-gyűrűt, Anette felé nyújtja, aki mosolyogva bólint.

Gorcsev Anette ujjára húzza a gyűrűt, és hosszan megcsókolják egymást.

Laboux enyhe grimasszal figyel. De Bertinre néz, némi bizonytalansággal a tekintetében.

DE BERTIN

Csókolóznak, Gustave. Még naplementében is előfordul ez néha két fiatal lényel.

109 MONTÁZS.

109

Gorcsevet látjuk a víz alatt lebegni. Arca békés, nyugodt.

NARRÁTOR

Gorcsev Iván, nem elég, hogy a legfiatalabb Nobel-díjas, de ő az egyetlen, aki elmondhatja magáról, hogy egyidőben részesült állami kitüntetésben...

Katonai pucc-parádé közepette, szigorú arcú EZREDES áll egy trikolorral borított asztal előtt.

EZREDES

Nagy tapsot kérek, Gorcsev Ivánnak, Franciaország Hősének!

Hatalmas TAPS és DOBPERGÉS kíséretében a dízsorfal előtt megjelenik egy gyaloghintó, négy légiós által cipelve, amelyből kiszáll Vanek. A félig megevett libacombot Würfli Egon kezébe nyomja, és odalép az Ezredes elé. Vanek öltözéke gyűrött, arca borostás, tartása hanyag.

EZREDES (CON'T)

Önt a Köztársasági Elnök becsületrenddel tünteti ki és a hazának tett szolgálataiért ezennel leszereljük.

(CONTINUED)

Vanek úrra kitűzik a Becsületrendet, aki felcsóválva megigazítja a kissé ferdére sikerült kitüntetést majd sapkát emel és hanyag járással távozik.

Egy katonai temetőben, pár ember jelenlétében a föld alá helyeznek egy francia zászlóval letakart koporsót.

NARRÁTOR

...Ugyanabban az órában temették el, bár a koporsóban az alkoholmérgezésben megboldogult Cortot feküdt, de a neve "Gorcsev Iván" volt...

Két kelletlen sírásó elkezd a földet ráhányni a koporsóra. Egy pap keresztet vet.

PAP

Nyugodj békében, Gorcsev Iván.

Ismét a víz alatt lebegő Gorcsevet látjuk, amikor a vízbe vadul becsapódik egy ököl, és hatalmasat bemos Gorcsevnek. Majd kisvártatva a nyakánál fogva kikapja őt Laboux a vízből.

A szökőkútban állnak, csurom vizes öltöny, nyakkendőben. Gorcsev lerázza magáról Laboux kezét és állon üti apósát, aki pörögve a vízbe zuhan. Gorcsev azonnal ráveti magát. A vízben hemperegve csépelik egymást.

NARRÁTOR

...És ugyanabban az órában volt, az esküvője is...

Egy hatalmasat DÖRRENŐ mordály hangja félbeszakítja a verekedést. A vízből feltápáskodó, két összevert férfi meglepve a hang irányába fordul.

Anette az elefántölő mordálllyal a kezében, menyasszonyi ruhában mosolyog rájuk. A fegyvert a szökőkút széléhez támasztja. Határozott gesztussal Gorcsev felé nyúl.

ANETTE

Menyasszony tánc, Gorcsev Iván!

GORCSEV

Rohanok szerelmem.
(Laboux-nak)
Mebocsát egy pillanatra?

LABOUX

Menjen, ha akar. És akarjon, ha mehet...

Gorcsev felpattan és Anette felé lép, Laboux még gáncsol egyet rajta, de Anette szemrehányó pillantása után feltett kezekkel jelzi, hogy oké, befejezte.

Gorcsev kipattan a szökőkútból, megcsókolja Anette-t és kézen fogva elindulnak a kertbe, ami csodaszép esküvői dekorációban pompázik. Rengeteg vendég közepette elsétálnak a citromtortát nyalogató Aladár, és a tele pofával zabáló és frakkján Becsületrendet viselő Vanek mellett és a zenekar lány muzsikájának kíséretében keringőzni kezdenek.

VÉGE.